

Onsdag den 18. april 2012 (D)

1

70. møde

Onsdag den 18. april 2012 kl. 10.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til statsministeren og justitsministeren om PET's sletning af sagsmapper (hasteforespørgsel).
Af Karsten Lauritzen (V), Peter Skaarup (DF), Per Clausen (EL), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF).
(Anmeldelse 13.04.2012. Fremme 17.04.2012. Eventuel afstemning udsættes til torsdag den 19. april 2012).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid). (Se nedenfor).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 58:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke H af 14. marts 2012 om overtagelse af værdiforringede aktiver i FIH-koncernen tilbage fra Finansudvalget.
Af Frank Aaen (EL) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).
(Fremsættelse 28.03.2012).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 120:

Forslag til lov om indgåelse af protokol til ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Brasilien.
Af skatteministeren (Thor Møger Pedersen).
(Fremsættelse 28.03.2012).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 121:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Ungarn.
Af skatteministeren (Thor Møger Pedersen).
(Fremsættelse 28.03.2012).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 122:

Forslag til lov om ændring af lov om registrering af køretøjer, registreringsafgiftsloven og love om energiafgifter. (Hæftelse m.v. for registreringsafgift, justering af priser for registrering m.v. af køretøjer, regler om nummerpladeoperatører og teknisk justering af energiafgifter).
Af skatteministeren (Thor Møger Pedersen).
(Fremsættelse 28.03.2012).

1) Til skatteministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, at eksempelvis flødebollefabrikken Samba A/S i Skanderborg i sidste uge meldte ud, at de vil

flytte virksomheden til Tyskland og afskedige omkring 100 ansatte i Skanderborg, såfremt regeringens planer om stærkt forøgede sukkerafgifter bliver til virkelighed i 2013?
(Spm. nr. S 2888).

2) Til skatteministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Synes ministeren ikke, at det grænser til kynisme, når SKAT i deres orienteringsskrivelser vedrørende korrigeret ejendomsvurdering pålægger ejerne udelukkende at kunne klage skriftligt pr. brev med frimærke til SKAT, frem for at kunne fremsende en klage over en vurderingsfastsættelse elektronisk pr. e-mail, og anser ministeren det ikke som nærliggende at konkludere, at denne hindring alene har til formål at minimere antallet af klagesager?
(Spm. nr. S 2889).

3) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Mette Hjermand Dencker (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at fabrikker som Bisca på Møn og Carletti i Skødstrup frygter, at de vil miste medarbejdere i produktionen på grund af sukkerafgiften, og mener ministeren, at vi bør fastholde sukkerafgiften, hvis det er målbart, at det skaber arbejdsløshed, lukker virksomheder og svækker vores globale konkurrenceevne?
(Spm. nr. S 2914).

4) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Dennis Flydtkjær (DF):

Mener ministeren, at man varetager landdistrikternes interesse, ved at Naturstyrelsen lukker sit kontor i Ringkøbing, hvilket betyder, at 43 statslige arbejdspladser flytter til andre afdelinger, hvoraf nogle af dem flyttes til København, og mener ministeren ikke, at man burde flytte statslige arbejdspladser den anden vej, hvis man virkelig ville gøre noget for landdistrikterne?
(Spm. nr. S 2894).

5) Til beskæftigelsesministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Er der efter ministerens opfattelse grund til bekymring, når der fortsat er tusindvis af udlændinge, østeuropæisk arbejdskraft, i landet, samtidig med at mange danskere har vanskeligt ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet?
(Spm. nr. S 2909).

6) Til social- og integrationsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Er ministeren enig med Radikale Venstres indfødsretsordfører, Zenia Stampe, i, at regeringens nye strategi mod tvangsægteskaber er mangelfuld?
(Spm. nr. S 2912).

7) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Er regeringen i gang med en lovgivningsproces for at få flere kvinder i bestyrelser, således som ministeren udtrykte det i et svar under samrådet i Folketingets Ligestillingsudvalg den 11. april 2012 om kønskvoter i bestyrelser? (Spm. nr. S 2907).

8) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Hvordan ser regeringen sig i stand til at svare på Kommissionens spørgeskema om ulige kønsfordeling i virksomhedsbestyrelser i EU, når regeringen først til efteråret vil lægge sig fast på indholdet i en dansk model for flere kvinder i bestyrelser? (Spm. nr. S 2908).

9) Til kulturministeren af:

Alex Ahrendtsen (DF):

Kan ministeren forklare, hvorledes Ligebehandlingsnævnet kan give en herboende udenlandsk forfatter, der skriver på russisk, medhold i, at hun kan få støtte fra Statens Kunstfond, når loven siger, at »Statens Kunstfond skal virke til fremme af dansk skabende kunst«? (Spm. nr. S 2897).

Kl. 10:01

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er åbnet.

Jeg har følgende meddelelser:

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Lovforslag nr. 161 (Forslag til lov om ændring af lov om lægemidler og vævsloven. (Skærpet lægemiddellovervågning)).

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Lovforslag nr. 162 (Forslag til lov om en 2-årig forsøgsordning om jobpræmie til kontanthjælpsmodtagere med langvarig ledighed m.v.).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til statsministeren og justitsministeren:

Hvad kan regeringen oplyse om PET's sletning af sagsmapper siden 1989, i hvilket omfang ministre i regeringerne var orienteret, godkendte eller igangsatte sletning af indsamlede oplysninger, og hvorfor sletningerne har fundet sted, samt oplyse om, hvorvidt de slettede sagsmapper er delt med andre landes efter-

retningstjenester, og om man agter at foretage sig noget for at genskabe de slettede oplysninger?

Af Karsten Lauritzen (V), Peter Skaarup (DF), Per Clausen (EL), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF). (Anmeldelse 13.04.2012. Fremme 17.04.2012. Eventuel afstemning udsættes til torsdag den 19. april 2012).

Kl. 10:01

Begrundelse

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen, torsdag den 19. april.

Først giver jeg ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 10:02

(Ordfører for forespørgerne)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Det er jo en bred kreds af partier – og det er også et flertal uden om regeringen – der har indkaldt statsministeren og justitsministeren til denne hasteforespørgsel, hvori der spørges om, i hvilket omfang ministrene i regeringerne var orienteret om, godkendte eller igangsatte sletning af indsamlede oplysninger, hvorfor sletningerne fandt sted, og om man kan oplyse, hvorvidt de slettede sagsmapper er blevet delt med andre efterretningstjenester, og om man agter at foretage sig noget for at genskabe de slettede oplysninger. Nu tager jeg vist ikke munden for fuld, hvis jeg siger, at vi, der har stillet denne forespørgsel, ikke er enige om alt, heller ikke i denne sag, men at vi dog deler et ønske om, at der skal komme mere åbenhed og mere klarhed om den politiske beslutningsproces, der har været i forbindelse med Politiets Efterretningstjenestes sletning af registreringer og sagsmapper efter Murens fald.

For Venstres vedkommende vil jeg så understrege, at vi synes, det er særlig interessant at se på, hvilken rolle det er de tre socialdemokratiske justitsministre som øverste chefer for Politiets Efterretningstjeneste har spillet, og om det var med deres velsignelse, at der i den periode i 1990'erne, hvor der foregik mange sletninger, bl.a. i 1996, skete sletning. Vi er i Venstre også dybt imponeret over, hvor meget energi man i regeringen, og særlig i Socialdemokratiet, har brugt på at forhindre forskerne og historikerne, og indtil for nylig også Folketinget, i at komme sandheden lidt nærmere.

Spørgsmålet om sletningen er jo noget, der tidligere er blevet behandlet i Folketingssalen såvel som i PET-kommissionen. Ud over at man redegør for, hvad reglerne for sletning og makulering er, konkluderer man jo også, at en række centrale spørgsmål ikke kan besvares, da vigtige mapper, papirer og dokumenter ikke længere findes; størstedelen af dem er – belejligt eller ej – blevet slettet i 1990'erne. Hvorfor det er sket, står hen i det uvisse, og det er bl.a. det, vi skal diskutere i dag.

Årsagen til, at vi har rejst denne hasteforespørgsel, er jo også, at den tidligere socialdemokratiske justitsminister, Bjørn Westh, i B.T. har været ude at sige divergerende ting omkring, hvorfor man foretog sletningerne, specifikt i 1996. Det er denne slingrekurs og denne dårlige hukommelse, der er om, hvad der skete under Nyrupregeringen, særlig i Bjørn Wesths tid som justitsminister, der illustrerer behovet for den relevante politiske debat, som vi skal have i dag, og det er en debat, som vi i Venstre glæder os til at have, og det tror jeg også at de andre forespørgere gør.

Kl. 10:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Så giver jeg ordet til statsministeren.

Besvarelse**Statsministeren** (Helle Thorning-Schmidt):

Denne hasteforespørgsel vedrører PET's virksomhed i slutningen af 1980'erne og i 1990'erne. Den vedrører forhold, der henhører under Justitsministeriets område, og jeg vil derfor med det samme overdrage ordet til justitsministeren.

Kl. 10:04

der af hensyn til de registrerede skal ske sletning af oplysninger om personregistreringer, som ikke længere er relevante og nødvendige for PET. På den anden side er der også et reelt hensyn at tage til historieskrivningen, som kan tale for at gemme materiale, der ikke længere er et efterretningsmæssigt behov for.

Afvejningen af disse modsatte hensyn er afspejlet i de nuværende retningslinjer for PET. Her fremgår det, at der ikke må ske destruktion af materiale, som efter Statens Arkivers bestemmelser skal bevares for eftertiden. Det drejer sig om de sager, der har en særlig historisk interesse. Ordningen med bevaring af sager af særlig historisk interesse er ikke ny. Den bygger på en aftale helt tilbage fra 1965 mellem Rigsarkivet og PET. Det har i hele perioden været PET's opgave at vurdere, om retningslinjerne betød, at de konkrete sagsakter skulle slettes eller bevares. Jeg har jo ikke nærmere kendskab til de vurderinger, som er foretaget, men jeg vil gerne understrege, at jeg ingen grund har til at tro, at PET ikke har fulgt de relevante retningslinjer.

Kl. 10:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 10:05

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg skjuler ikke noget, hvis jeg siger, at jeg med stor interesse har fulgt den seneste tids debat om Politiets Efterretningstjenestes sletning af oplysninger. Det har været en interessant og relevant debat, men også en diskussion, der på nogle punkter har været præget af misforståelser vedrørende de regler og vilkår, der gælder for PET's arbejde. Der har også været tendenser til, hvad der må betragtes som ren og skær politisk drilleri. Det er væsentligt for mig at understrege, at PET yder en meget vigtig indsats for at beskytte statens og borgernes sikkerhed. Og jeg vil gerne opfordre alle til at støtte op om PET i stedet for at kaste et mistænkeligt skær over tjenesten.

Jeg vil starte med at slå fast, at der ikke er noget nyt i, at retningslinjerne for PET betyder, at efterretningstjenesten sletter oplysninger, der ikke længere er relevante. Det har i årevis været kendt af skiftende regeringer, ligesom Folketinget ad flere omgange er blevet orienteret om PET's sletninger. Der er altså ikke tale om, at PET's sletning af oplysninger har været skjult. Det har således til stadighed været et centralt princip i de regler og retningslinjer, der er og har været gældende for efterretningstjenesten, at dets registreringer skal indskrænkes til det absolut påkrævede. Det handler om retssikkerhed. I et retssamfund skal der være grænser for, hvad staten kan registrere og opbevare om borgerne.

De seneste retningslinjer for PET er fra 2009. De er offentligt tilgængelige på PET's hjemmeside, og de er sendt til Folketinget. I retningslinjerne er der fastsat konkrete tidsmæssige frister for PET's registreringer. Det fremgår udtrykkeligt af retningslinjernes § 2, at PET kun må opretholde registrering af danske statsborgere og herboende udlændinge i mere end 10 år med Wambergudvalgets godkendelse. Hvis PET ikke vurderer, at der er behov for at opretholde registrering i længere tid, eller hvis Wambergudvalget ikke godkender den fortsatte registrering, skal registreringerne slettes.

Som det også fremgår, er spørgsmålet om PET's sletning af oplysninger meget tæt tilknyttet den kontrol, som udøves gennem det uafhængige Wambergudvalg. Ja, det er simpelt hen selve kernen i Wambergudvalgets kontrol at sikre, at PET ikke behandler flere oplysninger end nødvendigt, og at slettefristerne selvfølgelig overholdes. Baggrunden for det store fokus på regler om og kontrol med sletning af PET's registreringer er, at de kan virke mere krænkende end andre myndigheders opbevaring af oplysninger. Det skyldes jo karakteren af de oplysninger, som PET opbevarer, og at der i sagens natur ikke kan være indsigtstret for de registrerede. Disse forhold er det såkaldte Wendler Pedersen-udvalg også inde på i udvalgets dugfriske betænkning. Et enigt udvalg foreslår, at det bliver lovfæstet, at PET ikke må opbevare personoplysninger i længere tid end nødvendigt.

I den seneste tids debat i medierne er der blevet rejst spørgsmål om, i hvilket omfang historiske hensyn medfører at PET skal gemme indsamlede oplysninger. For mig er det et meget vigtigt princip, at

Kl. 10:09

Særlig spørgsmålet om sletning af oplysninger om politikere har været rejst i debatten. PET har til brug for forespørgselsdebatten i dag afgivet udtalelse til Justitsministeriet, og jeg vil gerne her gengive en række elementer fra udtalelsen.

Det er PET's opfattelse, at der i forbindelse med sletning af en personregistrering kan foretages en gennemgang af de enkelte underliggende sagsakter, når det skønnes relevant, med henblik på at vurdere, om disse efter deres karakter eller indhold, for så vidt angår den relevante person, kan have en sådan historisk interesse, at de bør bevares. En sådan gennemgang vil efter omstændighederne kunne føre til, at ingen af de underliggende sagsakter bevares. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis materialet alene består af avisudklip eller oplysninger, der i øvrigt er offentligt tilgængelige. Før en personsag overføres til et historisk arkiv, vil der ligeledes efter omstændighederne skulle foretages en vurdering af, om sagen fortsat opfylder gældende registreringsgrunde. Er dette ikke tilfældet, f.eks. fordi der er sket en ændring af registreringsgrundene, vil det efter PET's opfattelse være berettiget at undlade en overførsel af sagens enkeltakter til historisk arkiv. PET peger på, at disse forhold også skal ses i lyset af, at sletning af personregistreringssager ikke i sig selv indebærer en samtidig sletning af de relevante personoplysninger i PET's konkrete operative sager.

Det bringer mig til det mere konkrete spørgsmål om PET's sletning af oplysninger, der er stillet i den anmeldte forespørgsel. Jeg vil gerne understrege, at det er en kendt sag, at der igennem 1980'erne og 1990'erne var et stærkt fald i antallet af danske statsborgere, der var registreret hos PET. Det vil altså sige, at der er blevet slettet et stort antal sager hos PET i den periode. Fra udgangen af 1985 til udgangen af 1995 var der således tale om et fald fra 11.972 til 6.135 registrerede personer. Den 1. januar 1998 var tallet helt nede på 2.826 personer. De tal, jeg oplyser her, fremgår af folketingsbesvarelser i årene 1989 til 1999 samt den redegørelse vedrørende dele af PET's virksomhed, der blev offentliggjort i 1998 som led i den ophævede politiske debat om PET dengang. I den redegørelse anføres om baggrunden for sletningerne følgende:

»Den meget markante nedgang i antallet af registreringer af danske statsborger de senere år har flere årsager. Der er dels truffet beslutninger om, at en del af de registreringsgrunde, der havde sammenhæng med kontakter til den tidligere østblok, ikke længere er gældende. Det har også betydet, at de eksisterende registreringer på dette grundlag er blevet slettet inden udløbet af den normale tidsfrist for sletning af personregistreringer. Dels har arbejdet med revisionen og i givet fald sletning af registreringer de senere år helt generelt været en opprioriteret opgave.«

Det har altså på intet tidspunkt været hemmeligt, at PET foretog en større gennemgang af sine registreringer i den nævnte periode, og at PET i den forbindelse foretog sletninger.

Der spørges i forespørgslen endvidere specifikt til, hvorvidt de slettede sagsmapper er delt med andre landes efterretningstjenester, og om man agter at foretage sig noget for at genskabe de slettede oplysninger. Det er muligt, at visse oplysninger, som nu er slettet, har været delt med udenlandske samarbejdspartnere. Af oplagte grunde er der imidlertid grænser for, hvad der kan siges om, hvilke nu slettede oplysninger der har været delt med udenlandske samarbejdspartnere. Oplysningerne er netop slettet. PET har endvidere oplyst, at det ikke vil være muligt generelt at genskabe de oplysninger, som PET slettede i 1990'erne. Men herudover vil en genskabelse af slettede oplysninger også rejse helt grundlæggende retssikkerhedsmæssige spørgsmål. Vi taler jo altså om at genskabe tusindvis af registreringer og om registreringer, som i sin tid blev slettet, fordi der ikke længere var et efterretningsmæssig behov for dem.

Der spørges dernæst til, i hvilket omfang ministre var orienterede, godkendte eller igangsatte sletningen af indsamlet oplysninger. Hvis dette måtte have været tilfældet, kan jeg blot konstatere, at der ikke i sig selv ville have været noget underligt eller fordækt i, hvis landets justitsminister orienteres om en generel revision af PET's registreringer. Som jeg også nævnte før, blev det jo heller ikke på nogen måde holdt skjult, at en sådan sletning var foretaget. Men jeg skal understrege, at jeg har intet belæg for at konkludere, at en tidligere justitsminister skulle have taget initiativ til sletningerne, eller at sletningerne skulle være foretaget med noget som helst andet motiv end at leve op til de retningslinjer, der var gældende for PET's registreringer. Derimod må det antages at være sket på initiativ af efterretningstjenestens ledelse. Det fremgår i øvrigt også af nogle svar, som min forgænger, den tidligere konservative justitsminister Brian Mikkelsen, i 2009 afgav til Folketingets Retsudvalg.

Kl. 10:15

For så vidt angår de mange navne på fremtrædende politikere, der har været nævnt i debatten, siger det sig selv, at jeg i sagens natur ikke har mulighed for at vurdere, om sletninger foretaget for op mod 20 år siden var berettigede eller ej. Jeg kan blot konstatere, at jeg ikke har noget grundlag for at antage, at PET ikke skulle have fulgt de gældende retningslinjer om sletninger.

Jeg finder imidlertid samtidig, at det i lyset af den debat, der har været i den seneste tid, er væsentligt, at der nu bliver skabt klarhed over de sletninger, der er foretaget af PET i 1990'erne. Det er vigtigt af hensyn til almindelig tillid til PET og for at undgå mytedannelser. Men det er frem for alt vigtigt at sikre, at PET får ro til at koncentrere sig om sit væsentlige arbejde med at beskytte statens og borgernes sikkerhed. Regeringen har derfor sammen med Enhedslisten aftalt, at der iværksættes en udredning af PET's sagsakter på det politiske område fra 1989 til makuleringsstopet blev iværksat i 1998. Udredningen vil foregå på skriftligt grundlag og skal foreligge i løbet af efteråret 2012, så den kan indgå i de drøftelser, som vi i næste samling skal have her i Folketinget om den fremtidige regulering af PET.

Lad mig bare sige en ting klart: PET gør det fremragende og er til stor gavn for Danmark. De arbejder for vores tryghed. De fortjener ikke myter og mistillid på baggrund af en debat, der foregik for 15-20 år siden. Og vigtigst af alt til debatten her i dag: Lad os nu give hinanden håndslag på, at vi ikke vil bruge vores efterretningstjeneste som kastebold i en politisk kamp. PET har brug for at fokusere alle kræfter på at sikre vores tryghed og værne os imod de trusler, vi desværre som land stadig står over for. Tak for ordet.

Kl. 10:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til justitsministeren, selv om det var lidt langt. Jeg gør opmærksom på, at man ikke kan stille korte bemærkninger til ministre her

i første runde, og derfor giver jeg nu ordet til hr. Karsten Lauritzen som ordfører for forespørgerne.

Kl. 10:17

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Da den formodede koldkrigsspion, Lenz, blev anholdt ved juletid i 1999, lød det justitsministerielle startskud til den store jagt på danske Stasiagenter, og den 20. november 1999 udtalte den daværende justitsminister Frank Jensen til TV-avisen:

»Det antal folk, vi har interesseret os for, er under 50. Vi taler om folk, der har arbejdet mod statens interesser og er landsforrædere.«

Det er en meget alvorlig sag at spionere mod sit fædreland, det har Frank Jensen fuldstændig ret i, men desværre førte hverken Lenzsagen eller jagten på de danske Stasiagenter til noget som helst. Hvorfor ikke, blev der ikke spioneret mod Danmark? Jo, det gjorde der. Kunne det ikke bevises? Jo, det kunne det godt. Hvorfor så ikke? Sagerne nåede forældelsesfristen, og selv om der var klare beviser for spionage mod Danmark og danske interesser, er man pr. definition uskyldig, når sagen når forældelsesfristen. Men er der ikke et moralsk-historisk ansvar? Og det interessante spørgsmål i den forbindelse er ikke, hvad Politiets Efterretningstjeneste gjorde, men hvorfor der gik 10 år, før Nyrupregeringen for alvor interesserede sig for sagen, altså 10 år efter Murens fald.

Det samme spørgsmål stiller tidligere PET-chef Hans Jørgen Bonnichsen i sin bog »Hånden – en PET- og politikrønike«, hvor han bl.a. skriver om de tre socialdemokratiske justitsministres begrænsede engagement i at opklare koldkrigsspionage. Resultatet er klart: Der var 50 sager om mulig spionage, med Frank Jensens ord: landsforræderi, men på grund af belejlig sløvhed med og manglende engagement i efterforskningen fra justitsministrenes side blev kun en enkelt dømt for småting.

En anden grund til det er en anden belejlig begivenhed, som bl.a. gav anledning til debatten i Folketinget i dag, nemlig makuleringen af materiale i Politiets Efterretningstjeneste under Nyrupregeringen, særlig i 1996, hvor i tusindvis af sager blev slettet, bl.a. hr. Ole Sohns sagsmappe. Den ansvarlige socialdemokratiske justitsminister, Bjørn Westh, blev for nylig i B.T. citeret for, at disse oplysninger var unødvendige og myteskabende. Derefter ændrede han forklaring. Nu hed det, at dokumenterne var blevet destrueret, fordi de stammede fra ulovlig overvågning og derfor krænkede de registreredes retssikkerhed. Så kom en tredje version: At makuleringen var ren PET-rutine, en registrering skal nemlig slettes, når den for en periode ikke længere har efterretningsmæssig betydning.

Alle tre forklaringer er interessante, for Bjørn Westh har velsignet, at man destruerede vigtigt historisk materiale. Politiets Efterretningstjeneste skal nemlig sikre, at materiale af historisk interesse bevares. Og hvis sletningen skyldtes, at oplysningerne var indhentet på ulovlig vis, så er det da endnu mere mærkeligt. Som ansvarlig minister skal man undersøge ulovlighederne og ikke slette beviserne for, at de har fundet sted. Uanset det er resultatet klart: Med socialdemokratisk velsignelse er vigtige oplysninger om og beviser for spionage mod danske interesser blot 7 år efter Murens fald belejligt slettet i 1996, herunder bl.a. hr. Ole Sohns sagsmappe, som der er en hel del diskussion omkring.

Sammenholdt med at den selv samme socialdemokratiske minister belejligt var sløv med efterforskningen af spionerne, fører det naturligvis til spørgsmålet: Hvad er det, den tidligere socialdemokratiske Nyrupregering har at skjule, og hvorfor holder man hånden over den i den nuværende regering, indtil for nylig i hvert fald? Er Socialdemokraterne bange for at stå til ansvar for egne handlinger under den kolde krig? Er der lig i lasten eller spionskeletter i skabet?

Faktum er i hvert fald, at det er belejligt, at der ikke skete en retsforfølgning under Nyrupregeringen, og at det er belejligt, at det relevante materiale, der skulle til for retsforfølgning, blev slettet i 1996.

Sket er sket, men fremadrettet må vi sørge for, ikke mindst af historisk interesse, at sandheden om den kolde krig, også når det handler om spionage mod danske interesser, kommer frem. Det handler ikke om tillid til Politiets Efterretningstjeneste, det handler om tillid til den tidligere Nyrupregering og de tre socialdemokratiske justitsministre i den pågældende periode. Jeg vil godt sige, at i Venstre har vi fuld og fast tillid til den nuværende ledelse i Politiets Efterretningstjeneste og i PET generelt. Vi har ikke noget at udsætte på PET i den periode, men vi tror, der er noget at udsætte på de tre socialdemokratiske justitsministre. Derfor ønsker vi en dybtgående undersøgelse af, hvad der er sket i den pågældende periode, særlig med den politiske både skriftlige og mundtlige beslutningsproces.

Jeg skal på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der ikke er klarhed over, hvilket materiale PET har slettet vedrørende perioden, PET-kommissionen behandlede. Der skal foretages en grundig undersøgelse med mulighed for vidneafhøring af, om arkiveringsregler er brudt, hvad der er slettet hvornår, hvad årsagen var for sletning samt den mundtlige og skriftlige politiske beslutningsproces.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 52).

Kl. 10:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Der er nogle korte bemærkninger. Jeg gør opmærksom på, at vi kun har 2 timer alt i alt, og det vil sige, at der er tid til omkring tre korte bemærkninger til hver ordfører. Der er allerede fire, der har meldt sig, så jeg beder om, at man virkelig overholder taletiden og meget gerne taler mindre end 1 minut.

Forslaget til vedtagelse vil indgå i debatten og vil komme til afstemning i morgen.

Så giver jeg ordet til hr. Jeppe Mikkelsen fra Det Radikale Venstre for den første korte bemærkning.

Kl. 10:22

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak. Jeg skal gøre det kort. Jeg skal sådan set bare høre, om Venstre som et liberalt parti mener, at efterretningstjenesterne skal have fri adgang til at registrere personfølsomme oplysninger om borgere, og at alle oplysninger skal gemmes til evig tid, selv om det skulle vise sig, at de sådan set ikke har nogen efterretningsfaglig grund til at gemme oplysninger længere.

Kl. 10:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:23

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo sådan set et spørgsmål, der bl.a. er beskrevet i PET-kommissionens rapport, nemlig hvad reglerne er, og der er jo nogle regler om, at hvis det drejer sig om fremtrædende personer, hvis det er vigtige historiske oplysninger, skal de overgives til Rigsarkivet, og så er der særlige procedurer for, hvornår man kan få adgang til de dokumenter. Vi er sådan set udmærket tilfredse med den praksis, der har været. Vi er bare ikke hundrede procent sikre på, at den er blevet overholdt, og det er derfor, vi vil have fokus på, hvorfor noget er

blevet slettet og andet er blevet beholdt. Det gælder særlig i 1996, da Bjørn Westh var justitsminister.

Fremadrettet er det jo en interessant debat, og den tager vi gerne med Det Radikale Venstre, når vi skal snakke om et nyt PET-tilsyn og reglerne for Politiets Efterretningstjeneste, men i øjeblikket er der sådan set et klart svar på spørgsmålet fra hr. Jeppe Mikkelsen, og det er, at den lovgivning, der ligger, skal overholdes.

Kl. 10:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 10:24

Jeppe Mikkelsen (RV):

Nu nævner hr. Karsten Lauritzen jo selv praksis tilbage i 1990'erne, og hr. Karsten Lauritzen har meget fokus på de socialdemokratiske ministre og er bange for, at der skulle være sket noget. Han nævner selv lig i lasten osv.

Nu har det også været fremme, at det ikke kun har været venstreorienterede politikere, der har været registreret af PET og haft sagsmapper. Det viser sig faktisk, at hr. Bertel Haarder, som er Venstrepolitiker, selv også har været registreret af PET i sin tid. Hans sagsmappe blev slettet tilbage i 1992 under Schlüterregeringen, som Venstre også var en del af. Mener hr. Karsten Lauritzen, at vi også skal have særlig fokus på, hvad der skete under Schlüterregeringen?

Kl. 10:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:24

Karsten Lauritzen (V):

Altså, for min skyld og for Venstres skyld skal vi til bunds i den her sag. Hvad er der sket, hvad er blevet slettet, og hvilke politiske beslutninger har det ført til? Der bliver man bare nødt til at sige, at den undersøgelse, som justitsministeren redegjorde for, altså den aftale, som regeringen, som Det Radikale Venstre er en del af, har lavet sammen med Enhedslisten, alene skal gennemføres på baggrund af skriftligt materiale og bliver ikke en undersøgelse af noget som helst, fordi det her handler om, at der måske er blevet slettet noget uberettiget. Det kunne have politiske implikationer for socialdemokratiske justitsministre i den periode, og selvfølgelig er beviserne for det blevet slettet. Den eneste måde, man kan finde ud af det på, er ved at snakke med og afhøre folk. Så derfor kommer man ikke nogen som helst steder med den undersøgelse, som hr. Jeppe Mikkelsen er med i. Det ville da være rart, hvis man ville, for så kunne vi komme til bunds i den her sag og også i det, der skete i Schlüterregeringens tid.

Kl. 10:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 10:25

Ole Hækkerup (S):

Jeg kunne forstå på ordføreren, at den største bekymring i virkeligheden vedrører, hvad man havde af registreringer under den kolde krig, indtil Muren faldt i 1989, og hvad for nogle registreringer fra den tidsperiode man så slettede bagefter. Så skal jeg bare minde om, at da Muren faldt i 1989, havde vi en regering i Danmark, som Venstre var med i. Den havde vi faktisk helt frem til 1993.

Hvis nu Venstre for alvor synes, at man skulle have lavet en anden politik, når det handler om at gemme oplysninger, når det handler om at rejse sigtelser osv., er det så i første række ikke Venstres

eget ansvar, at den politik blev fulgt, da de selv sad på magten, netop da Muren faldt? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Når nu man lige har siddet på regeringsmagten i 10 år, synes man så ikke også selv, at man har et vist ansvar for den måde, der er blevet gemt oplysninger på, også hos efterretningstjenesten?

Kl. 10:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:26

Karsten Lauritzen (V):

Kort før Murens fald, var daværende udenrigsminister, Uffe Elle-mann-Jensen, nede i Vesttyskland til en middag med den vesttyske udenrigsminister. På cirka samme tidspunkt var den kommende socialdemokratiske justitsminister, Bjørn Westh, på besøg i DDR. Det tror jeg illustrerer forskellen på, hvilket syn man havde på Øst- og Vesttyskland og på, hvem der var venner, og hvem der var fjender. Jeg siger det her for at illustrere, at jeg tror, at Socialdemokraterne har dårlig samvittighed med hensyn til nogle af de relationer, man havde til det tidligere DDR.

Vi er fuldt ud tilfredse med, hvad der skete under Schlüterregeringen. Den mulighed for retsforfølgelse af spioner fra den kolde krig blev muliggjort med det, der hedder Rosenholzarkivet, som Danmark fik udleveret i 1994, da der var en socialdemokratisk regering. Men det er lidt en anden debat end den her.

Kl. 10:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 10:27

Ole Hækkerup (S):

Men hvis nu Venstres ordfører synes, at der er noget at rydde op i i fortiden, hvorfor ryddede man så ikke op i det i løbet af de 10 år, man selv sad på magten?

Kl. 10:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:27

Karsten Lauritzen (V):

Man havde jo nedsat en PET-kommission, som Venstre faktisk var imod, og som jo bl.a. så på det her. Så kan man selvfølgelig godt kritisere, at man ikke læste rapporten grundigt nok, og vi kan godt her have en lang diskussion om, hvad man skulle have gjort. Jeg tror ikke, at Socialdemokraterne dengang ville have lagt stemmer til. Hvis hr. Ole Hækkerup kan give tilsagn om det, når hr. Ole Hækkerup skal holde ordførertale, synes jeg for alvor, at diskussionen bliver relevant.

Men faktum er jo, at hr. Ole Hækkerup og Socialdemokraterne ikke har undersøgt noget som helst. Man er modstandere af, at man laver en udredning. Man har forsøgt med vold og magt – undskyld udtrykket – at forhindre, at man kommer i mindretal her i Folketingssalen. Det er så ikke lykkedes. Man har snøret Enhedslisten, nej, det er måske lidt hårdt udtrykt. Man har fået overtalt Enhedslisten til at gå med til at lave en udredning, som ikke kommer til at bevise noget som helst. Jeg vil gerne være med til at finde ud af, hvis hr. Ole Hækkerup og Socialdemokratiet også vil være med til det, hvad der helt præcist skete.

Anledningen til den her hasteforespørgsel er, at Bjørn Westh, som var justitsminister under Nyrupregeringen, siger en række forskellige ting til B.T., som giver det indtryk, at der rent faktisk er no-

get at komme efter. Det er nye oplysninger. Derfor har vi den her debat.

Kl. 10:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Holger K. Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:28

Holger K. Nielsen (SF):

Det var ikke helt nemt at høre, hvad hr. Karsten Lauritzen sagde, men hørte jeg rigtigt, da jeg opfattede det sådan, at Venstres retspolitiske ordfører hævdede, at det var socialdemokratiske justitsministre, der var årsag til, at der kun blev dømt en som spion?

Kl. 10:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:29

Karsten Lauritzen (V):

Jeg citerede hr. Frank Jensen, som var daværende justitsminister, og jeg citerede fra Hans Jørgen Bonnichsens bog. Der er jo skrevet en hel del litteratur, hvor forskere, bl.a. Thomas Wegener Friis, som er den historiker, der siger, at der er en dansk storspion derude, der ikke kan retsforfølges, men hvor det bør komme frem, fordi det er en offentligt kendt person, jo har lavet forskning, der peger i retning af, at der ikke var et stort engagement fra de tre socialdemokratiske justitsministres side for at sætte gang i efterforskningen af, hvem der spionerede mod danske interesser under den kolde krig. Om det er rigtigt eller forkert, skal jeg ikke kunne sige, men det er der bare nogle fremtrædende historikere, der har dokumenteret i historiske artikler, som er frit tilgængelige på nettet og i historisk materiale.

Kl. 10:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Holger K. Nielsen.

Kl. 10:30

Holger K. Nielsen (SF):

Hvis jeg var hr. Karsten Lauritzen, ville jeg ikke bruge Thomas Wegener Friis som sandhedsvidne for noget som helst. Det ville jeg anse for at være temmelig uklogt, det må jeg sige.

Men det var ikke det, jeg spurgte om. Vi har jo et retssystem her i Danmark – vi har et retssystem. Påstår Venstres ordfører, at socialdemokratiske ministre er i stand til at intervenere i retssystemet og sørge for, at den og den bliver dømt og den og den ikke bliver dømt? Det er jo en fuldstændig horribel påstand og viser jo noget om, hvor lavt et niveau Venstre er på i den her diskussion.

Kl. 10:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:30

Karsten Lauritzen (V):

Jeg synes bestemt ikke, at det er på et lavt niveau, må jeg sige til hr. Holger K. Nielsen.

Det her handler om Danmark under den kolde krig, det handler om nogle, der har spioneret imod danske interesser, det handler om med daværende justitsministre, Frank Jensens, ord landsforræderi, hvor man er en situation, hvor der bejligt er makuleret en masse materiale, der ville kunne føre til nogle sager. Der er en masse sager, der bejligt er blevet forældet, uden man har set på, hvad årsagen egentlig er til det. Når der så er historikere, og så kan man mene, hvad man vil om værdien, men det er trods alt historikere, der er anerkendt i det historiske miljø, som påstår ting, er det da relevant at få

undersøgt, hvad der er sket. Det er en af grundene til, at vi har den her forespørgselsdebat i dag. Det er en af grundene til, at vi ønsker en undersøgelse, der går dybere ned end den, regeringen har aftalt med Enhedslisten, som ikke kommer til at føre noget som helst med sig, fordi den undersøgelse alene – og alene tror jeg var justitsministerens ord – skal ske på skriftligt grundlag. Det vil sige, og det handler om ting, der er blevet makuleret, at det derfor nok er svært at finde frem til noget, for det makulerede materiale er jo nok som sagt forsvundet. Det er makuleret.

Kl. 10:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Vi kan lige nå fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 10:32

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg skal gøre det hurtigt. Der har jo været noget snak her de seneste par dage om, hvad vi skulle undersøge, og hvordan vi skulle undersøge det. Der har jeg tidligere været af den opfattelse, at vi i Enhedslisten var enige med Venstre og hr. Karsten Lauritzen i, at vi ikke skulle have en langsommelig kommission igen, som skulle sættes til at undersøge det her spørgsmål. Vi skulle have noget, der gik hurtigt, og noget, som ikke kostede mange millioner. Der er der blevet talt både fra min side og fra hr. Karsten Lauritzens side i medierne om en advokatundersøgelse. Kan hr. Karsten Lauritzen ikke bekræfte, når han nu står og siger, at vi skal have vidneafhøringer, at man med en advokatundersøgelse altså heller ikke kan afhøre vidner?

Kl. 10:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:32

Karsten Lauritzen (V):

Det kommer an på, hvordan man definerer en advokatundersøgelse. Lov om undersøgelseskommissioner slår jo fast, at man kan udpege en enkeltperson til at lave en undersøgelse, det kan være en jurist, det kunne være en advokat, og der har man mulighed for, ikke ligesom en undersøgelseskommission med en dommer i spidsen, at bede folk om at stille op til afhøring, hvor de bliver afhørt under vidneansvar. Det var sådan noget, vi forestillede os, fordi det ville føre til, at man kunne komme til bunds i den her sag. Det er vi da kede af at Enhedslisten ikke vil være med til, særlig fordi hr. Keld Albrechtsen, som fru Pernille Skipper jo kender ganske udmærket, skrev på Politikens blog – jeg tror, at det var i går eller forgårs – at hvis man skulle til bunds i den her sag, som er af vigtig historisk interesse, så nyttede det ikke noget bare at bladrede rundt i nogle papirer, for de vigtige papirer er jo forsvundet, de er slettet, de er makuleret, måske med socialdemokratiske justitsministres velsignelse. Nej, man bliver nødt til at have en undersøgelse eller mulighed for vidneafhøring, og det er derfor, at vi er en række partier, der foreslår det og ønsker, at Enhedslisten kan være med, men det kan Enhedslisten så desværre ikke.

Kl. 10:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 10:34

Pernille Skipper (EL):

Hvis Venstre har sin egen særlige definition af, hvad en advokatundersøgelse er, så er det jo nok klart, at vi kommer til at gå lidt forbi hinanden. Jeg var ikke klar over, at man fra Venstres side havde opfundet sin egen form for advokatundersøgelse. Det, man almindelig-

vis forstår ved en advokatundersøgelse, er med kompetencer, som er præcis de samme som det, der nu lægges op til, hvor en universitetsprofessor skal undersøge sagen. Det er den ene ting.

Så vil jeg spørge hr. Karsten Lauritzen, om han ikke godt kan bekræfte, at det er det, man almindeligvis forstår ved en advokatundersøgelse, og at vi så på sigt, når den kommer forhåbentlig om alle rede et halvt år, så kan se på, hvad vi får ud af det, og om der er behov for andet.

Kl. 10:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:34

Karsten Lauritzen (V):

Folketinget er ikke almindeligt, vil jeg sige til fru Pernille Skipper. Det er alt andet end almindeligt. Hvis der er et flertal i Folketinget, der vil noget, kan det lade sig gøre, selvfølgelig undtagen hvis det er i strid med grundloven og en række internationale konventioner. Der havde vi bare håbet, at Enhedslisten ønskede at komme til bunds i den her sag. Vi har sådan set forstået, at der var et fælles ønske om at finde ud af, hvad der præcis var sket. Vi kan forstå, at det fælles ønske har Enhedslisten ikke længere. Man har ladet sig besnære af den gode kaffe og fortæring i Justitsministeriet, så man ikke længere ønsker at komme til bunds, og det, man har fået – undskyld udtrykket – er ikke noget, der kommer til at dykke ned i den her problemstilling. Hr. Keld Albrechtsen har skrevet det fint på bloggen på Politiken, at hvis man skal til bunds i den her sag, bliver man nødt til at have mulighed for at lave vidneafhøring. Man kan jo bare beslutte i Folketinget, at man udpeger en enkelt person, det kunne være en advokat, og giver ham mulighed for vidneafhøring. Det er ikke et spørgsmål om, hvad der er almindeligt, det er et spørgsmål om, hvad et flertal i Folketinget vil.

Kl. 10:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Jeg giver straks ordet til hr. Ole Hækkerup for Socialdemokraterne.

Kl. 10:36

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak formand. Socialdemokraterne mener, at Danmark har brug for en effektiv efterretningstjeneste. Det er nødvendigt for at beskytte borgerne og demokratiet mod dem, der vil bruge udemokratiske metoder, og det er også nødvendigt, at efterretningstjenesten foretager registrering. Omvendt skal det også være sådan, at der ikke er registrering for registreringens egen skyld; der skal være en god grund, for ellers ender vi i et overvågningssamfund. Hvis vi ender i et overvågningssamfund, og hvis borgerne begynder at tabe tilliden til myndighederne, skader vi i virkeligheden effektiviteten af efterretningstjenesten, og så vil vi ende med at gå de udemokratiske kræfters ærind.

Når man har fulgt debatten her den senere tid, kan man jo godt få det indtryk, at der er nogle, der mener, at det bedste ville være, hvis man registrerede så mange mennesker som muligt, man registrerede så meget om dem som overhovedet muligt, og at man gemte disse oplysninger så meget, man overhovedet kunne. Det mener Socialdemokraterne ikke. Vi tror lige præcis, at det ville undergrave tilliden til politiet og myndighederne, det ville være en katastrofe for demokratiet, og det ville svække kampen mod netop politisk ekstremisme og fundamentalisme. Og vi ønsker jo det modsatte.

På den baggrund skal jeg på vegne af Socialdemokraterne, SF, Enhedslisten og De Radikale komme med følgende:

Forslag til vedtagelse

Kl. 10:39

»Folketinget tager justitsministerens redegørelse til efterretning, men konstaterer, at der er skabt tvivl om PET's sletninger af visse sager på det politiske område. Derfor iværksættes en udredning af årsagen til PET's sletninger fra 1989 til 1998. Udredningen varetages af en universitetsjurist. Resultatet vil indgå i Folketingets arbejde med Wendler Pedersen-betænkningen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 53).

Kl. 10:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forslaget til vedtagelse vil indgå i debatten og komme til afstemning i morgen.

Der er nogle korte bemærkninger, og jeg begynder med de anmodninger, som kommer fra ordførere. Derfor er det fru Pernille Skipper, der får den første korte bemærkning ... Fru Pernille Skipper frafalder. Så giver jeg ordet til hr. Martin Geertsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:38

Martin Geertsen (V):

Man kan være en lillebitte smule bekymret for, at Socialdemokraterne her er ved at placere sig på den forkerte side af den historiske kridtstreg. Man har jo en god og lang tradition for at bekæmpe ikke mindst kommunisme i alle dens afskygninger, uanset hvor man har set den.

Nu kan jeg så forstå, at et hovedargument for hr. Ole Hækkerup for ikke at have en tilbundsående undersøgelse, hvor man også bruger mundtlige kilder, skulle være den, at man heller ikke gjorde det under Schlüterregeringen.

Derfor vil jeg godt bede hr. Ole Hækkerup forholde sig til, hvor tilbundsående hr. Ole Hækkerup tror man kommer med en undersøgelse af arkiverne, hvis det er sådan, at man udelukkende baserer sig på skriftlige kilder, der – som hr. Karsten Lauritzen nævnte før – jo rent faktisk er slettet?

Kl. 10:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:38

Ole Hækkerup (S):

Jeg tror ikke, at jeg kom nærmere ind på præcis Schlüterregeringen. Jeg prøvede bare at påpege, at hvis man synes, at den måde, vi får styret efterretningstjenesterne på, er uhensigtsmæssig, så er der da også andre end lige den siddende regering, der har et ansvar i den forbindelse. Det var den ene pointe.

Den anden pointe er, at der ud af denne debat også gerne skal komme noget, der betyder, at vi får ramt balancen mellem den enkeltes retssikkerhed og samfundets behov for tryghed. Det synes jeg sådan set er nok så vigtigt i den her diskussion.

Endelig til det konkrete. Jeg er sådan set enig med hr. Martin Geertsen i, at uanset hvad folk bruger som belæg for deres udemokratiske synspunkter, og uanset hvad de har af dårlige undskyldninger for at mene, at vold er anvendelig, venstreorienteret eller højreorienteret, synes jeg, at det er vigtigt at være opmærksom på det, og jeg synes, at det er vigtigt at få det registreret. Jeg synes, at det er vigtigt at være på den rigtige side i den kamp, uanset hvad.

Kl. 10:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Martin Geertsen.

Martin Geertsen (V):

Netop med den, hvad skal man sige, historiske tradition, som jeg synes er flot, og som man kun kan have respekt for, er det jo så meget desto mere interessant, at Socialdemokraterne og hr. Ole Hækkerup ikke vil tilstrækkelig til bunds i den her sag.

Jeg kunne godt tænke mig høre, om der findes andre bevæggrunde end det faktum, som ordføreren nævnte i sin korte bemærkning før, at Schlüterregeringen heller ikke havde gjort noget; om der er andre bevæggrunde for ikke at bruge mundtlige kilder, end hvad Schlüterregeringen i sin tid gjorde. Er der noget andet, der så at sige stikker under eller underbygger det argument, at man ikke skal bruge andet end skriftlige kilder?

Kl. 10:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:40

Ole Hækkerup (S):

Som udgangspunkt er det jo sådan, at hvis vi skal bruge mundtlige kilder, skal der nedsættes en undersøgelseskommission, og som jeg hørte det forslag til vedtagelse, som hr. Karsten Lauritzen læste op, var der ikke der indeholdt, at der skulle nedsættes en undersøgelseskommission. Det har jeg heller ikke hørt nogen af partierne, der har rejst debatten her, kræve.

Kl. 10:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 10:40

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg synes, det var en usædvanlig kort ordførertale af Socialdemokraternes ordfører. Jeg ved ikke, om det er, fordi Socialdemokraterne mener, at alt er afklaret, og at vi ikke behøver at debattere sagen her i Folketingssalen. Jeg synes i hvert fald, der er nogle ting, der står tilbage, som bør diskuteres, og jeg vil gerne høre den socialdemokratiske ordfører, om Socialdemokraterne virkelig mener, det er rimeligt, at man sletter mapper for tidligere statsministre i Danmark. F.eks. kritiserede den tidligere socialdemokratiske statsminister, Anker Jørgensen, her i weekenden – med god grund, synes jeg og synes Dansk Folkeparti – at hans mappe var blevet slettet, den var ikke blevet overført til Rigsarkivet. Rigsarkivaren havde samme holdning, han kunne ikke forstå, at det ikke var sket. Man har jo som samfund et behov for at kunne kigge på, hvad der foregik tilbage i historien. Og det er Socialdemokraterne med den læggen låg på debatten og den indrullering af Enhedslisten i en indholdsløs vedtagelse med til at gøre. Må vi ikke godt høre, hvorfor man sletter tidligere statsministres mapper?

Kl. 10:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:42

Ole Hækkerup (S):

Tak. Det første, jeg skal sige, er, at årsagen til, at ordførertalen varede 1 minut, er, at det er taletiden. Det stod der her umiddelbart på min skærm, og jeg kan se, at formanden nikker. Så det er forklaringen på det. Jeg skal gerne for hr. Peter Skaarup holde et længere indlæg siden hen. Så meget om det.

Det giver mig så anledning til at svare på hr. Peter Skaarups spørgsmål om det med at slette mapper. Jeg har det grundlæggende synspunkt, at jeg synes, det er rigtigt, at man sletter oplysninger, og

justitsministeren har allerede redegjort for, hvad reglerne er for at slette oplysninger. Jeg har simpelt hen det grundlæggende synspunkt, at der dermed er en retssikkerhed for den enkelte borger. Hvis ikke man respekterer retssikkerheden for den enkelte borger ved at registrere så mange mennesker som muligt, registrere så meget som muligt om dem, man kan, når man gemmer de oplysninger så lang tid, man kan, så ender man med at skabe en situation, der skader effektiviteten af efterretningstjenesten, fordi det undergraver tilliden til myndighederne, og det er det sidste, jeg ønsker. Derfor synes jeg, det er rigtigt at slette.

Er det så rigtigt at slette i det ene og det andet og i det konkrete tilfælde, eller findes der dér belæg for, at man netop af historisk interesse skal beholde det? Jamen det beror jo på en vurdering i den konkrete sag. Jeg kender jo ikke den enkelte konkrete sag, men jeg synes, det er rigtigt, at man beholder noget, hvis det har historisk interesse, men det er ikke det samme, som at alt skal bevares.

Kl. 10:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 10:43

Peter Skaarup (DF):

Vil den socialdemokratiske ordfører så, når man synes, det er vigtigt at bevare dokumenter af historisk interesse, forklare, hvorfor tidligere statsminister Anker Jørgensens mappe blev slettet? I normalsituationen vil der jo ske det, at Politiets Efterretningstjeneste med de oplysninger, der ligger, vil overføre dem til Rigsarkivet, sådan at eftertiden kan se, hvad der er foregået. Vi har jo tidligere statsminister H.C. Hansen f.eks., som jo var omdrejningspunkt for en meget stor, spændende undersøgelse omkring Thulesagen, og her fandt man oplysninger frem, der var meget interessante for eftertiden, omkring amerikanske atomvåben på Thulebasen. Det fraskriver vi os muligheden for her. Hvorfor vælger man under den tidligere socialdemokratiske regering at slette sådan en mappe? Det kan da ikke være i vores interesse som politikere, som interesserede i samfundshistorien, at man sletter den slags oplysninger.

Så er der erhvervs- og vækstministerens mappe. Vi har en minister, der sidder på anklagebænken for at have modtaget sorte penge. Hans mappe er slettet. Hvorfor kan vi ikke også af hensyn til ministerens egen sag få de oplysninger frem? Er det rimeligt?

Kl. 10:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:44

Ole Hækkerup (S):

Igen synes jeg jo, det helt afhænger af, hvilke oplysninger der har været i den konkrete sag, og jeg er ikke bekendt med, hvilke oplysninger der har været om eksempelvis Anker Jørgensen. Jeg ved ikke, om der praktisk taget ingen oplysninger har været, og at man derfor har sagt, at der intet rimeligt grundlag er for at beholde oplysningerne i registeret – altså fuldstændig som redegjort for af justitsministeren. Jeg har ikke grundlag for at tro, at man hos efterretningstjenesten har valgt at sige: Nu vil vi bevidst af politiske hensyn slette nogle informationer.

Jeg synes i virkeligheden, at den undertone, der ligger i den her diskussion, og som drejer sig om, at efterretningstjenesten nok sidder og handler politisk, skal vi passe utrolig meget på af hensyn til den effektivitet, vi har brug for der er hos efterretningstjenesten for at beskytte det danske samfund og beskytte retssikkerheden.

Kl. 10:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 10:45

Tom Behnke (KF):

Statsministeren har på sit pressemøde appelleret til, at der bliver ro på det her område. Jeg er meget enig med statsministeren. Regeringen giver selv udtryk for, at der er opstået en tvivl, og at det er derfor, at regeringen er indstillet på, at det her skal undersøges. Jeg er meget enig. Faktisk er hele Folketinget enig i, at der er en tvivl, og det er derfor, vi skal have en undersøgelse.

Nu er spørgsmålet: Tror hr. Ole Hækkerup, at tvivlen forsvinder med den undersøgelse, regeringen har lagt op til?

Kl. 10:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:46

Ole Hækkerup (S):

Først kan jeg jo så erklære mig enig med den konservative ordfører, hr. Tom Behnke, i, at der er brug for ro. Jeg tror ikke, vi når særlig langt, hvis vi skal blive ved med at beklukke, altså det med, om efterretningstjenesten forfølger det ene eller det andet politiske ærinde. Der håber jeg lige præcis at det eksempelvis kunne være hr. Tom Behnkes parti, der var med på at sige: Der skal vi i hvert fald ikke hen politisk, fordi der bliver nødt til at være en bred opbakning til efterretningstjenestens virke for lige præcis det der med at sørge for, at vi har et nogenlunde trygt samfund. Det er det ene.

Det andet er så, at det, der ligger i justitsministerens udredning, er det her med at kigge på, hvilke retningslinjer der gjaldt for PET's makulering, altså hvad reglerne var. Hvilken praksis har man fulgt, hvordan har det harmoneret med reglerne, og hvorfor blev der lavet det, som i øvrigt har været omtalt i flere kommissionsrapporter, nemlig den generelle revision af hele arkivet? Det tror jeg kommer til at dække det, som har været det nye i sagen, altså i virkeligheden det, som kom frem i B.T. Det tror jeg så fint bliver dækket af lige præcis de tre punkter.

Kl. 10:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tom Behnke.

Kl. 10:47

Tom Behnke (KF):

For mig som konservativ er ordentlighed et kodeord, et nøgleord, og noget, vi holder os til. Og det er for mig som konservativ stærkt bekymrende, at der er opstået den her tvivl. Det er derfor, vi er så ivrige efter at få den tvivl fjernet. Men det, som regeringen lægger op til, vil bare skabe ny tvivl. Uanset hvor længe den undersøgelse varer – om det er ½ år eller 5 år eller 100 år – vil der, når den er færdig, være nye uafklarede spørgsmål. Der vil være ny tvivl på det tidspunkt. Det er derfor, jeg appellerer til: Lav nu en undersøgelse, som er ordentlig, så vi får stoppet det her, så der bliver ro, så tvivlen er væk. Når ikke man vil undersøge det mundtligt, vil det stadig væk stå tilbage med en tvivl: Blev der sagt noget? Ud over det, der blev skrevet, hvad blev der så sagt? Når ikke man vil undersøge arkivreglerne, altså om noget af historisk betydning blev gemt eller ej, når ikke man tager den del med, så vil det stadig væk stå som et uafklaret spørgsmål, når den undersøgelse, regeringen starter, er færdig. Det er derfor, jeg appellerer til: Lav nu en ordentlig undersøgelse, så tvivlen er væk, når man er færdig.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:48

re på det? Med sletningen har man jo mistet vigtigt materiale til at kunne bedømme eksempelvis den sikkerhedsrisiko, som disse statsministre har været udsat for, og vi kan derfor ikke med en sådan sletning drage nogen lære om, hvordan man har håndteret trusler på det tidspunkt, ej heller få nogen oplysninger frem om trusler, som de blev udsat for dengang.

Kl. 10:48

Ole Hækkerup (S):

Men jeg synes da netop, det er ordentlighed, hvis man siger, at der er blevet rejst en tvivl om, hvorvidt man slettede for meget, og om det var i overensstemmelse med reglerne, da man slettede. Så er det da netop ordentlighed at sige: Lad os gå ind og undersøge lige præcis det. Hvad var reglerne, hvordan slettede man? Så kan det da godt være, at man, når den udredning er slut, siger: O.k., vi synes så, at reglerne var forkerte, for de gav adgang til at slette sådan og sådan. Så kan vi have en diskussion af det. Men det bliver jo så i givet fald en diskussion på et oplyst grundlag, og det er da lige præcis den ordentlighed, som jeg i øvrigt er enig med hr. Tom Behnke i der er brug for på det her område, fordi ordentligheden og også ordentligheden fra Folketingets side er fundamentet for, at efterretningstjenesten kan fungere i et demokrati og kan være med til at beskytte demokratiet, og så vi også kan ramme den der balance, hvor det handler om retssikkerheden for det enkelte individ.

Kl. 10:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Peter Skaarup som ordfører for Dansk Folkeparti. Og tak til den socialdemokratiske ordfører.

Kl. 10:49

(Ordfører)

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Debatten i dag er blevet rejst for at få klarhed over nogle ubesvarede spørgsmål, som der er en hel del af, og som mange politikere og borgere sidder med på baggrund af den omtale, der har været af sletningerne i arkiverne, og det er vigtigt, at vi får svar på dem her i dag fra regeringen.

Justitsministeren indledte nærmest med at sige, det gjorde statsministeren også på sit pressemøde i går, at det at sætte spørgsmålstegn ved PET var mere eller mindre det samme som en mistænkeliggørelse af Politiets Efterretningstjeneste, og der er ikke noget, der kunne ligge Dansk Folkeparti fjernere at gøre. Vi vil ikke mistænkeliggøre PET. Vi ønsker total opbakning, og der er vi fuldstændig enige med justitsministeren, når han siger, at Politiets Efterretningstjeneste gør et fantastisk godt stykke arbejde. Men det ændrer jo ikke noget ved det her.

Vi har lov til at kigge tilbage på beslutninger, der er truffet i regeringer eller ministerier, måske uden ministres vidende, men det må vi have undersøgt og have svar på, for det er vigtigt for eftertiden, at man har disse arkivalier, som bør være tilgængelige for f.eks. forskere og dermed jo også indirekte for befolkningen, som så kan finde ud af, hvad der foregik i fortiden.

Der synes jeg og Dansk Folkeparti, at det er mærkeligt, at statsministeren starter med at sige to ord, og at ordet derefter bliver overdraget til justitsministeren, altså ligesom om at det her ikke er vigtigt og ikke er noget, regeringen prioriterer. Det, at arkivoplysninger tilsyneladende ikke længere er tilgængelige, er noget, en regering bør prioritere.

Det fremgår af Jyllands-Posten for den 15. april, at oplysninger om flere tidligere statsministre, herunder om tidligere statsminister Anker Jørgensen, er blevet væk, og det, til trods for at arkivloven tilsiger, at oplysninger om sådanne personer skal bevares, hvis der er tale om, at disse personer har haft en mere fremtrædende politisk, kulturel, økonomisk eller administrativ position.

Jeg synes, det er skandaløst, at sagsmapper på tidligere statsministre er blevet slettet. Hvorfor blev de det? Kan justitsministeren sva-

re på det? Med sletningen har man jo mistet vigtigt materiale til at kunne bedømme eksempelvis den sikkerhedsrisiko, som disse statsministre har været udsat for, og vi kan derfor ikke med en sådan sletning drage nogen lære om, hvordan man har håndteret trusler på det tidspunkt, ej heller få nogen oplysninger frem om trusler, som de blev udsat for dengang.

Kan det så tænkes, at disse oplysninger kan gendannes? Det synes jeg også vi skal have fokus på her i debatten. Det burde dog minimum være det, som en regering, der siger, at den gerne vil være regering for alle danskere, havde fokus på: Kan man gendanne sådanne oplysninger? Det er også sådan noget tågesnak fra justitsministerens side med, at måske er der nogen, der har nogle oplysninger, men man gør ikke rigtig noget for at finde dem frem.

Kl. 10:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger. Først er det fra hr. Ole Hækkerup.

Kl. 10:52

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Jeg kan nu forstå, at DF ikke på nogen måde vil være med til at mistænkeliggøre efterretningstjenesten. Men vil det også sige, at hr. Peter Skaarup ikke har noget grundlag for overhovedet at tro, at der er slettet noget uden om reglerne? Hvis ens udgangspunkt er tillid til efterretningstjenesten, må man jo også forvente, at efterretningstjenesten selvfølgelig har levet fuldt op til de gældende regler. Så synes jeg i virkeligheden, at vi er nået et stykke vej i den her 2-timers-debat, hvis hr. Peter Skaarup kan sige: Ja, vi regner da ikke med, at der er foregået noget andet end lige præcis efter bogen. Så er noget af den mistænkeliggørelse nemlig også væk, der handler om, om der har været andre politiske motiver. Så synes jeg lige præcis, vi er henne ved noget af det, der handler om ordentlighed, og som handler om at sige, at det er et fælles ansvar at sørge for, at vi har en effektiv efterretningstjeneste.

Kl. 10:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:53

Peter Skaarup (DF):

Jeg har intet kendskab til, om noget er slettet ud fra det ene eller det andet ønske, men man kan få en fornemmelse af, at med den måde, som venstrefløjten her i Folketinget har ageret på i forhold til hele spørgsmålet om den kolde krig, har der været et ønske om at feje det ind under gulvtæppet. Måske netop fordi man havde et ret tæt samkvem med Østtyskland, med Sovjetunionen under den kolde krig, og måske fordi der var kræfter i venstrefløjtpartierne, herunder socialdemokraterne, der støttede det, der foregik på den anden side af Jerntæppet. Det kunne være en af årsagerne. Men det må vi jo få undersøgt, det må vi få viden om, når tingene kommer frem. Men jeg må bare sige, at den undersøgelse, som Enhedslisten ønsker – Enhedslisten, der jo også har været med siden i mandags i hvert fald sammen med regeringen – svarer jo ikke på de spørgsmål, og derfor er den ikke ret meget værd.

Kl. 10:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 10:54

Kl. 10:57

Ole Hækkerup (S):

Men så er vi jo inde ved pointen, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup. Ordføreren siger, at man kan få en fornemmelse af, at Politiets Efterretningstjeneste har slettet oplysninger ud fra alle mulige andre hensyn, så er man jo lige præcis i gang med at gøre det, hr. Peter Skaarup selv sagde at han ikke ville, nemlig at mistænkeliggøre efterretningstjenesten. Ville det ikke være en nogenlunde ordentlighed, som hr. Tom Behnke snakkede om, hvis man sagde, at den slags betragtninger over, hvad vi tror og ikke tror, som lader en masse hænge i luften og skaber myter og mistænkeliggør vores efterretningstjeneste, som er nødvendig for at beskytte trygheden i det danske samfund, venter man trods alt med at fremsætte, til vi er færdige med den kortlægning, den udredning, som justitsministeren nu har taget initiativ til. Ville det lige præcis ikke være at beskytte Politiets Efterretningstjeneste, som ordføreren ellers startede med sige, at han var tilhænger af?

Kl. 10:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:55

Peter Skaarup (DF):

Jeg taler ikke om at være efter Politiets Efterretningstjeneste her. Det tror jeg at hr. Ole Hækkerup misforstår fuldstændig. Jeg taler om de partier på venstrefløj i Danmark, som har været træge, langmodige, og som ikke har ønsket at få alle oplysninger frem om den kolde krig. Det er de partier, jeg taler om. Så jeg taler om politikere, jeg taler ikke om efterretningstjenesten her. Jeg taler om politikere, for hvem det har været ønsket at lægge låg på, hvad der foregik før Jerntæppets fald. Hr. Ole Hækkerup kan komme med alle mulige forklaringer og undskyldninger osv. osv., men det har jo været sagen. Det har været Dansk Folkeparti, der har skullet kæmpe for at få en ekstra undersøgelse af den kolde krig, som professor Bent Jensen har lavet færdig for lang tid siden, men vi har altså en regering, som ikke vil frigive dokumenter, der kan gøre, at de oplysninger kommer frem fra den rapport, som har ligget færdig siden 2010. Kan hr. Ole Hækkerup forklare det? Hvorfor vil man ikke det?

Kl. 10:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Holger K. Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:56

Holger K. Nielsen (SF):

Vil hr. Peter Skaarup medgive, at de her sletninger er gammelkendt stof? De er nævnt i DIIS-rapporten om Danmark under den kolde krig, de er nævnt i PET-rapporten. Der er en udmærket artikel i dagbladet Information i dag, hvor en journalist har fundet ud af, at de her makuleringer er nævnt 250 gange i PET-rapporten. PET-rapporten har været behandlet i Udvalget for Forretningsordenen her i Folketinget før folketingsvalget og også efter folketingsvalget. Dansk Folkeparti har ikke taget det her punkt op en eneste gang. Kunne hr. Peter Skaarup ikke forklare hvorfor? Og kunne han måske komme med en bemærkning om eller til, at vi andre opfatter det her som fuldstændig useriøst?

Kl. 10:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Peter Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti har den holdning, at vi synes, det er forkert, at f.eks. sagsmapper omkring tidligere statsministre er slettet. De er slettet i uoverensstemmelse med reglerne, tilsyneladende. Der kan hr. Holger K. Nielsen have en modsat opfattelse, at de sagsmapper ikke burde være overdraget til Rigsarkivet. Vi har den opfattelse, at det er vigtigt for historieskrivningen, at sådan nogle mapper går videre til Rigsarkivet, som reglerne i øvrigt foreskriver. Jeg læste dem op før. De siger jo, at oplysninger om sådanne personer skal bevares, hvis der er tale om personer, der har haft en mere fremtrædende politisk, kulturel, økonomisk eller administrativ position. Vi er ikke blevet oplyst om, at de mapper om tidligere statsministre, som PET har haft, ikke er blevet overdraget til Rigsarkivet. Jeg ved ikke, om hr. Holger K. Nielsen er blevet oplyst om det, men vi er ikke blevet oplyst om det. Derfor har vi den her debat, og derfor vil vi have nogle svar, og det er tyndt, hvad der kommer fra regeringen, desværre.

Kl. 10:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Holger K. Nielsen.

Kl. 10:58

Holger K. Nielsen (SF):

Det har været velkendt i mange, mange år, at de her sletninger har fundet sted. Det kan diskuteres, om sletningerne er imod reglerne. Det mener vi ikke, de er, men det er noget af det, man også skal se på i den undersøgelse, der kommer. Hvis hr. Peter Skaarup mener, at sletningerne er imod reglerne, og hvis de tidligere regeringspartier mener det, må man sige, at de altså har haft 10 år til selv at gøre noget ved det.

Kunne hr. Peter Skaarup ikke komme med bare en antydning af forklaring på, at det parti, Dansk Folkeparti, der jo selv opfatter sig som dem, der styrede landet i de 10 år, og som i hvert fald på retspolitikens område havde ganske meget indflydelse, desværre ikke har rørt en finger for, at der her skulle afdækkes? Det er jo ganske alvorlige ting, der bliver sagt her, både af Venstres ordfører og af Dansk Folkepartis ordfører. Det er da ganske alvorlige ting. Man anklager tidligere ministre for at dække over landsforrædere. Man anklager PET for at slette imod reglerne. Det er da alvorlige ting, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup. Hvorfor gjorde man ikke noget ved det?

Kl. 10:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:59

Peter Skaarup (DF):

Hr. Holger K. Nielsen skal lige prøve at høre her. SF har jo været blandt de partier, der har været langmodige med hensyn til at få de her ting afdækket. Det kan godt være, at man nu er blevet ramt af en åbenhedsbølge, og at man gerne vil have oplysninger frem, men det er jo f.eks. SF, der her i Folketinget ikke vil være med til at rette henvendelse til Rusland for at få udleveret arkivmateriale om erhvervs- og vækstministeren, der af mange bliver anklaget for at have modtaget sorte penge fra Sovjetunionen. Det er under en socialdemokratisk regering, at man ikke i tilstrækkelig grad har fået udleveret materialet fra det amerikanske arkiv. Vi har ikke i samme omfang som f.eks. en række andre lande, skandinaviske lande, taget et opgør med den kolde krig. Der har SF været på det hold, der har været tunge at danse med. Når Dansk Folkeparti har ønsket, at der under ledelse af Bent Jensen blev en ekstra undersøgelse af, hvad der skete under den kolde krig, har SF stillet spørgsmål og krævet samråd. De har sagt, at det er ganske forfærdeligt, og spurgt om, hvad Dansk

Folkeparti har gang i. Så SF har ikke være blandt de partier, der har ønsket at få de her ting frem.

Kl. 11:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Vi er nået halvvejs igennem hasteforespørgslen, vi har nået et ministersvar og tre ordførere, og vi har fem ordførere og en ministertale tilbage. Derfor vil der kun være to medlemmer, der kan få korte bemærkninger til hver ordfører, og jeg vil prøve at dele sol og vind lige.

Hr. Jeppe Mikkelsen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 11:01

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for det. Kære alle, jeg har glædet mig til debatten i dag. Det har været et mærkværdigt forløb at følge. Jeg synes, debatten om historiske hensyn på den ene side og retssikkerhed på den anden side grundlæggende set er rigtig god og spændende. Når jeg så alligevel siger, at jeg synes, det har været et lidt mærkværdigt forløb, så er det, fordi det er kommet frem, som om det har været en ny sag. Medierne har fremstillet det, som om det var en afsløring osv., og det er altså ikke sandt. Det er ikke sandt, at det har været skjult for offentligheden, at PET i 1990'erne reviderede sine arkiver. Det fremgår af besvarelser fra Justitsministeriet fra 1989 til 1999, og sågar i november 2009 besvarede hr. Brian Mikkelsen et spørgsmål til Retsudvalget, hvor han fortalte, at der var sket en større sletning. Jeg kan citere fra besvarelsen:

»Makuleringen af det i spørgsmålet omhandlede materiale fandt sted som led i en generel revision af efterretningstjenestens sager på det politiske område, som blev iværksat i efteråret 1996.«

Som den nuværende justitsminister fortalte, faldt antallet af registrerede personer, som ikke havde noget med sikkerhedsgodkendelser at gøre, fra knap 12.000 i 1985 til lidt over 6.000 i 1995 og videre til knap 3.000 personer i 1998. Jeg kender jo ikke til baggrunden for de enkelte sletninger, men jeg kan godt forstå, at man efter Murens fald løbende har luget ud i registreringerne. Trusselsbilledet var fundamentalt ændret, og folk, der tidligere havde udgjort en trussel mod det danske samfund, kunne pludselig være harmløse. Det havde de dengang ansvarlige politikere indset på tværs af partier, på tværs af regeringer og på tværs af ideologi. Og jeg har ikke nogen mistanke om, at den konservativt ledede eller den socialdemokratiske ledede regering skulle have slettet oplysninger med henblik på at skjule ubehagelige oplysninger eller lignende.

Se, jeg er socialliberal, men når det kommer til overvågning og registrering, er det især de sidste tre stavelser, jeg lægger vægt på, og som liberal støtter jeg, at vores politi og efterretningsvæsen kun overvåger og registrerer folk, i det omfang det er nødvendigt. Som liberal mener jeg, at folk har ret til, at deres privatliv i videst muligt omfang forbliver privat, og det gælder sådan set også fremtrædende politiske personligheder. Lad os nu prøve at stille et kontrafaktisk scenarie op, hvor vi spørger: Hvad nu, hvis? Hvad nu, hvis PET ikke havde slettet oplysningerne løbende? Hvad nu, hvis PET uden mistanke beholdt registreringer af folk? Hvis det var tilfældet, mener jeg at vi ville have et stort problem, og at vi ville være på grænsen til en stat, som ikke kunne kaldes en retsstat.

Her fra talerstolen vil jeg appellere til mine kære kollegaer og til medierne, som måtte lytte med: Jeg synes, debatten om denne sag igen rammer et lavmål, hvor både politikere og medier fokuserer for meget på personer og for lidt på substans. Jeg tror, der blandt vælgerne fra alle partier er en stor frustration over så meget personfnidder, vi har i dansk politik, og jeg synes, at vi som politikere har et ansvar for at imødegå dette. Og jeg synes, at alt personfnidderet overskygger en reel diskussion, hvor diskussionen om retssikkerhed på den ene side og historisk interesse på den anden side er super re-

levant. Vores holdning er klar: Vi mener dybt og inderligt, at vi skal beskytte folks rettigheder, at alle borgeres rettigheder skal højt på dagsordenen, uanset om man har været toppolitiker eller ej, at vi skal værne om folks privatliv, og at staten skal overvåge og registrere folk mindst muligt. Men vi er klar til at lytte til de saglige argumenter, og vi ser frem til en god drøftelse af dette område med alle partier, især til efteråret, hvor vi skal diskutere en mere åben efterretningstjeneste.

Jeg er glad for, at vi i regeringen er nået frem til et fælles forslag til vedtagelse sammen med Enhedslisten, så vi kan få undersøgt området. Det er vigtigt, at vi får ro på, så PET kan udføre sit arbejde effektivt, og frem for alt er det fint, hvis vi kan afmystificere forløbet fra 1990'erne.

Så vil jeg sige til Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Konservative, som har fremsat et andet forslag til vedtagelse: Man har været ude at sige, at man vil have en advokatundersøgelse, der kan afhøre vidner. Det er faktisk forkert, det kan en advokatundersøgelse ikke, det skal der en dommer til, så skal man have gang i en større undersøgelse. Så der er ikke sammenhæng mellem, hvad man egentlig ønsker, og hvad man siger man gerne vil have. Det vil jeg sige til sidst, og så vil jeg takke mange gange for ordet. Og jeg glæder mig til den fortsatte debat, også til efteråret.

Kl. 11:05

Formanden :

Der er tre, der har bedt om korte bemærkninger, og to, der får det. Hvis ikke jeg får andre signaler fra partierne, vil jeg give de korte bemærkninger til de anmeldte ordførere fra partierne.

Så bliver det først hr. Tom Behnke.

Kl. 11:05

Tom Behnke (KF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge den radikale ordfører om rimeligheden i det, som regeringen nu lægger op til, nemlig at én person – ganske vist en juraprofessor, men kun én person – skal undersøge det her. Kan der ikke nemt opstå den situation, at den ene person kan sidde med flere dokumenter og tænke: Gad vidst, om det her skal med eller ikke skal med? Altså, det er den tvivl, der kan opstå der hos den, der undersøger det, så ville det ikke være hensigtsmæssigt, at der var mere end en til at undersøge det, så der ligesom var to eller tre om at kunne diskutere det, man finder, og relevansen af det, man finder? Er det ikke lidt meget at lægge på én person, og kan det i virkeligheden ikke være med til at skabe ny tvivl?

Kl. 11:06

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:06

Jeppe Mikkelsen (RV):

Det ville da altid være bedre, hvis vi ansatte 100 personer til at undersøge noget, så ville det altid blive grundigere. Men jeg tænker egentlig, at det er det samme, som forslagsstillerne til det andet forslag til vedtagelse, det uden om regeringen, vil med en advokatundersøgelse.

Kl. 11:06

Formanden :

Hr. Tom Behnke.

Kl. 11:06

Tom Behnke (KF):

Det andet spørgsmål i forlængelse af mit første spørgsmål er så: Når nu man sætter en juraprofessor, som selvfølgelig har nogle stærke kvalifikationer i forhold til det juridiske, til at undersøge det her, er

der så ikke en risiko for, at hele spørgsmålet om det historiske, altså arkivloven, bliver meget vanskeligt at vurdere? Og burde oplysninger af historisk betydning ikke gemmes, netop fordi de har historisk betydning? Vil det ikke være meget vanskeligt for en jurist at vurdere? Vil det ikke være nemmere for en historiker at vurdere?

Kl. 11:07

Formanden :
Ordføreren.

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg tror, det er fornuftigt, at vi får kigget efter, hvad der er sket i forhold til arkivlovgivningen osv. Så vidt jeg ved, er det nogle bestemmelser om forholdet mellem PET og Rigsarkivet tilbage fra 1965, som man retter sig efter i øjeblikket, og jeg synes, det er fornuftigt, at vi får kigget dem efter og får set, dels om de her bestemmelser er blevet fulgt, dels om de er tidssvarende osv. Jeg har fuld tillid til, at en jurist kan vurdere det her ud fra et juridisk synspunkt, og det er vel som sådan det samme, som man ville have fået ud af en advokatundersøgelse, hvis det var, at der var flertal for det forslag til vedtagelse, som hr. Tom Behnke selv står bag.

Kl. 11:08

Formanden :

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 11:08

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, om ordføreren ikke kan bekræfte, at der formentlig ikke har været tale om en løbende sletning, men at man i en periode gik i gang med at kigge alting igennem og slettede rigtig meget materiale her i midten af 1990'erne. Og kan ordføreren ikke bekræfte, at det er en lille smule påfaldende, at det er sket i forbindelse med en kommissionsnedsættelse i Norge, der ligner PET-kommissionen, og som skulle granske den norske efterretningstjenestes ulovligheder, at det formentlig var i strid med arkivloven, som det er omtalt af tidligere ordførere, og ikke mindst det faktum, at man jo ikke slettede alt. I mange tilfælde har man jo slettet de såkaldte beviser, altså mappen, og så ladet anklagerne, påstandene stå, ladet henvisninger til mappens eksistens stå andre steder. Mener ordføreren ikke, at det er lidt sært, hvis der bare var tale om at beskytte enkeltpersoners retssikkerhed, at man så ikke sletter alt?

Kl. 11:09

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:09

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg har ikke det fulde overblik over, hvornår der er foregået sletninger, men det er mit indtryk, at det ikke kun er sket midt i 1990'erne. Jeg stillede et spørgsmål tidligere til hr. Karsten Lauritzen, hvor jeg også redegjorde for, at der faktisk også er slettet oplysninger og sagsmapper allerede under Schlüterregeringen. Men det er klart, at der selvfølgelig har været en stor sletning i midten af 1990'erne, fordi man har kigget på, om der var belæg for at opbevare oplysningerne. Jeg har ikke nogen mistanke om, at det skulle falde sammen med nogen andre ting, jeg har altså ikke nogen mistanke om, at der nødvendigvis skulle være sket noget lusk. Og så vil jeg sige, at jeg egentlig håber, at politiet og efterretningstjenesterne løbende reviderer, hvilke oplysninger de har liggende. Hvis det er sådan, at en borger overvåges, det kan sådan set også være politiet, der i efterretningsovervåger en borger, og det så viser sig, at vedkom-

mende er uskyldig, så synes jeg sådan set, det er ganske glimrende, at man sletter oplysningerne igen. Det tror jeg også fru Pernille Skipper er enig med mig i.

Kl. 11:10

Formanden :

Fru Pernille Skipper.

Kl. 11:10

Pernille Skipper (EL):

Jeg er meget enig med ordføreren i, at man, hvis man foretager en efterforskning af enkeltpersoner og indser, at der altså ikke er grundlag for en sigtelse eller tiltale, så skal slette personfølsomme oplysninger igen. Jeg mener så bare, at man skal slette alt om den person. I nogle tilfælde har man jo ladet et resumé stå af den mistanke, man havde, altså ladet det stå fremme, så det, der er tilbage nu, er anklagerne mod personen, men alle de såkaldte beviser er væk, og det vil sige, at vi bare har en masse mystik og ideer om, at der er nogle, der har begået noget kriminelt, og det synes jeg sådan set ikke har noget med retssikkerhed for den enkelte person at gøre. Men jeg kan næsten høre på ordføreren, at ordføreren er enig med mig i, at der er noget, der måske godt kunne trænge til at blive kigget på, og at det er muligt, at man har slettet de her oplysninger, fordi de var ulovlige, altså fordi man forsøgte at dække over efterretningstjenestens lovbrud.

Kl. 11:11

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:11

Jeppe Mikkelsen (RV):

Til det sidste vil jeg starte med at sige nej. Jeg har ikke nogen mistanke om, at der skulle være sket noget ulovligt, altså at man har dækket over et eller andet. Det har jeg ikke nogen grund til at bygge en mistanke op på. Men jeg vil til det første, det med, om man skal slette alt eller ej, sige, at det er en super relevant diskussion. Jeg synes, det er super relevant, også i forhold til, hvordan det stiller den enkelte person, der har været registreret, og vedkommendes rettigheder. Det er sådan nogle spørgsmål, vi skal drøfte til efteråret, når vi kigger på Wendler Pedersen-beretningen osv., og når der kommer høringssvar til den, og vi skal drøfte, hvorledes vi får en mere åben efterretningstjeneste og en efterretningstjeneste, der fungerer på en bedre måde i en retsstat. Og jeg synes, det er relevant at få med i diskussionen, hvad der skal slettes, når der slettes, og det vil jeg gerne være med til at drøfte med fru Pernille Skipper og Enhedslisten.

Kl. 11:12

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Holger K. Nielsen som SF's ordfører.

Kl. 11:12

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg har taget nogle store bøger med, koldkrigsundersøgelsen fra DIIS og PET-rapporten, ikke den hele, den vil fylde for meget her. Som tidligere anført, er det her meget velbeskrevet, uhyre velbeskrevet, og derfor er det også udtryk for, at den her debat mangler seriøsitet. Jeg er enig med hr. Jeppe Mikkelsen i, at der er nogle balancer, en balance mellem hensynet til retssikkerheden og hensynet til historikerne. Det er to hensyn, der godt kan stride imod hinanden, og det er jo det, vi skal have diskuteret på baggrund af den undersøgelse, der bliver lavet nu, og som gerne skulle føre frem til nye retningslinjer.

Men i betragtning af, at det er så velkendt, som det her, viser det her helt tydeligt, hvad det handler om. Det handler jo om den heksejagt imod erhvervs- og vækstministeren, som er kørt fra borgerlige politikere, og som nu er kørt fra forskellige medier gennem længere tid. Der er intet, der kan blive så lavt, at man ikke er villig til at bruge det. Det sidste, der er kommet frem her i dag, kunne vi høre på Venstres ordfører, er sådan en teori om, at der skulle have været et socialdemokratisk komplot, hvor forskellige socialdemokratiske justitsministre er blevet enige om, at nu skulle de hjælpe vennerne i SF og på venstrefløjen, og derfor giver de besked til PET om, at de skulle slette sagsmapperne på de pågældende venstrefløjspolitikere.

Jeg ved ikke, hvor gammel hr. Karsten Lauritzen var i 1990'erne, men han kunne formentlig godt læse – det tror jeg godt han kunne – og derfor må han også have været klar over, at diskussionen dengang jo handlede om, at der blev registreret for meget. Det var det, hele debatten handlede om, og derfor var det sådan set meget naturligt, at det var det, som PET gik i gang med. Jeg ved så ikke, om hr. Karsten Lauritzen ved noget om den politiske historie i arbejderbevægelsen og på venstrefløjen, men én ting kan jeg sige, og jeg tror, at formanden kan give mig ret, og det er, at var der nogle, der ikke kunne lide hinanden i de sager, var det kommunisterne og Socialdemokraterne. Der var ingen socialdemokratisk justitsminister, der overhovedet ville løfte en finger for at hjælpe en tidligere DKP-formand med noget som helst, når det handlede om de her ting.

Jeg sad selv dengang sammen med Søren Søndergaard og havde store diskussioner med Bjørn Westh, og jeg kan garantere for, at der ikke var venlige følelser på det tidspunkt i hvert fald mellem Bjørn Westh og Søren Søndergaard og mig. Vi var faktisk temmelig meget oppe at toppes, og det var helt hen i skoven, at man kunne forestille sig, at Bjørn Westh ville forlange, at noget blev slettet for at hjælpe Søren Søndergaard og mig. Det kan jeg garantere for at han ikke ville. Så det er jo dyb uvidenhed, der præger hr. Karsten Lauritzen. Manden er jo helt blank på det her. Derfor er det så pinligt, at Venstre sender en ordfører på banen med en sag, der er så tynd, som den her er, når anledningen udelukkende er nogle artikler i B.T. og den gamle historie om, at nu skal man have skovlen under erhvervs- og vækstministeren.

Jeg synes virkelig, at man må skamme sig i den borgerlige lejr, når man er villig til at synke så lavt, at man kører den her sag frem. O.k., nu har vi debatten her, men jeg håber virkelig, at vi kan få en diskussion om efterretningstjenesten, om de her balancer, på et anderledes seriøst grundlag, end tilfældet har været her i dag.

Kl. 11:15

Formanden :

Der er to korte bemærkninger. Først er det hr. Tom Behnke.

Kl. 11:15

Tom Behnke (KF):

Der bliver brugt ord som heksejagt og komplot, og at man skal skamme sig. Jeg vil gerne høre hr. Holger K. Nielsen, om han er bekendt med eller bevidst om, at rød blok på et eller tidspunkt under den her debat har tænkt sig at fremsætte et forslag til vedtagelse.

Kl. 11:16

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:16

Holger K. Nielsen (SF):

Ja, det er jeg da bestemt bekendt med. Jeg har det liggende dernede foran mig. Jeg har været med til at snakke om det. Hvad er den dybere mening med det spørgsmål?

Kl. 11:16

Formanden :

Hr. Tom Behnke.

Kl. 11:16

Tom Behnke (KF):

Det betragter jeg som værende et ja, altså at hr. Holger K. Nielsen er bekendt med, at der bliver fremsat forslag til vedtagelse fra rød bloks side. Det går ud på, at der her skal undersøges. Hvorfor går Socialistisk Folkeparti med til at undersøge den her sag, hvis der ikke er fugls føde på den, hvis der ikke er nogen tvivl, hvis det hele handler om en heksejagt på erhvervs- og vækstministeren? Hvorfor går Socialistisk Folkeparti så med til, at der skal laves en undersøgelse? Det giver da ingen mening.

Kl. 11:16

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:16

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen hr. Tom Behnke blander jo også tingene sammen, lige som alle andre gør her. Vi har da ikke noget imod, at der bliver lavet en nærmere analyse af de konkrete makuleringer, der fandt sted. For der kan være problemer i det. Det, jeg forholdt mig til, var den der konspirationsteori, som Venstre kommer med. Det er jo den, som er fuldstændig ude i skoven. Man hævder, at socialdemokratiske justitsministre ligesom har pålagt PET, at PET skulle slette nogle bestemte sagsmapper for at hjælpe nogle politikere på venstrefløjen. Det er det, som også hr. Tom Behnke skulle forholde sig til.

Ærligt talt vil jeg sige til hr. Tom Behnke, at jeg ved, at hr. Tom Behnke er en mand af lov og ret, og er der en, der virkelig står vagt om ret og lov og orden i det her land, er det hr. Tom Behnke. Så kommer De Konservatives alliancepartner og simpelt hen anklager PET for at lave ulovligheder. Det er da forfærdeligt. Hvordan kan hr. Tom Behnke virkelig stå bag det? Det er ligesom realiteten i Venstres anklager om det her.

Kl. 11:18

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:18

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Man kan undre sig over, hvordan man nogen sinde kunne nedsætte PET-kommissionen, hvis der ikke var nogen, der var i tvivl om, at noget var foregået på en ureglementeret måde, men sådan er der så meget. Jeg vil egentlig ikke stille spørgsmål. Jeg synes bare, at hr. Holger K. Nielsen kørte sig lige lovlig meget op i ophidselse og retorik, og derfor vil jeg bare sige, at det godt kan være, at der er nogle, der går for langt i konspirationsteorier. Det kan vi måske godt blive enige om.

Men jeg synes bare, at man som udgangspunkt skal have, at hvis der er nogen, der skulle skamme sig, er det erhvervs- og vækstministeren. Erhvervs- og vækstministeren skulle skamme sig over at have været formand for et politisk parti, der havde til opgave at nedlægge Danmark som nation og afskaffe demokratiet. Det er det eneste, man skal skamme sig over. Jeg forventer ikke noget svar, og jeg har ikke flere korte bemærkninger.

Kl. 11:18

Formanden :

Ordføreren.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg har heller ikke noget svar. Jeg lever op til hr. Simon Emil Ammitzbølls forventninger. Det er jo glimrende.

Kl. 11:18

Alt i alt tyder rigtig meget på, at vores efterretningstjeneste har siddet med oplysninger i 1990'erne, som ikke var lovlige at have indsamlet og ikke var lovlige at have stående, og så har man valgt at slette dem.

Kl. 11:18

Jeg vil ikke indgå i nogen konspirationsteorier om socialdemokratiske regeringer eller ministre. Som det allerede er blevet sagt, drejer det her sig også om Schlüterregeringen, der formentlig og måske kunne have slettet materiale, og som de fleste nok ved, var der bestemt et andet forhold mellem de personer, hvis materiale er blevet slettet, og den socialdemokratiske ledelse dengang, end der er i dag.

Kl. 11:19

De konspirationsteorier ser jeg ikke nogen grund til at indlade mig på, men det er da klart, at hvis det har været tilfældet, er det magtmisbrug, og så skal det jo også frem i lyset. Derfor er vi så glade for, at vi nu indleder en undersøgelse af det her. Vi starter med at få en, der temmelig hurtigt kan afklare, om vi kan få nogle svar, og hvis ikke, hvor de store spørgsmål så er henne.

Kl. 11:23

Formanden :

Så siger vi tak til SF's ordfører. Så er det fru Pernille Skipper som ordfører for Enhedslisten.

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Den her forespørgselsdebat er indkaldt, fordi vi har hørt en masse om slettet materiale. (*Uro i salen*). Jeg kan høre, at hr. Simon Emil Ammitzbøll sidder og skammer sig nede i salen.

Kl. 11:19

Formanden :

Jeg må bede hr. Simon Emil Ammitzbøll om at dæmpe sig. Jeg fangede først støjen fra hr. Simon Emil Ammitzbøll, men det gælder alle.

Ordføreren.

Kl. 11:19

Formanden :

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:23

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak. Vi har den her diskussion, fordi der er blevet slettet materiale i 1990'erne, og der er blevet slettet noget mere, end man måske hidtil har antaget. Det er både sandt og forkert, at det her ikke er nyt. Noget af det er nyt, noget af det er ikke.

Men det, som er essensen af det, er, at der er registreringer hos vores efterretningstjeneste, henvisninger til personmapper, som ikke længere eksisterer. Lad mig starte med at slå fast, at vores efterretningstjeneste selvfølgelig skal slette personfølsomme oplysninger, som ikke længere er relevante. Hvis en efterforskning ikke resulterer i en sigtelse eller en tiltale, skal man slette materialet, men man skal slette det hele.

Det, der er sket i det her tilfælde, er, at man har ladet henvisninger til bl.a. erhvervs- og vækstministeren stå tilbage i arkiverne. Man har i f.eks. hr. Søren Søndergaards tilfælde, som det er blevet nævnt tidligere her fra talerstolen, ladet stå en anklage tilbage om, at han skulle have udviklet en særlig metode til at lave molotovcocktails til at angribe den amerikanske ambassade med. Man har ladet resumeer om Socialistisk Arbejderparti stå, og partiet skulle angiveligt have været i gang med at indsmugle illegale flygtninge, lave terrorceller og lave planer om at befri Blekingegadebanden.

Alle de her ting har man ladet stå, og så har man ladet de såkaldte beviser på det slette. Alle muligheder for at få sig selv rensat er væk, men alle påstandene er tilbage. Det synes jeg ikke at der er særlig meget retssikkerhed over. Derudover er det temmelig belejligt, at den her såkaldte generelle revision, som man foretog fra PET's side i 1990'erne, tidsmæssigt faldt sammen med, at man i Norge nedsatte en kommission, som lige som vores egen PET-kommission, der senere kom til, skulle se på, om efterretningstjenesten begik ulovligheder.

Det er også kommet frem, at de her sletninger af det her materiale formentlig også er i strid med arkivlovgivningen, og den tidligere justitsminister, Bjørn Westh, har så udtalt, at man slettede materialet, fordi det var ulovligt at have stående. Altså, man slettede ulovligt materiale, men man lavede ikke nogen rapport eller dokumentation for eller indberetning om, at nu havde vores efterretningstjeneste lavet de og de fejl, og derfor var de nu blevet rettet.

Karsten Lauritzen (V):

Enhedslisten giver jo udtryk for, at de ønsker at få undersøgt det her i dybden. Der har så været en enighed, som afspejlet i forespørgerne bag denne forespørgsel, men den enighed er jo ophørt, qua at Enhedslisten har lavet en aftale med regeringen om det forslag til vedtagelse, som lige er blevet runddelt. I den står der ikke undersøgelse nogen steder; der står udredning. Hvis man kigger på, hvad justitsministeren siger i dag til Berlingske, skal det alene og alene ske på baggrund af skriftligt materiale. Der er ikke nogen, der skal snakkes med, der er ikke nogen, der skal afhøres, der er ikke nogen, der skal ringes til. Det handler som sagt om en bekymring fra Enhedslistens side om slettet skriftligt materiale.

Hvordan forestiller Enhedslisten sig, at den aftale med regeringen om en udredning – ikke en undersøgelse, men en udredning, der står ikke engang en uvildig udredning – skal føre nogen som helst steder hen, når man *alene* skal kigge på det skriftlige materiale, som justitsministeren har redegjort for og er citeret for i Berlingske? Det vigtige materiale er jo slettet.

Kl. 11:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:24

Pernille Skipper (EL):

Jeg ved ikke, hvad man kommer frem til med den her undersøgelse. Hvis jeg havde det svar, ville den ikke være nødvendig. Men jeg vil sige, at den kan komme nogle af de her spørgsmål og nogle svar på dem nærmere, også en skriftlig undersøgelse kan komme det nærmere. Det er klart, at når vi kommer til efteråret, og arbejdet er færdigt, må vi se, om vi har fået de svar, der er behov for, eller om vi tror, der kan findes flere ved at nedsætte en undersøgelseskommission, som jeg kan høre har været det, hr. Karsten Lauritzen og resten af oppositionen har ønsket. For vores vedkommende vil vi gerne have det her nærmere afklaret ret hurtigt, før man eventuelt tager skridtet at sætte – og jeg minder om – *endnu* en undersøgelseskommission vedrørende PET i gang.

Kl. 11:25

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:25

Karsten Lauritzen (V):

Det er der netop ikke tale om. Vi ønsker ikke, at der skal gå år, før den her sag er opklaret; vi ønsker, der skal gå måneder. Der er mulighed for at nedsætte en undersøgelse under lov om undersøgelseskommissioner, som ikke er en undersøgelseskommission, men som er en jurist – det kan være en advokat – der har mulighed for at bede folk om frivilligt at møde op og svare under vidneansvar. I øvrigt kan man, hvis man vil indkalde folk, gøre det gennem Københavns Byret. Det er den måde, vi kan få svar på, hvad der er op og ned i den her sag. Keld Albrechtsen skriver det i Politiken: Der skal være mulighed for at spørge folk og snakke med folk. Det kan ikke alene afgøres på et skriftligt materiale.

Faktum er, vil jeg sige til fru Pernille Skipper, at fru Pernille Skipper, hr. Per Clausen, Enhedslisten har ladet sig besnære af den gode fortæring i Justitsministeriet og justitsministerens ord om, at det her skal undersøges til bunds. Der er så vid forskel på, hvad man har fået. Enhedslisten tror, man har fået en uvildig undersøgelse, men vi kan nu se, at man har fået en udredning, og hvis vi ser på det, justitsministeren har sagt i Berlingske, er det kun af skriftligt materiale, som man aldrig nogensinde – med Keld Albrechtsens ord – kommer til bunds i.

Kl. 11:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:26

Pernille Skipper (EL):

Lige meget hvordan man fra Venstres side vender og drejer det, vil der være tale om en undersøgelseskommission, hvis der er behov for at afhøre vidner. Den vil skulle ledes af en dommer, hvis der skal afhøres vidner, så det vil være en undersøgelseskommission. Jeg har haft den opfattelse, at der var enighed i Folketinget om, at vi havde brug for en hurtig undersøgelse og ikke en langsommelig kommission. Det kan jeg forstå at man fra Venstres side gerne vil, fordi man er så forbistret klar på det her med at skulle afhøre. Fra Enhedslistens side har vi det sådan, at vi gerne vil se, om det er nødvendigt, når vi får den undersøgelse eller redegørelse, der kommer til efteråret.

Hr. Karsten Lauritzen har så talt meget om den gode mad, man får ovre i Justitsministeriet. Jeg vil gerne vide, hvad der er på menuen, når hr. Karsten Lauritzen er ovre at besøge justitsministeren, for det lyder da godt.

Enhedslisten har fået præcis det, vi gerne vil have. Vi vil have en undersøgelse af det her og ikke en kommission, der skal arbejde i lang tid. Hvis det er det, hr. Karsten Lauritzen har ønsket, har der desværre nok aldrig været nogen enighed.

Kl. 11:27

Formanden :

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 11:28

Peter Skaarup (DF):

Vi overvejer i Dansk Folkeparti at tilbyde Enhedslistens folketingsmedlemmer en kursusrække om det at være støtteparti for en regering, og jeg vil sige, at det allerførste, der ville blive sagt på sådan et kursus, hvis det blev holdt og man fra Enhedslistens side valgte at deltage, var: Pas på, når der bliver inviteret til kaffe og kringle i Justitsministeriet, for så er der fare på færde! For hvad var det, der kom ud af den aftale, der blev lavet i mandags? Ja, det, der kom ud af det, var, at der nu vil blive lavet en udredning af en jurist på det her område, hvor der er brug for nogle klare svar. Der kan det godt

være, at det vil være sådan, at en jurist vil kunne finde ud af at komme med nogle svar, men vil det være noget, der vil blive mere klart? Vil det blive nogle svar, som vil kunne tilfredsstille forskerne, og som vil kunne tilfredsstille borgerne? Nej, det vil ikke ske, og der er vi, vil jeg sige til fru Pernille Skipper, så nødt til at have vide af Enhedslisten: Hvorfor skal det ikke være sådan, at der er nogen historiker og nogen forsker, der skal være med til at undersøge de ting, da det jo dybest set handler om nogle ting, der er af historisk interesse for den danske befolkning? Hvorfor er de udelukket fra at være med? Hvorfor skal der sidde en jurist, som ikke har forstand på politik og ikke har forstand på historie?

Kl. 11:29

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:29

Pernille Skipper (EL):

Jeg tror, jeg skal starte med at bede justitsministeren om, at han snart vil invitere på kringle, for der bliver talt så utrolig meget om kringle, at jeg faktisk føler mig lidt snydt, fordi jeg ikke har fået noget af den. Når det kommer til hr. Peter Skaarups spørgsmål om, hvorfor der ikke er en historiker med i det her, vil jeg sige, at jeg jo sagtens kan se, når man har det element af problematikken for øje, der handler om, at der altså er noget materiale, der er blevet slettet, selv om det øjensynligt skulle have været overført til Rigsarkivet, at en historiker selvfølgelig, hvad angår vurderingen af, om det her materiale er historisk relevant eller ej, så ville være bedre til at vurdere dette spørgsmål, end en jurist ville være. Men nu er det sådan, at dette materiale ikke længere findes, så denne historiker ville i så fald have meget lidt at lave.

Når det kommer til spørgsmålet om, om reglerne generelt er blevet overholdt, og hvad baggrunden for det er, og hvorfor man har slettet det her materiale, og om det har været efter gældende praksis og retningslinjer, det er sket, eller om det har været noget, man har gjort, fordi man har ønsket at dække over efterretningstjenestens lovbrud – hvad jeg desværre er bekymret for er det, der er grunden – vil jeg altså sige, at det ikke er et spørgsmål, som en historiker vil kunne afgøre, men så er det noget, som en jurist vil kunne afgøre, og det har jeg sådan set stor tillid til at vedkommende vil kunne.

Kl. 11:30

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:30

Peter Skaarup (DF):

Nu vil jeg citere en historiker, som faktisk har kommenteret den aftale, som Enhedslisten har lavet med regeringen – eller hvad man nu kan kalde den, for der er jo ikke rigtig noget på skrift om det, og det er i øvrigt også en anden ting, som man skal huske på at få helt på plads – og som her den 17. april siger til Jyllands-Posten: »Jura og historie er pærer og æbler. Noget, der juridisk er acceptabelt, kan for historikere være uacceptabelt«. Ergo kan det, at en regering eller nogle embedsmænd har sagt o.k. til at slette noget, der juridisk er efter bogen, jo efter historikernes mening godt være noget, der er dybt kritisabelt, og også det, at man ikke har overført det pågældende materiale til Rigsarkivet, f.eks. det materiale, der vedrører den tidligere statsminister, Anker Jørgensen, eller det materiale, der vedrører den nuværende erhvervs- og vækstminister, som har et forklaringsproblem. Og det er i øvrigt også noget, som man fra Rigsarkivets side kritiserer. Så kan Enhedslisten ikke godt få øje på, at man nu står med et forklaringsproblem? For det, som man i virkeligheden havde stillet i udsigt, og det, som vi var nogle stykker der forhandlede om – altså Venstre, Konservative, Liberal Alliance, Enhedslisten og

Dansk Folkeparti – har vi ikke fået. Det er jo det, der er problemet. Så spørgsmålet er: Vil man efterfølgende bede om, at der bliver lavet en historisk undersøgelse? Eller hvor er vi henne med hensyn til Enhedslistens ønsker?

Kl. 11:31

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:31

Pernille Skipper (EL):

Enhedslisten har ikke på noget tidspunkt ønsket at få en historiker med i den her undersøgelse, og jeg skal sige, hvorfor vi ikke har det. Hvis der skal laves en historisk vurdering af noget, og man står med et stykke papir, en mappe eller noget andet materiale foran sig og man skal se på, om det her er noget, der historisk har relevans, så er det noget, som det vil være historikerens fornemste opgave at kunne vurdere, og som historikeren selvfølgelig også vil være bedre til at kunne vurdere end juristen. Men de mapper er væk, og derfor er der ikke noget, historikeren kan vurdere her. Men hvis det er sådan, at det er hr. Peter Skaarups ønske, at vi skal kigge nærmere på arkivlovgivningen, altså at vi måske skal sørge for, at der er en historiker, en arkivar, med inde over, når man skal vurdere det hos PET, så vil vi være meget åbne over for at lave nogle regler, der kan sikre det for fremtiden. Der vil jeg da også sige, at det, som vi generelt skal huske i den her debat, er, at der skal være meget mere åbenhed og meget mere kontrol med hensyn til vores efterretningstjeneste, hvis vi i fremtiden skal forhindre, at sådan noget som det her sker, og det håber jeg da at hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti vil være med til at se på til efteråret.

Kl. 11:33

Formanden :

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.
Kl. 11:33

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes, det er vigtigt at huske, hvilken historisk kontekst det er, vi diskuterer det her i. Verdenskommunismen er om ikke en af historiens største forbrydelser, så i hvert fald det 20. århundredes største forbrydelse imod menneskeheden. Som minimum måtte et meget stort tocifret milliontal af mennesker lade deres liv for kommunisterne i Sovjetunionen, Kina, Vietnam, Nordkorea, Cambodja, DDR, Polen, Tjekkoslaviet, Ungarn, Bulgarien, Rumænien, Albanien, Cuba – ja, jeg har desværre ikke taletid til at nævne alle de lande, hvor kommunismens forbrydelser er blevet begået.

Europarådet vedtog i 2006 en resolution, 1481, om kommunismens forbrydelser, som netop var udtryk for opmærksomhed på og anerkendelse af, at alle basale demokratiske rettigheder har været overtrådt i de kommunistiske regimer. I mange af dem har der endda været koncentrationslejre; tortur har været udbredt; ytringsfrihed har ikke eksisteret, og politisk pluralisme har været en saga blot. Jeg nævner det, bare for at vi ved, hvad det egentlig er for en historisk ramme, vi taler i.

Så har der været rejst forskellige former for tvivl om, hvordan tingene er foregået efter Murens fald i 1989. Rigsarkivet har været på banen med at tale om 1965-aftalen eller en forståelse mellem Politiets Efterretningstjeneste og Rigsarkivet. Om den er blevet overholdt fuldstændigt, er der tvivl om. Og jeg går ud fra, at alle partier er enige om, at der er en form for tvivl, for ellers ville alle partier i Folketinget vel ikke stå bag forskellige former for vedtagelser, der på den ene eller den anden måde lægger op til, at tingene skal undersøges.

Det har også været fremme af forskellige forskere, at der er en række ting, som er blevet slettet, der ikke burde være blevet slettet, bl.a. under hensyntagen til den historiske interesse, herunder ikke alene diskussionen om hr. Ole Sohn, men også hans forgængere som formænd for Danmark Kommunistiske Parti, Jørgen Jensen og Knud Jespersen.

Hvad skete der egentlig i 1990'erne? Var man lidt for hurtig med slettelakken; var man lidt for hurtig med makulatorene; var man lidt for optaget af at få det hele på plads, efter at Lund-kommissionen den 1. februar 1994 var blevet nedsat i Norge? Det ved jeg ikke, og jeg har sådan set ikke tænkt mig at gå ind i konspirationsteorier. For det synes jeg sådan set ikke er det interessante. Men der er opstået en berettiget tvivl om, hvorvidt tingene er foregået helt som de skulle, og derfor er det på sin plads, at vi får undersøgt det.

Jeg medgiver fuldstændig, som den radikale ordfører, hr. Jeppe Mikkelsen, var inde på, at der selvfølgelig også er nogle retssikkerhedsmæssige hensyn, og at der er en balance imellem hensyn, som godt kan være modstridende på visse punkter. Men det må vi tage med, når vi har store forbrydelser – hvis det ellers er det, der er tale om – men i hvert fald, når der er tale om ting, der handler om Danmarks selvstændighed, om demokratiets overlevelse og selvfølgelig om enkeltpersoners retssikkerhed. Selvfølgelig er der nogle ting, vi der skal overveje.

Endelig vil jeg sige, at det ærgrer mig sådan – ikke at fru Pernille Skipper ikke har fået kringle, eller hvad det var, der pludselig blev temaet – men det ærgrer mig, at Enhedslisten efter min bedste overbevisning er blevet taget ved næsen af regeringen, hvis ordførere vi også kan høre ikke har nogen interesse i at få det her undersøgt til bunds. Regeringens ordførere er jo sure over det, vi skal gøre her. Det lyste jo ud af både hr. Holger K. Niensens og hr. Ole Hækkerups tale. Så det skal være min afsluttende bemærkning, kan jeg se på formanden.

Kl. 11:37

Formanden :

Vi er faktisk ved at være i noget tidspres med hensyn til dem, der nu melder sig. Jeg har lovet justitsministeren, at han kan forlade salen kl. 12.00, og det vil jeg overholde.

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 11:37

Pernille Skipper (EL):

Jeg skal gøre det kort. Ordføreren siger jo, at nu er jeg blevet snørret, vi i Enhedslisten er blevet snørret, men noget tyder på, at vi ville være blevet snørret, hvis vi havde indgået en aftale med de borgerlige partier, fordi vi øjensynligt har nogle vidt forskellige opfattelser af, hvad der er nødvendigt.

Så vil hr. Simon Emil Ammitzbøll for det første bekræfte, at det, man er i gang med at gøre, når man i sit forslag til vedtagelse skriver, at der skal være mulighed for vidneafhøringer, er at lave en undersøgelseskommission, altså noget, som vi alle sammen tidligere har sagt at vi ikke ville? Vil hr. Simon Emil Ammitzbøll dernæst også for god ordens skyld, når Enhedslisten nu så bliver beskyldt for at ville lukke ned for det her, lige bekræfte, at det er Enhedslisten, der siden midten af 1990'erne har kæmpet for mere åbenhed omkring PET, at det er Enhedslisten, der har kæmpet for, at PET-kommissionen skulle nedsættes, og at det er Enhedslisten, der igen kæmper for det?

Kl. 11:38

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:38

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil meget gerne anerkende hr. Søren Søndergaards indsats med hensyn til nedsættelsen af PET-kommissionen. Man kunne måske godt ønske sig, at hr. Søren Søndergaard stadig havde været medlem af Enhedslistens folketingsgruppe, for så havde vi måske nået et andet resultat. Det, som bekymrer mig med hensyn til den vedtagelse, Enhedslisten laver sammen med regeringen – bare for at sige det fuldstændig, som det er – er for det første den manglende interesse for den mundtlige del. Det er sådan set hovedårsagen til, at jeg er bekymret. Det andet er, at man så sætter en enkeltperson til at sidde at undersøge det, der kan være tvivlsspørgsmål, og der er ikke rigtig nogen at tage diskussionen om det med, og endelig synes jeg også, at vi er nødt til at se på, hvad der kommer ud af det her med de to forudsætninger. Jeg vil sige til fru Pernille Skipper, at jeg godt tror, at vi kan forudse det: Til efteråret har vi en undersøgelse, der viser, at der ikke var noget at komme efter, for det er sådan set det, regeringen gerne vil have at vi får. Det har man lavet et så snævert mandat for, at man sådan set ikke kan finde ud af særlig meget, og derfor sker der ikke noget. Man kan jo næppe tage tingene op af makulatorens så at sige.

Kl. 11:39

Formanden :

Fru Pernille Skipper.

Kl. 11:40

Pernille Skipper (EL):

Vi er fuldstændig enige om, at der er en risiko her for, at der ikke kommer noget ud af det. Det er jo netop, fordi der er ting, der er røget igennem makulatorens. Det kan hverken jeg eller hr. Simon Emil Ammitzbøll få lavet om på. Men jeg prøver igen. Vil ordføreren ikke bekræfte, at hvis man skal vidneafhøre mundtligt i en undersøgelse, så skal der være en dommer, så er der tale om, at man nedsætter en kommission efter lov om undersøgelseskommissioner? Hvis ordføreren i så fald kan bekræfte, at det er det, der står i lovgivningen, så spørger jeg: Er det det, Liberal Alliance ønsker, altså endnu en undersøgelseskommission?

Kl. 11:40

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:40

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu kan der jo være flere former for undersøgelser. Man kan sige, at hvis man tager den norske model med Lund-kommissionen, lavede de en særlig vedtagelse til Lund-kommissionen, der gjorde, at de der kunne bruge vidner – bare for at komme med et konkret eksempel.

Derudover vil jeg sige, at jeg da er helt enig med fru Pernille Skipper i, at vi ikke kan samle tingene op af makulatorens, og det er jo netop derfor, at man skulle have sørget for, at det ikke handlede om det skriftlige, men også om det mundtlige. Det er jo netop der, man er blevet snydt.

Kl. 11:41

Formanden :

Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 11:41

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Jeg var sådan set glad, da hr. Simon Emil Ammitzbøll tidligere i debatten tog afstand fra de værste konspirationsteorier. Derfor skal jeg også sige, at jeg da ikke er ked af, at man får undersøgt forholdene. Men det, der gør, at jeg beder om at få ordet til hr.

Simon Emil Ammitzbøll, er det med, at hr. Simon Emil Ammitzbøll er sikker på, at der ikke vil komme noget ud af den udredning, som nu bliver sat i gang. Men hvis nu resultatet af udredningen er, at der ikke er gjort noget galt overhovedet, så er vi i hvert fald blevet så kloge, at vi kender reglerne, og at vi ved, hvem der godkendte den generelle revision i 1996, og at vi har fået svar på, hvorfor den blev igangsat, og at vi har fundet ud af, om praksis hos PET afveg fra reglerne. Hvis svaret er, at alt er gået helt efter bogen, ligesom det skal, så vil vi til efteråret kunne sige, at så vil vi gerne lave reglerne om, eller vi vil til efteråret kunne sige, at det synes vi er helt forkert. Men så er vi da i høj grad kommet videre, for så har vi lige præcis aflivet noget af det, som jeg var så glad for at hr. Simon Emil Ammitzbøll tidligere i debatten sagde, nemlig at så har vi aflivet nogle af konspirationsteoriene.

Kl. 11:42

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:42

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Problemet er, at man har stillet et spørgsmål, som man godt kender svaret på. Som man råber i skoven, får man svar, og man har åbenbart råbt i en ekkodal, så man allerede nu ved, hvad der bliver svaret til efteråret. Jeg er lige ved at sige, at jeg glæder mig til at stå heroppe og bøje mig med nakkehårene mod hr. Ole Hækkerup, hvis den her undersøgelse skulle komme frem til noget som helst interessant.

Kl. 11:43

Formanden :

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 11:43

Ole Hækkerup (S):

Men hvis undersøgelsen kommer frem til, at alt er gået efter bogen, er det jo også interessant, fordi det betyder, at vi kan få lagt de antydninger eller mytedannelser, der er om, at Politiets Efterretningstjeneste ikke skulle have gjort tingene efter bogen, men skulle have taget alle mulige politiske hensyn, i graven med det samme. Det var lige præcis der, jeg var så glad, da hr. Simon Emil Ammitzbøll tidligere i debatten sagde, at han også tog afstand fra alle disse konspirationsteorier. Det er jo lige præcis det, vi vil kunne opnå, hvis det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll tror vil ske, sker, nemlig at det her viser, at der ikke er noget at komme efter, og at den danske efterretningstjeneste har overholdt alle regler. Ville vi i så fald faktisk ikke have gjort efterretningstjenesten en enorm tjeneste ved at have sørget for, at det er blevet fuldstændig kortlagt, så man er fri for lige præcis konspirationsteoriene, så man er fri for mytedannelser? Og er det ikke lige præcis her, hr. Simon Emil Ammitzbølls og mit parti har en fællesmængde?

Kl. 11:43

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:43

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg mener sådan set, at regeringen – i hvert fald Socialdemokraterne – gør efterretningstjenesten en bjørnetjeneste i ordets klassiske forstand: Man tror, man hjælper, men det gør man ikke, for man har stillet spørgsmålet på en måde, så der kun kan komme et svar, og derfor er svaret ikke særlig interessant. Altså, den måde, man gør det her på, svarer til, at jeg spurgte et af hr. Ole Hækkerups tre børn: Vil du have et stykke slik? Og så tror jeg godt jeg kender svaret; det vilde være ja.

Men sådan er det bare. Og når man stiller et spørgsmål, hvor man kender svaret, er det uinteressant at stille spørgsmålet, og jeg synes bare, jeg vil ønske ordføreren og resten af regeringen tillykke med, at man har snøret Enhedslisten, men jeg synes, det er ærgerligt for det, der egentlig var det interessante i det her.

Kl. 11:44

Formanden :

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 11:44

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Det er yderst uheldigt, at der er skabt tvivl om sletningerne. Det er til gengæld godt, at der er enighed om, at sletningerne nu skal undersøges. Det, der er slettet, og det, der er væk, bliver jo svært at kigge ned i, men nu får vi undersøgt, hvad det var, der lå til grund for det, hvad det var for nogle typer sletninger, og hvordan man gjorde det. Det er vi enige om skal undersøges. Så langt så godt.

Men det, der ikke er så godt, er, at man ikke ønsker at komme til bunds i den her sag, og der er det jo ekstra ærgerligt, at lige nøjagtig statsministeren har appelleret til, at der skal være ro på det her område. Forudsætningen for, at der bliver ro, arbejdsro, er jo, at man fjerner tvivlen – en tvivl, vi er enige om er til stede. Men den måde, man så vælger at undersøge sagen på, vil alt andet lige efterlade ny tvivl. Og det betyder, at når undersøgelsen er færdig, vil man berettiget kunne sige: Der er stadig væk tvivl. For ved at man kun undersøger det skriftlige materiale, er der to uheldige ting: Den ene er, at det meste af det skriftlige bevismateriale er væk; det andet uheldige er, at man ikke ønsker at spørge de personer, som har været involveret, hvad de foretog sig, hvad de gjorde, hvad de ikke gjorde, hvad de sagde, hvordan det var, hvad deres erindring er. Og i det øjeblik, hvor man ikke har det med, er der jo stort set ingenting tilbage.

Hvis der virkelig har været nogen, der har ønsket at slette spor, fordi der måske var noget, man ville af med, har man jo sørget for at gøre det grundigt. Det betyder, at med det, som regeringspartierne vil sammen med Enhedslisten, nemlig *kun* at kigge i det skriftlige materiale, er man sikker på, at man kun finder fuldstændig korrekte dokumenter – intet andet. Det vil ikke kunne lade sig gøre at finde noget, der er problematisk, for det ville i givet fald jo selvfølgelig være blevet fjernet.

Det er derfor, vi har appelleret til det, vi alle har en interesse i, nemlig at der bliver skabt ro, ikke mindst arbejdsro, og at vi får fjernet den tvivl, der er. Men hvis man vil det, er man altså nødt til at gå linen helt ud og sørge for, at det sker første gang, og det kan man gøre, hvis man vil. Det er ikke sikkert, man vil, men hvis man vil, kan man. For det, det kræver, er, at man både får set på det skriftlige materiale, der trods alt stadigvæk er tilbage, og at man samtidig også undersøger det mundtligt. Hvad er det for en kommunikation, der er foregået f.eks. mellem efterretningstjenesten og Justitsministeriet? Uden at vide det vil jeg tro, at en hel del kommunikation foregår mundtligt. Forudsætningen for at undersøge det er, at man får lov til at spørge de involverede personer om, hvad det var, der skete, hvad deres erindring er om det, der skete, og hvorfor man gjorde det, man gjorde. Hvis ikke man spørger om det, får man ikke svaret. Det er jo en meget, meget væsentlig del af den her undersøgelse, for det er jo en del af den tvivl, der er. Så hvis ikke det bliver undersøgt, vil der stadigvæk være tvivl.

Det andet, som er meget afgørende at få undersøgt, er dette: Når man så har foretaget sletninger – og de kan meget vel være fuldt ud berettiget, det kan være sket fuldstændig efter spillereglerne – er der så nogen af de sletninger, som man burde have sørget for ganske vist ikke længere figurerede som sagsmapper ved efterretningstjenesten,

men som af historiske grunde blev gemt? Det er også vigtigt, for det er også den tvivl, der er blevet rejst.

Det sidste, jeg skal sige, er, at det vil være bedre med mere end én undersøger – to eller tre vil være bedre, herunder ikke mindst en historiker – og når regeringen ikke vil være med til det, kan jeg forudsæ, at vi ikke kommer til bunds i sagen, og det er ærgerligt, for det ønskede vi fra konservativ side.

Kl. 11:49

Formanden :

Tak til den konservative ordfører. Så er det justitsministeren.

Kl. 11:49

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg vil gerne takke for en god debat. Men lad mig starte med at gentage, hvad jeg sluttede med i min redegørelse. Jeg vil gerne sige meget, meget klart, at vi bør være af den opfattelse alle sammen, at PET gør et fremragende stykke arbejde i dag. De er til stor gavn for Danmark. De arbejder for vores tryghed. Og de for tjener ikke, at vi har en politisk debat, der bidrager til myter og mistillid på baggrund af noget, der har fundet sted for 15-20 år siden.

Jeg håber, at vi, selv om vi har haft en debat her i dag, som minder om noget, jeg har lyttet mig til tidligere i Folketinget, når der har været diskussioner om den kolde krig, trods alt kan give hinanden håndslag på, at det så er sidste gang, at PET bliver brugt som kastebold i en politisk kamp. For det, vores efterretningstjeneste har behov for, er at bruge alle kræfter på det arbejde, de er sat til, og det er at sikre, at de kan værne os mod de trusler, vi står over for.

Det er der behov for lige i øjeblikket. Man skal ikke åbne mange aviser for at se, at truslen både fra terror og ekstremisme er til stede også i vores ellers fredelige del af verden. I Danmark er truslen meget reel. Vi har haft adskillige sager, hvor personer er blevet dømt for at begå terror på dansk grund, og lige nu verserer der jo en sag, hvor fire personer står anklaget for at planlægge terrorangreb på Morgenavisen Jyllands-Posten.

Det er jo på den baggrund, vi diskuterer efterretningstjenestens arbejde i Danmark. Det er en diskussion, som både handler om historie og om retssikkerhed, men det er også en vigtig debat om, hvordan vi sikrer vores efterretningstjeneste de bedst mulige arbejds-vilkår.

Derfor har jeg selvfølgelig lyttet nøje til debatten i dag, og jeg håber, at der, selv om ting er sagt, som de er sagt, er muligheder for, at Folketinget kan samle sig bredt om en revision af de nye retningslinjer, som skal være gældende for Politiets Efterretningstjenestes arbejde. Det kommer vi til at behandle her i efteråret.

Så er der simpelt hen sagt ting heroppe fra Folketingets talerstol i dag, som jeg må sige jeg ikke mener er passende, og som jeg som justitsminister på ingen måde kan sidde overhørig. Der er via, kan man vel godt sige, mere eller mindre smudsagtige angreb og i hvert fald klare og grove manipulationer sagt ting, så man indirekte anklager ledelsen af Politiets Efterretningstjeneste for gennem mange år at acceptere politisk pres, blive siddende og så ellers omgå regler og lovgivning. Det synes jeg er en så grov mistillid til ledelsen af vores efterretningstjeneste gennem mange år, at jeg som justitsminister simpelt hen mener, at jeg er forpligtet til at hamre en så tyk pæl igennem det, som jeg overhovedet kan. Derfor synes jeg, det er passende, at dem, der siger den slags ting, i hvert fald i samme sætning gør opmærksom på, at selv om man siger det direkte eller indirekte, så har man intet at udsætte på tidligere ledelser af Politiets Efterretningstjeneste. De har gjort et fremragende stykke arbejde, og de har gjort en stor indsats for Danmark, og de har lagt sporene til det arbejde, som Politiets Efterretningstjeneste udfører i dag.

Jeg vil gerne også slå fast, at selv om der har været meget debat frem og tilbage om, hvem der har været minister hvornår, og hvem der har vidst hvad, så er der intet nyt i – det er også vigtigt for mig

som justitsminister at slå fast – at retningslinjerne for PET betyder, at efterretningstjenesten sletter oplysninger, de ikke længere mener er relevante. Det fremgår her af dette bind syv i PET-Kommissionens beretning. Der er de politikere, som har været omtalt i debatten. Nogle af dem er omtalt på side 56. Manden, der sad heroppe forud for Folketingets formand, er omtalt som person. Det fremgår af en offentligt tilgængelig redegørelse vedrørende PET's virksomhed fra 1998. Alt er offentligt tilgængeligt. Det synes jeg hører med i den videre debat om det her.

Så håber jeg som sagt, at Folketinget, når vi får redegørelsen og udredningen, som et flertal står bag i Folketinget, vil tage en konstruktiv dialog om, hvordan vi kan sikre, at vi får et mere klart regelgrundlag for PET, men forhåbentlig også et regelgrundlag, som fortsat vil basere sig på, at der er brede flertal bag vores efterretningstjenestes arbejde, ikke mindst i den situation, vi står i nu. Det mener jeg er helt afgørende vigtigt.

Kl. 11:54

Formanden :

Vi er nu i den situation, at hvis hr. Karsten Lauritzen vil have ordet afsluttende som ordfører for forespørgerne, er der ikke plads til nogen korte bemærkninger. Så jeg siger tak til justitsministeren.

Kl. 11:54

(Ordfører for forespørgerne)

Karsten Lauritzen (V):

Ja, det er jo sådan, det er med en hasteforespørgsel. Det er dog sådan, at en politisk debat, hvor der kun er 2 timer til rådighed, ikke nødvendigvis kan give svar på alle spørgsmål. Det har denne forespørgselsdebat heller ikke givet. Der er mulighed for at fortsætte den i samråd og andre steder. Jeg kan i hvert fald sige for Venstres vedkommende – ikke for alle partierne bag forespørgslen – at vi ikke følger, at der er svaret på alle spørgsmål, og at debatten har været fyldestgørende. Så vi vil selvfølgelig følge den her sag yderligere.

Jeg vil godt sige, at der er fuldstændig enighed om, at der ikke er nogen, der har noget at udsætte på PET's nuværende ledelse eller tidligere ledelser. Det, der er blevet diskuteret, er politiske implikationer. Det er, hvilke politiske beslutninger der blev truffet. Den øverste chef for Politiets Efterretningstjeneste er landets justitsminister, og det, vi har villet have en sikkerhed for, er, at der ikke er foregået noget, som ikke er ifølge reglerne og retningslinjerne. Og det er vel et legitimt politisk mål at forfølge.

Vi har også haft en del diskussion om, hvilken form for undersøgelsesredskab der skal i brug. Jeg kan oplyse, at en advokatundersøgelse ifølge Advokatrådets retningslinjer ikke kun baserer sig på skriftligt materiale, men også kan indeholde samtaler med centrale folk. Som jeg har forstået det, justitsministeren har sagt til dagspressen, er det alene skriftligt materiale, og det er jo i sig selv absurd, at man har lavet en aftale, hvor man skal undersøge, hvad der er slettet og af hvem, når det, man skal undersøge, jo er makuleret, er forsvundet. Så det kan man jo ikke gøre med et skriftligt materiale. Man bliver nødt til at gøre det via snak, mundtlig samtale, vidneafhøringer, hvis man skal til bunds i den her sag. Men det har der altså ikke været et ønske om. Det er ærgerligt, for det betyder nok, at vi aldrig kommer til bunds i denne sag – i hvert fald ikke med den undersøgelse, som et flertal i Folketinget nu har besluttet at iværksætte, og som jo ikke er en undersøgelse, men blot en udredning.

Der har været en del diskussion om fortæringen i Justitsministeriet. Det er jo mindre relevant for diskussionen, men jeg skal dog alligevel som en lille sjov ting oplyse, at politiforhandlingerne sluttede af med, at man fik bøf. Der var Enhedslisten jo heller ikke med, og det er jo ærgerligt, for det var ganske udmærket. Men der havde vi jo så lavet det, vi betegnede som et godt forlig. Det kan være, det var derfor, at der ikke var fortæring til mødet mellem Enhedslisten og regeringen; det skal jeg ikke komme ind på.

Så skal jeg sige, at vi selvfølgelig vil forfølge den her sag. Vi følger stadig væk, at der er en lang række aspekter, der ikke er belyst, en lang række spørgsmål, der ikke er besvaret – ikke mindst set i lyset af tidligere socialdemokratiske justitsministres udtalelser, særlig Bjørn Westh i B.T. Men det er der som sagt parlamentarisk mulighed for både her i salen og i Folketingets Retsudvalg.

Afslutningsvis skal jeg selvfølgelig takke for besvarelsen. Selv om statsministerens besvarelse var en smule kort, skal jeg da kvittere for besvarelsen alligevel. Og som den afsluttende ting skal jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, der var oppe på den store klinge så at sige, og brugte ord, som jeg slet ikke vil bruge fra Folketingets talerstol, og som jeg synes – selv om der er en aldersforskel mellem hr. Holger K. Nielsen og mig – er en smule uartige. Men jeg er et ungt og dog storsindet menneske, og den, man tugter, elsker man. Om jeg vil have hr. Holger K. Niensens og SF's kærlighed, er så et af de ubesvarede spørgsmål. Jeg vil langt hellere have nogle svar, som SF ikke ønsker kommer frem, men som vi dog er nogle partier der vil forfølge, så vi kan få klarlagt, hvad der præcis er sket, og hvilken politisk beslutningsproces der har været forud for makuleringen af vigtige oplysninger tilbage i 1996.

Når det er sagt, skal jeg sige tak for den debat – også en udmærket debat – som vi har haft her i Folketingssalen. Tak.

Kl. 11:58

Formanden :

Tak til ordføreren for forespørgerne.

Der er ikke flere, der får ordet. Forhandlingen er sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted i morgen.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00.

:

Mødet er udsat. (Kl. 11:59).

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:00

Formanden :

Mødet er genoptaget. Det første spørgsmål er stillet af hr. Hans Kristian Skibby til skatteministeren. Hvor mon hr. Hans Kristian Skibby er gået hen?

Hr. Hans Kristian Skibby. Værsgo.

Kl. 13:00

Spm. nr. S 2888

1) Til skatteministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, at eksempelvis flødebollefabrikken Samba A/S i Skanderborg i sidste uge meldte ud, at de vil flytte virksomheden til Tyskland og afskedige omkring 100 ansatte i Skanderborg, såfremt regeringens planer om stærkt forøgede sukkerafgifter bliver til virkelighed i 2013?

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvilket indtryk gør det på skatteministeren, at eksempelvis flødebollefabrikken Samba A/S i Skanderborg i sidste uge meldte ud, at de vil flytte virksomheden til Tyskland og afskedige omkring 100 ansatte i Skanderborg, såfremt regeringens planer om stærkt forøgede sukkerafgifter bliver til virkelighed i 2013?

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:01 læggende en stor udfordring. Der synes jeg godt ministeren kunne prøve at uddybe lidt, hvad det er, regeringen konkret har af planer omkring øgede sukkerafgifter.

Kl. 13:05

Kl. 13:01

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det gør naturligvis altid indtryk på regeringen, når virksomheder kommer med synspunkter, og derfor er jeg sådan set rigtig glad for lejligheden til at opklare et par ting vedrørende regeringens politik.

Først og fremmest vil jeg gerne gøre opmærksom på, at formålet med ændringerne i chokoladeafgiftsloven er at begrænse danskernes indtag af sukkerholdige produkter. Det gælder både afgiftsforhøjelserne på chokolade og sukkervarer, der trådte i kraft den 1. januar 2012, og det gælder også den påtænkte udvidelse af afgiftsgrundlaget med flere sukkerholdige fødevarer, der skal have virkning fra den 1. januar 2013.

Den helt overordnede baggrund for regeringens politik er et ønske om at højne folkesundheden, da et for stort indtag af sukker er forbundet med bl.a. diabetes. Forhøjelsen af chokoladeafgiften og den påtænkte udvidelse af afgiftsgrundlaget er i overensstemmelse med Forebyggelseskommissionens anbefalinger og derfor også fornuftig.

Det er lidt vigtigt at understrege i relation til spørgsmålet, at chokoladeafgiften er indrettet på en måde, der gør, at importerede produkter pålægges samme afgift som produkter, der produceres her i landet. Varer, der produceres her i landet med henblik på eksport, er derimod fritaget for afgift. Dermed er danskproducerede varer og udenlandsk producerede varer ligestillet i forhold til afgiften. Man kan altså ikke undgå afgiften på varer, der sælges i Danmark, selv om produktionen flyttes til udlandet. Derudover har virksomheden altså mulighed for at overvælge afgiften i prisen på varen, når den sælges i Danmark, således at det er forbrugeren, der bærer afgiften og altså også får tilskyndelsen til at mindske forbruget af sukkerholdige varer.

Kl. 13:03

Formanden :
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:03

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil gerne takke for ministerens besvarelse. Jeg synes selvfølgelig, at det, der er undervejs, er lidt mere dybdegående problematisk, for vi kan se, at der er enkelte danske virksomheder, som får utrolig store afsætningsmæssige problemer med de her planlagte øgede sukkerafgifter. Vi har tidligere indført øgede fedtafgifter, og dem har Dansk Folkeparti jo været med til at indføre – det påtager vi os gerne ansvaret for – og de byrder, der er på grund af de fedtafgifter, har også betydet en kraftig ændring af konkurrencevilkårene.

Sukkerafgiften er planlagt til at stige fra næste år. Der skal en forhandling i gang imellem aftalepartierne. Her er jeg selvfølgelig meget interesseret i at høre, hvad der egentlig er skatteministerens holdning til, hvad der skal ske helt konkret. Hvad er det, vi kan se frem til? Det er ikke bare i forhold til priserne for forbrugeren; det er én ting, og jeg anerkender selvfølgelig, at det kan blive en sundhedspolitisk fordel. Men jeg synes jo også, at vi fra politisk side er nødt til at forholde os til, at der er nogle virksomheder, som på det danske marked afsætter sukkerholdige varer, hvilket også har en gavnlig effekt på beskæftigelsen. Der må man jo sige, at vi ikke kan leve af at være sunde. Vi skal også leve af at have arbejde, være produktive og være et samfund, der har private virksomheder. Der synes jeg jo selvfølgelig at det er utrolig problematisk, når danske fødevarer virksomheder, marmeladefabrikker, chokoladefabrikker, slikfabrikker, flødebollefabrikker og alle mulige andre, siger, at her er der grund-

Formanden :
Skatteministeren.

Kl. 13:05

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for spørgsmålet. Først vil jeg understrege, at regeringen sådan set er helt enig med spørgeren i, at det er afgørende vigtigt, at vi har et stærkt erhvervsliv og mange job. Det er også det, vi skal leve af. Det tror jeg man kan have meget svært ved at være uenig i. Det er netop derfor, regeringen faktisk har en politik, der fremmer arbejdspladser i Danmark og understøtter et stærkt erhvervsliv. Når det er sagt, vil jeg sige, at regeringen selvfølgelig også er optaget af, at vi er sunde. Det at være sund og det at sikre arbejdspladser er ikke i modstrid med hinanden.

I forhold til folkesundheden er regeringens politik altså, at vi gerne vil mindske danskernes forbrug af sukkerholdige produkter. Det har betydet to ting: Først har vi hævet afgifterne på slik og chokolade; det er sådan set gennemført. Det, vi nu har planlagt, er at udvide chokoladeafgiftlovens grundlag ved at sikre en afgift på tilsat sukker. Det arbejde pågår, og så snart regeringen er færdig, vil det naturligvis blive fremlagt for Folketinget og den øvrige offentlighed.

Kl. 13:06

Formanden :
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:06

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu var skatteministeren jo selv inde på det her med, at det også har en vis sundhedspolitisk værdi, altså det her med, at der bruges meget sukker i Danmark og i vores konsum- og fødevarer.

Men grunden til, at jeg har stillet det her spørgsmål, er jo også, at skatteministerens kollega fra Socialistisk Folkeparti, sundhedsordfører i øvrigt, hr. Jonas Dahl, som er valgt i Aarhus, har valgt til Danmarks Radio at udtale sig positivt over for at åbne for en dialog bl.a. med den her virksomhed i Skanderborg, som jo påtænker at flytte de her 100 arbejdspladser. Når man vil lytte til virksomhederne, går jeg ud fra, at det også er noget, som skatteministeren gerne vil, og der vil jeg da gerne høre, om regeringen og i særdeleshed skatteministeren er modtagelig over for de input, der måtte komme fra den her branche.

Jeg ved godt, at der er nogle partier, som har mere tilovers for private virksomheder og private job end andre, men anerkender skatteministeren ikke, at det er utrolig vigtigt, at vi har danske virksomheder placeret i Danmark, som både leverer til det danske marked, og som selvfølgelig også er med til at generere job, og som eksporterer danske varer ud af landet? Det jo sådan set det, der egentlig er tilfældet konkret i de her virksomheder. De producerer jo også fødevarer til eksport.

Kl. 13:07

Formanden :
Skatteministeren.

Kl. 13:07

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg ved ikke helt, hvad spørgeren hentyder til i forhold til at være optaget af job. Jeg kan i hvert fald konstatere, at den tidligere regering, som spørgerens parti var parlamentarisk grundlag for, var regering for landet i en periode, hvor vi mistede 170.000 arbejdspladser.

Det er regeringens helt klare målsætning at sikre flere danske private arbejdspladser. Det er sådan set en helt central del af vores økonomiske politik, så hvis der er nogen, der er optaget af private arbejdspladser, private virksomheder, er det da i den grad regeringen.

Når det er sagt, vil jeg gerne understrege, som jeg også forsøgte i mit indledende svar, at sukkerafgifter jo ikke er pålagt varer, der eksporteres. De er pålagt varer, der forbruges her i landet, og det er sådan set, uanset om de er produceret i Danmark eller produceret i Tyskland eller et andet land. Det vil også sige med hensyn til diskussionen om udflytning af arbejdspladser, at så har jeg lidt svært ved at forstå situationen i forhold til lige præcis chokoladeafgiftsloven, netop fordi situationen i forhold til det danske marked sådan set er den samme, uanset om virksomheden placerer sin produktion i Danmark eller i et andet land.

Kl. 13:08

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby for sidste replik.

Kl. 13:08

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu har jeg jo flere års erfaring inden for dansk erhvervsliv og har også været ansat som virksomhedsleder inden for fødevarerhvervsheder. Noget af det, som er afgørende, er jo, at man har et hjemmemarked. Ellers er der ikke nogen mening i, at man har en produktion i Danmark. Der skal være et hjemmemarked som en grundlæggende basisomsætning i virksomheden. Derfor skal man jo huske, at hvis ikke man har et hjemmemarked, er der ingen grund til at producere i Danmark, fordi vi har høje lønninger, høje afgifter osv.

Derfor er der jo mange, der så vil sige, at så må de da vælge at placere deres produktionsvirksomhed tættere på deres kunder og dermed få en mindre udgift til distribution af varerne, færre lastbiler, der kører langt, færre flyvemaskiner, der flyver langt, færre tog, der skal køre langt. Det er ganske almindelig sund common sense inden for dansk erhvervsliv. Anerkender ministeren ikke, at det netop er det, der er problemet? Altså, hvis man ikke er god ved de her virksomheder på dansk grund, hvis man ikke sørger for, at de kan afsætte deres varer på et nationalt marked, samtidig med at de har en afsætning uden for Danmark, har de meget få begrundelser for at blive i Danmark.

Kl. 13:09

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:09

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Tak for spørgsmålet. Det er vigtigt for mig at understrege, at regeringens politik ikke er at forbyde flødebolle eller forbyde marmelade. Min helt klare vurdering vil være, at der også fremover vil blive solgt ganske mange flødebolle og ganske meget marmelade i de danske supermarkeder, og heldigvis for det da.

Regeringens politik er at skabe en tilskyndelse til, at vi alle sammen forbruger lidt mindre af de sukkerholdige produkter. Derfor har vi planlagt at udvide chokoladeafgiftsloven med en afgift på tilsat sukker. Der lytter vi meget til erhvervslivet, lad mig sige det klart og tydeligt. Det gælder bredt i erhvervslivet, og det er også derfor, at regeringen har lagt vægt på en god og inddragende proces, hvor vi giver os tid til at udvikle en afgiftsmodel, som imødekommer flest mulige hensyn netop for at sikre den rette balance mellem hensyn til folkesundhed, hensyn til beskæftigelse og naturligvis sikring af det provenu, som vi har forudsat i finanslovaftalen for 2012.

Kl. 13:10

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til skatteministeren er også fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:10

Spm. nr. S 2889

2) Til skatteministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Synes ministeren ikke, at det grænser til kynisme, når SKAT i deres orienteringsskrivelser vedrørende korrigeret ejendomsvurdering pålægger ejerne udelukkende at kunne klage skriftligt pr. brev med frimærke til SKAT, frem for at kunne fremsende en klage over en vurderingsfastsættelse elektronisk pr. e-mail, og anser ministeren det ikke som nærliggende at konkludere, at denne hindring alene har til formål at minimere antallet af klagesager?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:10

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Synes skatteministeren ikke, at det grænser til kynisme, når SKAT i deres orienteringsskrivelser vedrørende korrigeret ejendomsvurdering pålægger ejerne udelukkende at kunne klage skriftligt pr. brev med frimærke til SKAT frem for at kunne fremsende en klage over en vurderingsfastsættelse elektronisk pr. e-mail, og anser ministeren det ikke ligeledes som nærliggende at konkludere, at denne hindring alene har til formål at minimere antallet af fremsendte klager?

Kl. 13:11

Formanden :

Skatteministeren.

Kl. 13:11

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Tak, formand, og tak for spørgsmålet. Indledningsvis vil jeg gerne berolige spørgeren og også husejere generelt: SKAT modtager rigtig mange klager over ejendomsvurderingen elektronisk, og de bliver behandlet helt på lige fod med klager, der er indsendt ved brev. I forbindelse med 2007-vurderingen modtog SKAT omkring 45.000 klager over vurderingen, så jeg tror godt, jeg kan konkludere, at teksten i vurderingsmeddelelsen ikke har afholdt husejere fra at klage, sådan som spørgeren lidt lægger op til.

Når det så er sagt, må jeg også give spørgeren ret i, at klagevejledningen i vurderingsmeddelelsen ikke er klar nok. Det er bl.a. derfor, at SKAT gennem projekt »Godt Sprog i SKAT« er i gang med at omskrive SKATs standardbreve, så de ikke skaber unødige misforståelser for borgere og virksomheder. Projekt »Godt Sprog i SKAT« har siden projektets start i 2008 allerede omskrevet 4.000 standardbreve, og flere er på vej. Jeg har undersøgt det, og projektet har forsikret mig om, at teksten på vurderingsmeddelelsen vil blive omskrevet.

Kl. 13:12

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu bruger skatteministeren nogle tal fra 2007. Det var jo en tid, hvor det gik opad med de danske ejendomspriser, og hvor der var gang i hushandelen i Danmark. Nu er vi i 2012 – der er ikke så meget gang

i vores ejendomshandler, og derfor er der selvfølgelig mange husejere, som er dybt forundret over, at de kan se, at der er store stigninger i de vurderinger, som deres ejendomme er fastsat til.

Jeg har her et eksempel fra København på en ganske almindelig ejendomsvurdering af en ejendom, hvor der i det her relativt ukomplicerede brev, man får fra SKAT, udtrykkeligt står: Du kan klage over vurderingen. Klagen skal være begrundet og sendes til SKAT på ovenstående adresse senest den 1. juli 2012. Så kigger man længere op i brevet for at finde den her adresse, og der kunne jo godt have stået en e-mail-adresse, men det gør der ikke, der står: Ejendomsvurdering, Rundforbivej 186-188, Nærum.

Så er det, jeg spørger ministeren: I de her elektroniske tider, hvor man jo fra det offentlige side er ret emsig over for private med, at vi skal sørge for at kontakte det offentlige elektronisk frem for at gå ned på Borgerservice, Teknisk Forvaltning og alle mulige andre steder og bruge medarbejdernes tid, er det så ikke en kende underligt, når vi har den elektroniske mulighed, at SKAT vælger at sende i tusindvis af breve ud om store stigninger i ejendomsvurderingerne og samtidig skriver, at folk skal sende deres klager skriftligt med posten i et brev med frimærke til Nærum?

Man behøver ikke have nogen dyberegående viden eller stor eksemplaren for at vide, at man godt kunne oprette en e-mail-boks under indgående henvendelser med titlen: Klager over ejendomsvurderinger for 2012. Anerkender ministeren ikke, at SKAT her reelt saboterer folks mulighed, lyst og motivation til at klage over nogle stigninger, som vi jo i mange tilfælde kan se er dybt, dybt urimelige, idet ejendomsvurderingerne er steget ganske kraftigt?

Kl. 13:14

Formanden :
Skatteministeren.

Kl. 13:14

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

I mit indledende svar henviste jeg ganske rigtigt til 2007, hvor der har været 45.000 klager. Spørgerens pointe er, at der måske i forbindelse med de nylige vurderinger vil komme endnu flere klager, og man kunne jo forestille sig, at det ville være tilfældet, men lad det nu ligge. Det må vi jo se, når man kan opgøre det.

Som jeg allerede har nævnt, giver jeg spørgeren ret i, at vurderingsmeddelelsen ikke er klar nok, og at det skal gøres klart, at man naturligvis også kan henvende sig elektronisk. Det har SKAT forsikret mig om vil ske.

Med hensyn til spørgsmålet om e-mail-adresser vil det, uden at jeg skal blive unødigt teknisk, være sådan, at man kan sende elektroniske meddelelser til SKAT via sin skattemappe, netop fordi det, når vi snakker om SKAT og oplysninger, er vigtigt, at det er via en sikker forbindelse, og det går jeg også ud fra at spørgeren er enig med mig i.

Kl. 13:15

Formanden :
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:15

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo tak. Jeg anerkender selvfølgelig også, at det er godt, at skatteministeren åbner for, at der selvfølgelig skal rådes bod på den her misgerning, for hvis man er husejer, kan man jo godt forstå, at mange bliver provokeret af, at de får at vide, at de efterhånden ikke mere må gå ned til Borgerservice, for alting skal foregå elektronisk, og når man så har en klage over, at ens ejendom er værdiansat alt for højt, skal man stadig væk gå ned og købe frimærker og købe kuverter og bruge printerpapir osv. Det er sådan set hele kongstanken.

Det her er så et eksempel fra København, og det er SKAT i Nærum, der har den her praksis. Men jeg vil gerne spørge ministeren: Er det den fuldstændig samme praksis i hele Danmark, i alle de skattecentre, vi har, eller har man i København udvist mere taktisk bevidsthed end i andre egne af Danmark?

Kl. 13:16

Formanden :
Skatteministeren.

Kl. 13:16

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg går ud fra, at meddelelsen er identisk over hele landet. Det, jeg såmænd bare i stilfærdighed har understreget, er, at spørgeren har ret i, at meddelelsen skal være tydeligere i understregningen af muligheden for at kunne henvende sig elektronisk til SKAT.

Når det så er sagt, håber jeg også, at spørgeren bemærker det, jeg nævnte indledningsvis, nemlig, at hvis man som borger ønsker at klage over sin vurdering og gør det elektronisk, uagtet hvad der står i meddelelsen, bliver klagen behandlet. Jeg har desværre ikke kunnet fremskaffe oversigter over, hvor mange af klagerne fra 2007 der blev givet henholdsvis elektronisk og fysisk, men det er blot for at understrege, at hvis man ønsker at klage elektronisk, er det ikke sådan, at blot fordi meddelelsen er uklar, bliver klagen ikke behandlet.

Kl. 13:17

Formanden :
Hr. Hans Kristian Skibby, sidste replik.

Kl. 13:17

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil selvfølgelig gerne kvittere for, at ministeren er åben for, at vi skal have set på det her. Jeg synes selvfølgelig også, at man skal anerkende, at der skal være plads til fejl og mangler, også inden for det offentlige.

Det, der bare er årsagen til, at jeg har valgt at stille spørgsmålet i dag, er, at jeg synes, at det i hvert fald i min optik tangerer en provokation af danske ejendomsjere, fordi man jo sådan set unødigt gør noget endnu mere omstændeligt og omkostningstungt, end det ellers burde have været. Det er også meget nemmere for det offentlige at registrere en elektronisk henvendelse frem for at lave journalisering af et brev, der bliver fremsendt. Det skal jo ind i scannere osv. og skal ind i hele det her embedsapparat.

Så jeg vil gerne kvittere for, at ministeren er obs på problematikken, og jeg kan love, at vi nok skal holde øje med, om det nu også bliver sådan, næste gang vi skal have de her ejendomsvurderinger.

Kl. 13:18

Formanden :
Skatteministeren.

Kl. 13:18

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det er jeg da tilfreds med at spørgeren kvitterer for, og jeg vil også kvittere tilbage. Det er godt at vide, at der er nogle, der holder øje, så forhåbentlig vil vi kunne konkludere ved næste vurderingsmeddelelse, at vi har fået rettet op på den uklarhed, som der beklageligvis er i den seneste vurderingsmeddelelse, således at det bliver helt klart, at man naturligvis også kan sende sin klage elektronisk via sin skattemappe.

Kl. 13:18

Formanden :
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til erhvervs- og vækstministeren fra fru Mette Hjermind Dencker.

Spm. nr. S 2914

3) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Mette Hjermand Dencker (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at fabrikker som Bisca på Møn og Carletti i Skødstrup frygter, at de vil miste medarbejdere i produktionen på grund af sukkerafgiften, og mener ministeren, at vi bør fastholde sukkerafgiften, hvis det er målbart, at det skaber arbejdsløshed, lukker virksomheder og svækker vores globale konkurrenceevne?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:19

typisk ville være på kontanthjælp, og nogle ville hænge på gadehjørnerne. Så de fabrikker holder jo liv i rigtig mange lavtlønnede mennesker.

Det, som vi i Dansk Folkeparti er ret bekymrede for, er jo, at man med sukkerafgiften går ind og gør livet besværligt for rigtig mange lavtlønnede. Det er jo ikke oppe i ledelsen, arbejdspladserne ryger, det er typisk i produktionen, og det bekymrer os. Nu siger ministeren, at konkurrenceevnen ikke bliver svækket, men det gør den da i den grad. Når der er markant forskel på, hvad slik koster i Danmark, og hvad det koster i Tyskland og i Sverige, bliver konkurrenceevnen svækket, og det er det, vi er bekymrede for i Dansk Folkeparti. Vi er også bekymrede for, at vi ikke kan se, der er udsigt til, at vi skulle blive mere sunde af den grund, når det er så let at handle i andre lande. Er det virkelig regeringens hensigt?

Kl. 13:19

Kl. 13:22

Mette Hjermand Dencker (DF):

Tak. Hvad er ministerens holdning til, at fabrikker som Bisca på Møn og Carletti i Skødstrup frygter, at de vil miste medarbejdere i produktionen på grund af sukkerafgiften, og mener ministeren, at vi bør fastholde sukkerafgiften, hvis det er målbart, at det skaber arbejdsløshed, lukker virksomheder og svækker vores globale konkurrenceevne?

Kl. 13:19

Formanden :

Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 13:22

Formanden :

Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 13:19

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Danske virksomheder, som eksporterer til udlandet, bliver altså ikke berørt af den afgift, der kommer, når det er til eksport. Det er klart, at det salg, man har i Danmark, bliver påvirket af, at der er en sukkerafgift, og det gør selvfølgelig, at man må arbejde med at lave en omstilling af produktionen.

Men når det er sagt, vil jeg da gerne kvittere for Dansk Folkepartis bekymring over, at der bliver færre job til ufaglærte og korttidsuddannede, for jeg er helt enig i, at det er en stor bekymring. Hvis man ser på de sidste 10 år, vil man se, at der er sket et markant fald i antallet af produktionsarbejdspladser i Danmark, uden at den tidligere regering reelt greb ind over for det, og derfor er det helt afgørende, at vi sætter fokus på, at Danmark fortsat skal være et land, hvor der også er produktionsarbejdspladser.

Noget af det, den nye regering har sat meget fokus på, er, at vi skal have knækket kurven, så det igen bliver attraktivt at have produktionsarbejdspladser i Danmark, og det er bl.a. ved, at vi får automatiseret flere produktionsprocesser, at vi får digitaliseret virksomhederne, og at vi får sikret en bedre uddannelse, også af ikkefaglærte grupper, for det er det, der skal til, for at vi får en bedre konkurrenceevne.

Kl. 13:24

Formanden :

Fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 13:24

Mette Hjermand Dencker (DF):

Nu har virksomhederne jo selv været ude at udtrykke bekymring for det, også for, hvad konsekvenserne bliver af sukkerafgiften, nemlig at de må lukke produktionen mange steder. Senest var det Samba, flødebollefabrikken, der ville flytte til Tyskland, hvis det skete, fordi de var nødt til at lukke produktionen i Danmark.

Har dansk erhvervsliv råd til, at der er rigtig mange virksomheder, som må dreje nøglen om på grund af det, at rigtig mange arbejdspladser går tabt, og at sukkerafgiften vil skabe den øgede arbejdsløshed? Hvor går regeringens grænse for, hvor meget vi kommer til at bremse dansk erhvervsliv?

Kl. 13:24

Formanden :

Erhvervs- og vækstministeren.

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil indledningsvis gøre opmærksom på, at når vi ændrede en række afgifter i forbindelse med finansloven, var det for også at sikre, at der blev en bedre balance i dansk økonomi. Det var ligesom hovedformålet.

Jeg vil godt understrege, at de ændringer, der er lavet – bl.a. af det, der bliver kaldt sukkerafgiften – ikke svækker virksomhedernes internationale konkurrenceevne. Der bliver nemlig også opkrævet afgift af importerede varer. Omvendt vil det være sådan, at de virksomheder, som eksporterer, ikke får en særlig belastning. Så der er sådan set en ligestilling mellem danske og internationale virksomheder i forhold til sukkerafgiften.

Det er klart, at de virksomheder og brancher, som får en lidt øget afgift, bliver påvirket, medmindre de ligesom foretager en omstilling, og det gør virksomhederne jo som udgangspunkt, fordi de tilpasser sig den virkelighed, der er. Derfor tror jeg sådan set også, at vi vil kunne se, at virksomheder, som benytter sig meget af sukker, stadig væk har en god eksportmulighed og en fair konkurrence i forhold til udenlandske virksomheder, som eksporterer til Danmark. Så jeg tror sådan set, at vi vil kunne se, at virksomhederne også vil fortsætte i fremtiden.

Kl. 13:21

Formanden :

Fru Hjermand Dencker.

Kl. 13:21

Mette Hjermand Dencker (DF):

Jeg kan forstå på det hele, at regeringens formål med sukkerafgiften jo er at fremme sundheden, og det mener regeringen så man bør gøre, ved at danskerne skal købe færre af de produkter, der så bliver afgiftsbelagt. Når de gør det, vil det jo medføre, at arbejdspladser i produktionen vil lukke, det siger virksomhederne selv. Og hvem er det, der arbejder i produktionen? Det er de allermest lavtlønnede, som ikke har noget alternativ. Det er især i yderområderne, at det bliver et problem. Bisca ligger på Møn, som jo er et yderområde, og det er mennesker, som, hvis ikke de arbejdede i produktionen der,

Kl. 13:24

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jamen altså, man kan sige, at regeringens grænse er nået, for vi har jo konstateret, at under den forrige regerings 10 års ledelse af det her land har vi mistet produktionsarbejdspladser. Den udvikling er vi uenige i, og derfor har den nye regering sat sig for at vende udviklingen, for det er helt afgørende, at vi får flere produktionsarbejdspladser. Får vi flere produktionsarbejdspladser, har vi også en større sikkerhed for, at virksomhederne fastholder deres udviklingsafdelinger og forskningsafdelinger i Danmark, og så får vi generelt flere arbejdspladser, både til ufaglærte og til højtuddannede. Vi er meget bekymrede over, at vi igennem så mange år har mistet arbejdspladser, ikke mindst i produktionsdelen af erhvervslivet, så jeg deler spørgerens bekymring. Vi skal have vendt den udvikling, som har fundet sted igennem de seneste 10 år.

Kl. 13:25

Formanden :

Fru Mette Hjermind Dencker for den sidste replik.

Kl. 13:25

Mette Hjermind Dencker (DF):

Når nu ministeren hører fra forskellige virksomheder, at det her altså ser ud til at gå den stik modsatte vej af det, der er regeringens hensigt, er regeringen så positiv over for at gå ind og bremse sukkerafgiften, altså hvis vi kan se, at det går ind og skaber en øget arbejdsløshed, som virksomhederne er så bekymrede over, en bekymring, som vi også deler i Dansk Folkeparti?

Kl. 13:25

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:25

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Man kan sige, at de konkrete afgifter jo er vedtaget og er effektueret. Men jeg er meget bekymret over, at vi har mistet produktionsarbejdspladser. Jeg er sådan set også interesseret i, hvordan det går inden for levnedsmiddelindustrien, og jeg har i den forbindelse faktisk også besøgt en af de virksomheder i Danmark, som producerer en hel del chokolade, for at få en fornemmelse af, hvilke udfordringer man står over for. Så jeg deler som sagt bekymringen.

Men dansk erhvervslivs fremtid afhænger ikke af, om man har en afgift, som er lidt større eller lidt mindre. Det helt grundlæggende er, at vi skal have ændret den udvikling, som har været i gang igennem de sidste 10 år, hvor der har været en nedgang i antallet af produktionsarbejdspladser. Den skal vendes, så vi igen bliver et land, hvor det er attraktivt også at etablere produktionsarbejdspladser. Jeg glæder mig faktisk over, at der indimellem dukker historier op – eller i stigende omfang dukker historier op – om, at virksomheder, som har lagt produktionen i udlandet, er begyndt at vende tilbage igen, også produktion, hvor det er ufaglært og faglært arbejdskraft, der benyttes. Det er jo et tegn på, at vi kan vende udviklingen, hvis vi strammer os an.

Kl. 13:27

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet. Det var det eneste spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for by, bolig og landdistrikter af hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:27

Spm. nr. S 2894

4) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Dennis Flydtkjær (DF):

Mener ministeren, at man varetager landdistrikternes interesse, ved at Naturstyrelsen lukker sit kontor i Ringkøbing, hvilket betyder, at 43 statslige arbejdspladser flytter til andre afdelinger, hvoraf nogle af dem flyttes til København, og mener ministeren ikke, at man burde flytte statslige arbejdspladser den anden vej, hvis man virkelig ville gøre noget for landdistrikterne?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:27

Dennis Flydtkjær (DF):

Mener ministeren, at man varetager landdistrikternes interesse, ved at Naturstyrelsen lukker sit kontor i Ringkøbing, hvilket betyder, at 43 statslige arbejdspladser flytter til andre afdelinger, hvoraf nogle af dem flyttes til København, og mener ministeren ikke, at man burde flytte statslige arbejdspladser den anden vej, hvis man virkelig ville gøre noget for landdistrikterne?

Kl. 13:27

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:27

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jamen jeg har stor forståelse for den vanskelige situation, det er i et lokalsamfund, når der flyttes arbejdspladser, uanset om der er tale om offentlige job eller private job. Vi har jo set rigtig mange private job forsvinde ude i vores landdistrikter under den forrige regering med DF som støtteparti. Faktisk mistede vi op til 175.000 job i den private sektor i den periode, DF var støtteparti for den sidste regering. Når det er sagt, kan jeg ikke gå ind i konkrete, organisatoriske beslutninger, der træffes i andre ministerier og styrelser, men jeg kan oplyse, at regeringen jo prioriterer beskæftigelse i landdistrikterne, og jeg er sikker på, at der ligger en velovervejet prioritering bag beslutningen om at omstrukturere Naturstyrelsen.

Så skal vi sige, at der jo sker rigtig mange besparelser og effektiviseringer i staten i denne tid. Ud over det almindelige bevillingsfald hænger det sammen med aftalen om boligjobordningen, som blev etableret med DF's støtte i den tidligere regerings levetid. Boligjobordningen er sådan indrettet, at der skal ske effektiviseringer i staten på 5 pct. for at finansiere boligjobordningen. Den valgte vi at videreføre. Men jeg hørte ikke hr. Dennis Flydtkjær's parti være bekymret over lukningen af arbejdspladser dengang, så derfor undrer jeg mig over, at bekymringen nu stiger så voldsomt, som den gør, men selvfølgelig deler jeg den holdning, at det er et problem, at det sker. Derudover har jeg indtryk af, at de aktuelle nedskæringer i staten bliver foretaget, så reduktionen af arbejdspladser er meget større i hovedstadsområdet end uden for.

Konkret og for Naturstyrelsens vedkommende har jeg fået oplyst, at Naturstyrelsens arbejdspladser fortsat ligger i provinsen og i landets yderområder. Ændringen af organisationen indebærer flytning af flere årsværk og enheder fra byerne til lokale naturforvaltningsenheder og mange flere, end der bliver flyttet til centrale styrelser i København. Det er jeg set ud fra en landdistriktssynsvinkel meget glad for, når det nu er nødvendigt at spare for at bringe balance i statens finanser for at leve op til de forlig, som også den tidligere regering indgik.

Kl. 13:29

Formanden :

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:29

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak til ministeren for besvarelsen. Jeg må sige, at jeg blev rimelig rystet, da jeg i sidste uge opdagede, at Naturstyrelsen vil lave endnu en centralisering og flytte flere arbejdspladser væk fra Vestjylland. Det var noget, der fik mig op i det røde felt, men jeg er da heldigvis kommet ned igen.

Jeg kan næsten komme derop igen, når jeg hører ministeren prøve at give boligjobordningen skylden for, at der er mistet arbejdspladser i Vestjylland. Den har jo netop gjort det modsatte. Den har gjort, at der kan komme øget gang i beskæftigelsen, bl.a. for håndværkere osv. Jeg synes, at det er utrolig langt ude, at man på et spørgsmål, der handler om statslige arbejdspladser, som flytter væk fra Ringkøbing, prøver at give boligjobordningen skylden.

Jeg synes, det er lidt grotesk, at vi under valgkampen kunne høre den venstreorienterede regering snakke om, at man ville gøre noget for landdistrikterne, når vi efter valget så ser, at det, man mente, var, at der skulle flyttes flere statslige arbejdspladser ind til København. Hvis ministeren havde ulejlighet sig med at læse den besvarelse, som jeg har fået fra miljøministeren, ville han se, at bare i Naturstyrelsen, som har 1.300 ansatte, er der, ud over dem, der er der i forvejen, yderligere 8 pct., der flytter til København. Det vil sige, at der er ca. 100 arbejdspladser yderligere, der bliver centraliseret i København. Så hvis man mente noget med de fine ord om, at man ville gøre det modsatte, så kunne man jo vælge at sige til Naturstyrelsen, at det her simpelt hen ikke er holdbart.

Hvad er det egentlig, der gør, at man ikke kan flytte den anden vej? Hvorfor skal de statslige arbejdspladser altid centraliseres i København? Hvorfor kunne Naturstyrelsen ikke lige så godt ligge i Vestjylland eller i Hedensted, eller hvor det nu kunne være henne? Hvorfor skal det absolut ligge inde midt i København, hvor der ikke er skyggen af natur? Det ville da være mere naturligt, at man flytter det ud et sted, hvor det hører hjemme.

Når man så samtidig ser på, hvad begrundelsen er for at lave den her besparelse, er det jo endnu mere grotesk. De siger selv i pressemeddelelsen fra Naturstyrelsen, at det skyldes, at de bl.a. vil spare på huslejen. Og så er der jo ikke ret mange, der er i tvivl om, at huslejen nok er en smule højere i København end i Ringkøbing. Så hvis man virkelig ville ud og lave en spareøvelse i forhold til huslejen, skulle man da netop flytte hele Naturstyrelsens afdeling i København til Ringkøbing i stedet for. Det andet giver da bestemt ikke mening.

Så jeg vil spørge ministeren, om han står ved de fine ord, han sagde i valgkampen, og som egentlig var ganske positive, nemlig at man ville gøre noget for landdistrikterne. Og så kunne ministeren jo vælge at tage kontakt til miljøministeren og bede hende om at sige til Naturstyrelsen, at det her simpelt hen ikke er holdbart.

Kl. 13:31

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:31

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg tror, at vi deler det ønske om at prioritere vores landdistrikter, så vi ikke får et land, der kører i mange forskellige hastigheder. Der tror jeg at vi er fuldstændig enige.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at vi har lavet en vækst- og kickstart, hvor vi jo bruger 18 mia. kr., og meget af den vækst- og kickstart kommer vores landdistrikter til gode. Derudover har vi jo indgået, og det vil jeg gerne kvittere for, en bredbåndsaftale, som kan sikre, at der nu kommer bredbånd til alle områder i Danmark; 99,8 pct. får bredbånd inden 2015 med 10 MB. Vi har lavet en energitaftale, og jeg var så sent som i mandags i Tønder, som jo nu får et stort biogasanlæg. Det er en stor investering i millionklassen, et tre-

cifret millionbeløb, som betyder, at vi skaffer arbejdspladser i landdistrikterne. Vi har lavet et forslag til en udligningsordning, som sikrer, at vi overfører 570 mio. kr. mere fra by til land. Det vil sige, at den her regering i virkeligheden prioriterer landdistrikterne.

I forhold til de enkelte ministerier er det faktisk sådan, uanset hvad hr. Dennis Flydtkjær siger, at boligjobordningen forudsætter – og den blev i sin tid under den borgerlige regering vedtaget og foreslået med DF's støtte – at den finansieres via besparelser i 2012 og 2013. Det kan hr. Dennis Flydtkjær så overbevise sig selv om ved at kigge i det finanslovsforslag, der kom på daværende tidspunkt. Jeg ved godt, at hr. Dennis Flydtkjær er et nyt medlem af Folketinget, men det ændrer ikke ved, at hans parti har været med til at vedtage den ordning. Derfor kan det jo ikke komme som en overraskelse, selv om de fleste besparelser og de fleste afskedigelser sker i København, at når man omorganiserer og restrukturerer i de forskellige ministerier, kommer det også til at gå ud over nogle arbejdspladser uden for København.

Kl. 13:33

Formanden :

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:33

Dennis Flydtkjær (DF):

Igen tak for besvarelsen. Så lige et sidespring i forhold til det, emnet handler om: Ministeren nævnte, at man havde lavet en bredbåndsaftale. Jeg ved ikke, om det er 800 MHz-auktionen, hvor man havde sagt, at der skulle være 99,8 pct.s dækning ude i nogle af yderområderne, men det vil jeg godt korrigerer, for det dækker faktisk ikke hele landet. Det er også et af de kritikpunkter, jeg har, for det er faktisk kun 207 postnumre ud af de ca. 1.050 postnumre, som bliver dækket af den der aftale. Så det er en ret skidt aftale, hvis man mener, at den dækker hele landet, for det er i hvert fald ikke det, der er tilfældet, når det kun er 207 postnumre, der dækkes.

Men tilbage til det, det handler om, som er spørgsmålet om udflytning af statslige arbejdspladser. Der vil jeg godt prøve at nævne nogle tal. Det ser sådan ud i dag med placeringen af de statslige arbejdspladser, at 80.300 statslige arbejdspladser er placeret i Region Hovedstaden, og at der i Region Midtjylland er placeret 35.000 og i Region Nordjylland kun ca. 17.400. Og i Region Midtjylland skal man endda tage med i betragtning, at langt den største del af dem ligger i Østjylland. Så der er det jo, at det skærer lidt i mit hjerte, når jeg som vestjyde skal se, at man nu vælger at flytte endnu flere statslige arbejdspladser væk fra Vestjylland; vi har kunnet se i aviserne det sidste par dage, at Jylland og Fyn har mistet omkring 100.000 arbejdspladser under krisen, hvor København stort set er gået fri.

Så der er jo netop behov for, at man rykker nogle statslige arbejdspladser den anden vej, og det håber jeg da ministeren kan se der er behov for.

Kl. 13:34

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:34

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg er fuldstændig enig i, at man sagtens kan rykke nogle arbejdspladser derud, der skal bare være en god begrundelse for at gøre det. Jeg er ikke afvisende over for, at man kan flytte statslige arbejdspladser ud. Jeg synes, at hr. Dennis Flydtkjær mangler at fortælle, at det faktisk er sådan, at 60 pct. af de statslige arbejdspladser ligger ude i provinsen; 40 pct. af de statslige arbejdspladser ligger i København.

Med hensyn til de store reduktioner med den 5-procents-besparelse, hr. Dennis Flydtkjær's eget parti har været med til at vedtage

for at finansiere boligjobordningen, kan jeg sige, at vi er ved at få lavet en samlet opgørelse – jeg skal vende tilbage, når vi har fået den – over, hvor mange arbejdspladser der bliver reduceret, og hvor man har reduceret de statslige budgetter, men de fleste af dem er i København.

I forhold til det konkrete spørgsmål om Naturstyrelsen vil jeg råde hr. Dennis Flydtkjær til at spørge miljøministeren – jeg forstår så, at det er sket – for jeg har ikke nogen konkret indflydelse i ministeriet, forstået på den måde, at det er ministeren selv, der prioriterer. Men vi har selvfølgelig drøftelserne i regeringen, hvor vi prioriterer vores landdistrikter, og det er det, der er foregået her.

Kl. 13:35

Formanden :

Sidste replik fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:35

Dennis Flydtkjær (DF):

Nu nævner ministeren, at ca. 40 pct. af de statslige arbejdspladser ligger i København, men hvor stor en del af befolkningen bor så i København? For i forhold til det kan man jo regne ud, hvordan fordelingen er, og så tror jeg, man får et lidt bedre billede af det.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, om han ikke er enig med mig i nogle af de eksempler, som jeg nu nævner, på noget, der godt kunne flyttes ud. Et godt eksempel er Landbohøjskolen, som ligger midt inde i København, i benzintågerne, hvor der ikke er skyggen af landbrugsjord. Kunne det ikke være meget oplagt, at den blev flyttet til Jylland, hvor der er noget mere landbomiljø, hvor der er plads til ekspansion osv., i stedet for at den ligger midt inde i storbyen? Hvad med Søfartsstyrelsen, Miljøstyrelsen og Naturstyrelsen? Hvorfor skal Danmarks Meteorologiske Institut ligge midt inde i en storby, hvorfor kunne det ikke ligge et sted uden for storbyen? Der underer det mig bare, at ministeren ikke vil være med til at tage initiativ til udflytning.

Ministerens sagde i sin sidste replik, at der selvfølgelig skal være en begrundelse for at flytte tingene ud, men der skal vel også være en begrundelse for at flytte dem til København. Og jeg kunne forstå, at Naturstyrelsens argument er, at det er for at spare husleje, men det giver absolut ingen mening, at man sparer den billige husleje i Ringkøbing og flytter til en dyr husleje i København.

Hvis det er den logik, vi skal bruge, så burde man da netop flytte den anden vej og flytte noget ud af København til Ringkøbing, fordi man netop kunne få den gode og billige husleje. Så hvis det er begrundelser, man mangler, er der masser af gode grunde til at flytte den anden vej.

Kl. 13:37

Formanden :

Ministerens.

Kl. 13:37

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det er jeg enig med hr. Dennis Flydtkjær i. Når jeg kommer rundt omkring i landet, ud i vores yderområder, og kigger, ser jeg rigtig mange gode og billige boliger til en fornuftig pris, også kvalitetsmæssigt gode boliger.

Jeg vil så ønske DF tillykke med den nyvundne opmærksomhed i forhold til vores landdistrikter. Nu har jeg jo siddet i Folketinget i 15 år, og jeg hørte ikke noget om det her med at flytte Landbohøjskolen og alle de andre ting, hr. Dennis Flydtkjær nævnedes, ud, dengang DF havde den afgørende indflydelse og var dem, der kunne diktere finanslovforhandlingerne. Det var ikke det, hr. Thulesen Dahl eller fru Pia Kjærsgaard foreslog. Men jeg håber, at hr. Dennis Flydtkjær har lige så meget magt i sit parti, som han har agt, for det kunne væ-

re rart, hvis man også i det parti prioriterede dette, og jeg indbyder gerne til et bredt samarbejde med hensyn til den del af det.

Jeg vil så repetere, at det er korrekt, at det er boligjobordningen og det med, at man skal lave en 5-procents-besparelse, som betyder, at man også i de omstruktureringer, der finder sted i ministerierne, er nødt til at inddrage nogle af de arbejdspladser, der ligger derude, men prioriteringen er helt klart sådan, at det er i København, de største besparelser sker. 60 pct. af samtlige statslige arbejdspladser ligger faktisk ude i provinsen, og det kan nok ikke helt undgås, at der forsvinder lidt arbejdspladser derude, men jeg forstår godt bekymringen, og jeg deler den.

Kl. 13:38

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet, og det var det eneste spørgsmål til by-, bolig- og landdistriktsministeren.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:38

Spm. nr. S 2909

5) Til beskæftigelsesministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Er der efter ministerens opfattelse grund til bekymring, når der fortsat er tusindvis af udlændinge, østeuropæisk arbejdskraft, i landet, samtidig med at mange danskere har vanskeligt ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:38

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Er der efter ministerens opfattelse grund til bekymring, når der fortsat er tusindvis af udlændinge, østeuropæisk arbejdskraft, i landet, samtidig med at mange danskere har vanskeligt ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet?

Kl. 13:38

Formanden :

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:38

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil starte med at sige, at Danmark er en lille åben økonomi. Vi er en integreret del af det europæiske samarbejde, og det mener jeg at vi er med stor gevinst både for danske lønmodtagere og for danske virksomheder og dermed for Danmarks økonomi under et.

Det er klart, at når man er en lille åben økonomi, er en del af det europæiske indre marked, betyder det også, at arbejdskraft kan ind- og udvandre. Det er der mange fordele ved, og det stiller os også over for nogle udfordringer. Nogle af de udfordringer, der er som konsekvens af det, er f.eks. social dumping, altså at danske virksomheder vælger at ansætte udenlandsk arbejdskraft og ikke samtidig sørger for, at der er ordentlige arbejds- og lønforhold. Det kan også være ved, at udenlandske firmaer opererer i Danmark uden ordentligt sikkerhedsudstyr, uden respekt for arbejdsmiljøet.

Det er vi optaget af at bekæmpe og gøre noget ved, og det er derfor, at vi i samarbejde med Enhedslisten har lavet en ambitiøs stor aftale i forbindelse med årets finanslov. 65 mio. kr. bruger vi til at sætte ind mod ulovlig cabotagekørsel, på et bedre tilsyn, på et bedre myndighedssamarbejde for at sikre, at de mennesker, der er på dansk jord, har ordentlige løn- og arbejdsforhold.

Når det er sagt, så synes jeg samtidig, at man må sige, at når det handler om at sikre, at der er arbejde til de danskere, der i dag er

ramt af arbejdsløshed, så tror jeg, at der er et svar, der er vigtigere end så mange andre, og det er, at der kommer gang i hjulene igen, at vi understøtter væksten i dansk økonomi og skaber nye arbejdspladser. Det er det, der har været det drivkraften både for kickstarten af dansk økonomi og den energiaftale, vi netop har indgået.

Kl. 13:40

Formanden :

Må jeg lige bede om, at de der samtaler flytter ud i sidegangen. Tak.
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:40

Martin Henriksen (DF):

Det er jo indlysende, at der er visse fordele forbundet med at være medlem af Det Europæiske Fællesskab. Sådan er det. Men der er jo også visse ulemper, og en af ulemperne er jo altså, at i en tid, hvor der er mange danskere, der har vanskeligt ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet, er der stadig væk mulighed for, at f.eks. østeuropæisk arbejdskraft kan komme ind og tage arbejde i Danmark.

En problemstilling er den, som ministeren nævner, om social dumping, men en anden problemstilling er, at der jo også er mulighed for, at man fuldt lovligt kan komme ind og så udkonkurrere danskere. Det synes jeg er et problem, man bør forholde sig til og diskutere, hvorvidt lovgivningen er god nok.

Nu nævner ministeren selv, at det handler om at få gang i hjulene, og jeg er også enig i, at det bestemt er vigtigt, og ministeren nævner kickstarten. Men jeg har jo stillet spørgsmål til finansministeren, om ikke finansministeren kan bekræfte, at de projekter, som bliver iværksat, renovering af bygninger på baggrund af kickstarten, også godt kan medføre, at det ikke er danskerne, der kommer i arbejde, men at det også er østeuropæisk arbejdskraft, som vi så er med til at skaffe arbejdspladser til i Danmark.

Det er jo problematisk, fordi så er vi jo selv med til at iværksætte nogle initiativer fra Folketingets side og fra regeringens side, som ikke har den ønskede effekt, i hvert fald ikke har den fuldt ud ønskede effekt. Der prøver jeg bare spørge ind til, om regeringen kan se, at der altså er et problem der, som det kunne være relevant at diskutere om man kunne finde en løsning på.

Kl. 13:41

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:41

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Selvfølgelig er der et problem, når vi har arbejdsløshed i Danmark. Vi har en ungdomsarbejdsløshed, som er problematisk, og for alle de mennesker, der bliver ramt af at få en fyreseddel, er det jo et af de værste tidspunkter i deres liv. Det er jo sådan set derfor, at jeg synes, at der er grund til at glæde sig hos alle over, at vi nu i Danmark har fået en regering, der vægter det at skabe arbejdspladser, fordi det at få gang i dansk økonomi er nu engang det bedste svar på, hvordan vi sikrer, at færre mennesker rammes af arbejdsløshed.

Jeg ved ikke, hvad der er spørgerens konkrete forslag, men hvis forslaget ville være, at vi skulle gøre det forbudt for udenlandsk arbejdskraft at arbejde i Danmark, bliver jeg nødt til at sige, at det ikke vil være regeringens holdning. Jeg ved, at der er mange danskere, højtuddannede og kortuddannede, mænd og kvinder, i øst og i vest, i forskellige aldre og generationer, der har utrolig stor nytte og værdi af at rejse ud i verden og arbejde. Man gør det måske i en periode af sit liv. Det kan også være, at man gør det på den længere bane, og den mulighed ønsker jeg altså ikke at begrænse.

Kl. 13:43

Formanden :

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:43

Martin Henriksen (DF):

Selvfølgelig er der danskere, som har god gavn af at rejse ud i den store verden og studere eller arbejde osv., det anfægter jeg heller ikke. Jeg anfægter heller ikke, at der også er tilfælde f.eks. under en højkonjunktur, hvor udlændinge fra andre EU-lande kan komme til Danmark og bidrage. Hvis der er noget, der minder om fuld beskæftigelse, så giver det jo mening at hente udenlandsk arbejdskraft til landet under visse forudsætninger.

Det, jeg bare anfægter, er, om det så i en situation, hvor der er rigtig mange danskere, der har svært ved at finde et arbejde, er klogt, at vi bliver ved med at tillade brugen af f.eks. østeuropæisk arbejdskraft. Jeg synes, at det kunne være interessant, hvis man politisk diskuterede mulighederne for at lave et regelsæt, der sagde, at man lukker op for udenlandsk arbejdskraft ifølge de ordninger, der nu eksisterer, hvis virksomhederne ikke kan finde arbejdskraften i Danmark. På den måde sikrer man jo, at danskere bliver flyttet fra offentlig forsørgelse og over i beskæftigelse og betaler noget skat via deres arbejdsindkomst, og det må vel være den fornemste opgave, når man taler om at skabe arbejdspladser. Så tror jeg i øvrigt, at alle regeringer har den ambition, at man vel ønsker at skabe arbejdspladser. Min pointe er bare, om ikke vi kunne prøve ud over at diskutere social dumping, som er vigtig at diskutere, så også at diskutere, om man lovligt kan komme til Danmark og udkonkurrere dansk arbejdskraft i en situation, hvor vi har behov for, at flere danskere kommer i arbejde.

Kl. 13:44

Formanden :

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:44

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Nu vil jeg ikke lægge hovedet på blokken for det, men jeg vil dog umiddelbart tro, at hvis man tog konsekvensen af det, som spørgeren forslår, ville det betyde, at Danmark skulle melde sig ud af det indre marked. Det mener jeg hverken vil være gavnligt for de danske lønmodtagere eller for de danske virksomheder og dermed heller ikke for den samlede danske samfundsøkonomi. Jeg tror, at man skal angribe den her problemstilling et andet sted fra. Jeg tror for det første, at man skal bakke op om en politik, der skaber arbejdspladser. Det er kickstarten, det er energiaftalen, det er andre initiativer. Dernæst tror jeg, at der, hvor man skal bruge sin energi, er ved at bekæmpe social dumping meget mere effektivt end det, man har gjort. Under den tidligere regering har der jo ikke været lavet en så ambitiøs aftale om bekæmpelse af social dumping som den, vi har lavet i forbindelse med finanslovaftalen for i år sammen med Enhedslisten. Det, der må være det vigtige, er, at man selvfølgelig ikke kan konkurrere og dermed udkonkurrere på dårlige arbejdsforhold i Danmark.

Det tredje, jeg vil pege på, er, at hvis vi skal kunne klare konkurrencen fra dansk side om alle de job, der måtte være, både på dansk jord og på udenlandsk jord, så er det, at vi har verdens bedste arbejdsstyrke, og det kræver, at vi investerer i uddannelse og opkvalificering, så alle kan være med, også i fremtiden.

Kl. 13:45

Formanden :

Sidste replik til hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:45 Er ministeren enig med Radikale Venstres indfødsretsordfører, Zenia Stampe, i, at regeringens nye strategi mod tvangsægteskaber er mangelfuld?

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg ved godt, at det indebærer visse udfordringer at problematisere det her både herhjemme nationalt og også i EU-regi, hvor man jo i sidste ende ville blive nødt til at problematisere det, fordi Danmark er medlem af EU. Men det, at det er vanskeligt og en stor opgave, synes jeg ikke er et argument for, at man skal lade være. Det er et problem, og jeg tror, at også fagbevægelser vil være enige med Dansk Folkeparti – det kan godt være, at de nok ikke vil sige det, men jeg er sikker på, at hvis man spørger ind til det i et lukket rum, så vil de nok være enige med Dansk Folkeparti i, at det selvfølgelig er et problem. Vi har svært ved at få danskerne i arbejde, og så bliver der ved med at komme østeuropæisk arbejdskraft til landet. Det siger da sig selv. Danske håndværkere har svært ved at finde et arbejde, chauffører oplever, at de bliver presset på grund af østeuropæisk arbejdskraft. Det skal vi da håndtere politisk.

I øvrigt vil jeg sige, at mig bekendt var det jo sådan, at Spanien sidste år fik en undtagelse, nemlig at de kunne lukke af for rumænsk arbejdskraft, fordi der var så høj arbejdsløshed i Spanien. Jeg ved godt, at den danske arbejdsløshed ikke er lige så høj, men det kunne være relevant, at man tog det op med Europa-Kommissionen og spurgte, hvilke kriterier der egentlig skulle ligge til grund for, at man kunne lukke af for arbejdskraftindvandringen fra andre EU-lande – ikke altid, men i en vis periode. Er det noget, ministeren vil undersøge?

Kl. 13:46

Formanden :

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:46

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, at det er helt afgørende at holde fast i, at vi har et indre marked i det europæiske samarbejde med den mulighed, det giver for, at arbejdskraft og tjenesteydelser kan bevæge sig over grænserne til gavn for dem selv, til gavn for lønmodtagere, der får arbejde, og dermed til gavn for den samlede samfundsøkonomi i Danmark, også på tværs af de europæiske lande, og værdien af det må slet, slet ikke underkendes. Hvis man tror, at svaret på den nuværende økonomiske krise vil være at lukke os inde – jeg tror ikke, at det er en tanke, der er spørgeren helt fremmed – med grænsebomme og ved at melde os ud af det indre marked og ved at tro, at Danmark isoleret kan løse den økonomiske krise, så tror jeg simpelt hen, at spørgeren tager fejl.

Jeg er helt opmærksom på de problemer, det indre marked og udstationeringsdirektivet giver. Det er derfor, jeg er så optaget af at bekæmpe social dumping, og jeg vil egentlig opfordre til, at hvis Dansk Folkeparti er optaget af den her problemstilling, så er det her, man skal bruge sin energi, fordi de danske lønmodtagere, der i dag oplever at blive udkonkurreret af østeuropæisk arbejdskraft med en for lav løn, der af forskellige årsager intet sikkerhedsudstyr har, og som man ikke tilbyder et ordentligt arbejdsmiljø, bliver udkonkurreret på falske vilkår, og det synes jeg vi har et ansvar for at bekæmpe.

Kl. 13:48

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet. Det var det eneste spørgsmål til beskæftigelsesministeren.

Det næste spørgsmål er stillet til social- og integrationsministeren af fru Inger Støjberg.

Kl. 13:48

Spm. nr. S 2912

6) Til social- og integrationsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Formanden :

Fru Inger Støjberg, værsgo.

Kl. 13:48

Inger Støjberg (V):

Er ministeren enig med Radikale Venstres indfødsretsordfører, Zenia Stampe, i, at regeringens nye strategi imod tvangsægteskaber er mangelfuld?

Kl. 13:48

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:48

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Se, da jeg fik det her spørgsmål, blev jeg så glad. Jeg blev næsten helt rørt over Venstres omsorg. Jeg tænker jo, at det, Venstre gerne vil, er at sørge for, at den strategi, der snart skal komme, ikke bliver mangelfuld, og jeg tror, vi alle sammen kan være enige om, at naturligvis skal den ikke være det.

Sagen er, at strategien jo er lige på trapperne. Der er nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, som er ved at komme med et udkast, og så kommer det igennem den politiske proces. Ganske snart vil det blive forelagt kredsen af satspuljeordførere, hvor vi så tager den egentlige drøftelse, for det er jo også der, vi har afsat de 24 mio. kr., som skal bruges til at følge op på den her strategi.

Så jeg vil sige: Tak for omsorgen. Jeg kan garantere for, at den her strategi ikke bliver mangelfuld. Det kommer vi til at sikre, bl.a. i fællesskab i satspuljekredsen.

Kl. 13:49

Formanden :

Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:49

Inger Støjberg (V):

Jeg troede faktisk efter mange år i Folketinget, at integrationsministeren var klar over, at Venstre nærer stor omsorg for især Socialdemokratiet, men også de øvrige regeringspartier, så derfor kan det jo sådan set ikke undre integrationsministeren, at vi også nærer omsorg i den her sag, især fordi sagen er vigtig. Det er jo uhyre vigtigt, at vi får sat en stopper for tvangsægteskaber og de forfærdelige ting, som følger med.

Nu er det faktisk sådan, at social- og integrationsministeren jo selv har været ude at præsentere det her, som om der allerede ligger en strategi, og det er vel egentlig også det, fru Zenia Stampe reagerer på. Det kan så godt bekymre mig en lillebitte smule, for det tyder jo på, at man slet ikke taler sammen internt i regeringen. Så hvorfor skal fru Zenia Stampe egentlig bruge medierne som talerør? Taler man slet ikke sammen om tingene i den her regering? Det var sådan set det ene, og det er jo ret vigtigt, nemlig reel omsorg for regeringen.

Det andet er så selve indholdet, for noget af det, fru Zenia Stampe jo peger på, er, at pengene skal bruges på holdningsbearbejdning. Tror ministeren virkelig, at man via holdningsbearbejdning alene kan stoppe tvangsægteskaber? Tror ministeren ikke, at der skal andet og mere til?

Kl. 13:50

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:50

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sige: Jo, vi taler sammen i regeringen, men fru Zenia Stampe er jo ikke medlem af regeringen. Jeg tror lidt, at fru Inger Støjberg kommer til at gøre en fjer til fem høns, når hun siger, at jeg har spillet ud med strategien, for det har jeg naturligvis ikke. Jeg har været indkaldt til utallige samråd, og vi har haft mange gode drøftelser om, hvad indholdet skal være, men den konkrete strategi bliver jo først fremlagt i løbet af foråret. Det er den melding, jeg har haft hele tiden, og den kommer også til at passe. Strategien bliver ganske, ganske snart sendt til satspuljeordførerne.

Så vil jeg bare svare på det allersidste, som fru Inger Støjberg siger næsten med en lidt hånlige stemmebetoning, nemlig om jeg virkelig tror, at holdningsbearbejdning er noget af det, der skal til. Til det er svaret: Ja, og det er sådan set noget, vi er enige om i satspuljekredsen. Det er jo derfor, at satspuljekredsen, som også indbefatter Venstre, har sat de her 24 mio. kr. af, for det er jo holdningerne, vi skal have forandret, hvis vi skal undgå tvangsægteskaber. Så ja, holdningsbearbejdning er bestemt vigtigt. Det her er noget, vi har arbejdet med i satspuljekredsen, og når Venstre ønsker at komme med flere ideer, vil jeg bare sige: Værsgo, taletiden er fru Inger Støjbergs, kom endelig med nogle konkrete initiativer til, hvad Venstre ønsker at få ind i strategien.

Kl. 13:51

Formanden :

Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:51

Inger Støjberg (V):

Nu behøver ministeren sådan set ikke nedgøre den her debat, for jeg sagde jo ikke, at holdningsbearbejdning ikke er vigtig, faktisk tværtimod. Så jeg er fuldstændig enig med ministeren her.

Men det, jeg spurgte om, var, om det var det eneste, for det er jo faktisk det, fru Zenia Stampe peger på, nemlig at der er alt for meget holdningsbearbejdning alene i det her, og at det ikke er så mange sådanne mere håndfaste ting, der ligger i det her udspil. Og det er jo det, der er kritikken internt fra regeringens egne partimedlemmer. Så jeg kan virkelig ikke se, at det skulle være oppositionen, der har et problem her. Det er da regeringen, der har et problem. Og når social- og integrationsministeren siger, at nu bliver en enkelt fjer gjort til fem høns, vil jeg sige, at det jo er social- og integrationsministeren, der har været ude at pege på, at det her nærmest var fikst og færdigt, og at sådan kom det her til at se ud. Det har så affødt en vild debat internt i regeringen.

Hvis der er nogen, der vil være med til at arbejde på det her og imod tvangsægteskaber, så er det netop os i Venstre. Det tror jeg slet ikke at ministeren kan være det mindste i tvivl om.

Kl. 13:53

Formanden :

Social- og integrationsministeren.

Kl. 13:53

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes, det er sådan et kedeligt mønster, der er ved at tegne sig, og jeg vil egentlig opfordre fru Inger Støjberg til at dokumentere, hvad det er for nogle udsagn, der bliver henvist til. Hvordan kan fru Inger Støjberg dokumentere, at jeg har været ude at sige, at det her er fikst og færdigt? Jeg har hele tiden sagt, at vi arbejder på en strategi, og at den bliver præsenteret i løbet af foråret. Jeg har på ingen måde sagt, at strategien var fiks og færdig.

Så nævner fru Inger Støjberg, at det er et problem for regeringen. Altså, det ved jeg ikke, er det det? Er det et problem, at der er en

regeringsordfører, som melder, at der er nogle ting, som et parti ønsker at få ind i en strategi? Venstre var sådan set også inviteret til at komme med bud, så hvis Venstre har nogle ønsker til, hvad man gerne vil have ind i strategien, kan det sådan set stadig væk nås. Vi har endda i forbindelse med satspuljeaftalen en aftale om, hvad det er, der skal ligge i aftalen, og det drejer sig bl.a. om holdningsbearbejdende initiativer i forhold til de unge og deres forældre, initiativer, der skal opkvalificere fagfolkene, der møder de unge, så de bedre kan spotte og hjælpe dem – i det hele taget en strategi, der skal bakke op om, at de unge ikke må være i tvivl om, at vi står på deres side, når de er i konflikt med deres forældre. Det synes jeg vi skulle være fælles om, det har jeg egentlig også været med Venstre i den satspuljeaftale, jeg har lavet. Men jeg forstår så, at fru Inger Støjberg ønsker nogle andre ting ind, og så kan jeg da kun komme med den sidste appel til fru Inger Støjberg om at sige, hvad det er, fru Inger Støjberg og Venstre gerne vil have med, for vi kan jo stadig nå det.

Kl. 13:54

Formanden :

Den sidste replik til fru Inger Støjberg.

Kl. 13:54

Inger Støjberg (V):

Hvis der er noget, der er en kedelig tendens, så er det faktisk, at den her regering udadtil hele tiden prøver på at lade det fremstå, som om man ønsker et bredt samarbejde. Jeg vil gerne bede ministeren om nu at fortælle, hvor mange møder jeg som integrationsordfører har været inviteret til hos integrationsministeren, hos justitsministeren, hos beskæftigelsesministeren, de tre ministerier, som har en andel af integrationspolitikken – ja, man kunne også tage by- og boligministeren, han har også en lillebitte andel. Hvor mange møder af forhandlingskarakter har jeg været indkaldt til? Hvor mange møder har integrationsministeren indkaldt til?

Det er kun snak, det er tom snak. Den her regering ønsker under ingen omstændigheder et bredt samarbejde. Man prøver på at få det til at se ud, som om man ønsker et bredt samarbejde. I princippet er man fuldstændig lukket omkring den blok, man tilhører. Det er fakta, vil jeg sige til ministeren, og det nytter ikke noget at prøve på at foregive noget andet.

Kl. 13:55

Formanden :

Social- og integrationsministeren.

Kl. 13:55

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jamen altså, det er jo ikke en holdning, jeg er enig i. Jeg holder rigtig mange møder, jeg holder rigtig mange forhandlinger, og jeg holder også rigtig mange møder i satspuljekredsen, hvor Venstre også er repræsenteret. Jeg kan jo ikke være ansvarlig for, hvem det er, Venstre sender, når der eksempelvis er integrationsemner på dagsordenen i satspuljekredsen. Det er op til Venstre at vurdere, hvem man ønsker at sende til de forhandlinger, der bliver indkaldt til.

Jeg vil gerne sige, at regeringen jo har rigtig mange ting på vej på integrationsområdet. Vi havde et meget langt samråd om det i går, og vi har haft mange andre. Vi har en integrationsreform på vej, og vi har en strategi mod parallelle retsopfattelser og mod tvangsægteskaber. Vi har jo i regeringen arbejdet internt med, hvordan tingene skal præsenteres, og det er klart, at nogle af tingene vil føre til, at vi også skal have forhandlinger om det.

Nogle andre ting, eksempelvis den strategi, som vi står og taler om her, har vi jo forhandlet. Vi har haft mødet i satspuljekredsen. Det havde vi allerede tilbage i november måned, hvor vi blev enige om den strategi. Efterfølgende er der sendt et udmøntningsnotat ud, og når strategien ligger færdig, sådan som den ganske snart vil blive

sendt til satspuljekredsen, så vil Venstre også der blive inviteret. Og så vil jeg da håbe, at fru Inger Støjberg vil finde tid til at komme. Jeg skal ikke sige, hvem fra Venstre der ønsker at dække mødet, men Venstre har en åben invitation, det siger sig selv.

Kl. 13:56

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet, og det var det eneste spørgsmål til social- og integrationsministeren.

Så er der et par spørgsmål til ministeren for ligestilling og kirke, først fra fru Fatma Øktem.

Kl. 13:56

Spm. nr. S 2907

7) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Er regeringen i gang med en lovgivningsproces for at få flere kvinder i bestyrelser, således som ministeren udtrykte det i et svar under samrådet i Folketingets Ligestillingsudvalg den 11. april 2012 om kønskvoter i bestyrelser?

Formanden :

Fru Fatma Øktem, værsgo.

Kl. 13:57

Fatma Øktem (V):

Tak. Vil ministeren bekræfte, at regeringen er i gang med en lovgivningsproces for at få flere kvinder i bestyrelser, således som ministeren udtrykte det i et svar under samrådet i Folketingets Ligestillingsudvalg den 11. april 2012 om kønskvoter i bestyrelser?

Kl. 13:57

Formanden :

Ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 13:57

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for spørgsmålet. Det er jo selvfølgelig noget af det, vi har talt rigtig meget om, og det vil jeg gerne fortsætte med at gøre. Jeg vil selvfølgelig også holde Folketinget orienteret om det her. Selv om vi virkelig arbejder intenst med det, må jeg da også helt klart indrømme, at der selvfølgelig er grænser for, hvor meget nyt der er sket på en uge, også siden vi havde sidste samråd i sidste uge.

Derfor kan jeg sige, at regeringen er ved at samle viden om andre landes erfaringer, som jeg har sagt en del gange, og som jeg også sagde på samrådet, er vi også ved at file nogle forskellige modeller til. Den her proces indebærer, at vi kigger på modeller, hvor der er indført lovgivning, men vi kigger også på modeller, hvor der ikke er indført lovgivning. Jeg skal prøve at forstå spørgsmålet helt korrekt. Måske mener ordføreren, om vi har sat noget konkret lovgivning i værk. Det er ikke det, vi har. Vi er stadig i gang med den proces, som Venstre jo også vil blive inviteret til. Jeg ved, at ordføreren har fået en invitation til her om 14 dage, hvor vi bl.a. skal tale om det her og alle de gode forslag, som ordføreren selvfølgelig også kom med. Men jeg vil da selvfølgelig også gerne lige slå fast, at en eventuel lovgivningsmodel – og det her er rigtig vigtigt – ikke nødvendigvis er det samme, som at der indføres en lovgivning om kvoter.

Kl. 13:58

Formanden :

Fru Fatma Øktem.

Kl. 13:58

Fatma Øktem (V):

Det er korrekt, at der ligger en invitation fra ministeren til en drøftelse, men datoen bliver ændret hele tiden, synes jeg, fra ministerens side. Det er så en anden debat.

Men jeg synes ikke, jeg fik et svar på det, jeg egentlig spurgte om. Det spørgsmål, som jeg egentlig godt kunne tænke mig at stille – så må jeg stille det lidt mere konkret – er: Kan ministeren bekræfte, at man i den proces, som regeringen er i lige nu på ligestillingsområdet, ikke har udelukket kvoter i bestyrelser?

Kl. 13:59

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:59

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Som jeg sagde, er det virkelig begrænset, hvor meget der kan komme på en uge. Altså, det, som jeg også sagde på samrådet, og som jeg har sagt rigtig mange andre gange, er, at vi kigger på de forskellige modeller, der nu er. Vi vurderer. Vi går i dialog. Og så tager vi en beslutning. Og som jeg også har sagt hele vejen: Det gør vi allersenenest til efteråret.

Kl. 13:59

Formanden :

Fru Fatma Øktem.

Kl. 14:00

Fatma Øktem (V):

Ministeren siger, at der ikke er sket så meget på 1 uge. Nu har ministeren jo ikke haft 1 uge, men 6 måneder til ligesom at vælge retningen. Det, jeg egentlig godt kunne tænke mig at vide og gentagne gange har spurgt til, er faktisk meget nemt. Det er sådan set det samme spørgsmål, som vi også havde gentagne gange i samrådet i sidste uge. Det er, om regeringen agter at lovgive på området, når man gerne vil arbejde for flere kvinder i bestyrelser eller på ledende poster.

Grunden til, at jeg spørger, er selvfølgelig, at jeg synes, at der er et klart signal fra danskerne om, at vi ikke vil have tvangslovgivning om, hvordan ligestillingen skal ske. Skal det være staten, der regulerer og lovgiver? Bare et eksempel: Det er ikke den undersøgelse, der blev lavet for Jyllands-Posten i starten af marts måned, men så sent som i går var der en konference i Aarhus, hvor 150 virksomhedsrepræsentanter var til stede. Man spurgte de her repræsentanter, om de gik ind for lovbestemte kvoter, og der var et klart signal, for 87 pct. sagde nej til det, 12 pct. sagde, at det kunne være en mulighed, hvorimod en enkelt procent sagde »det ved jeg ikke«. Det betyder jo noget, når jeg spørger ministeren, og det er også, fordi der er rigtig mange, der gerne vil høre om retningen. Vil der være lovgivning i den retning, vil det være ad frivillighedens vej, eller kan der indgå lovbestemte kvoter?

Kl. 14:01

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:01

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Ordføreren spørger om rigtig, rigtig mange ting. Det ene er om tidsperspektivet, om det, der skete for et halvt år siden. Det er fuldstændig rigtigt, at regeringen kom til for et halvt år siden. Det, jeg siger, er, og det ved ordføreren også godt, at fra sidste uge, da vi havde samrådet, og jeg svarede på de her ting, er der ikke sket meget, det kan der selvfølgelig ikke på 1 uge.

Med hensyn til den konference i Aarhus, hvor der er så mange, der siger nej til kvoter, og hvor ordføreren også henviser til en tidligere undersøgelse, hvor der også var et stort flertal, der sagde nej, har jeg faktisk også svaret på det, for jeg har med åben pande sagt, at vi ikke har planer om at indføre den norske model med tvangsopløsning og så fremdeles.

Igen vil jeg sige, at ordføreren alligevel trækker kvoter frem og blander det sammen med lovgivningen. Det var derfor, jeg sagde, at fru Fatma Øktem skal holde godt fast. Jeg læser lige op igen: Jeg vil da gerne slå fast, at en eventuel lovgivningsmodel ikke nødvendigvis er det samme, som at der indføres lovgivning om kvoter.

Så man behøver ikke at blande tingene sammen. De kan sagtens være hver for sig.

Kl. 14:02

Formanden :

Fru Fatma Øktem, sidste replik.

Kl. 14:02

Fatma Øktem (V):

Det er svært for mig at forstå, at det skal kunne lade sig gøre at lave noget fra Christiansborg, og at vi skal lovgive om det, uden at der er noget tvang i det. Jeg har svært ved at forstå det, det må ministeren så på et andet tidspunkt redegøre for. Det behøver ministeren sådan set ikke at svare på nu.

Ministeren bliver ved med at bruge den norske model som eksempel. Jeg taler ikke om den norske model, og jeg spørger sådan set heller ikke til den norske model. Alt det her er ikke spørgsmålet, spørgsmålet kommer nu, og det er: Hvilke andre modeller kigger ministeren på? Den norske model er sådan set ikke den eneste, der har lovgivning i sig, det er der også i den islandske. Hvilke andre kvotemodeller kigger man på, hvis vi ikke kun skal tale om og afvise den norske model?

Kl. 14:03

Formanden :

Ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 14:03

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Vi har faktisk kigget på alle de modeller, vi har kunnet finde frem fra andre europæiske lande. Vi har selvfølgelig også kigget på ligestillingsloven, som vi også har talt om. Hvad kan vi gå ind at gøre der? Vi har også kigget på statens bestyrelser, vi er gået i dialog med erhvervslivet for at lade os inspirere der, så vi har faktisk kigget på rigtig, rigtig meget. Vi har også kigget på Komiteen for god Selskabsledelse for at se, hvilke erfaringer de har der. Så vi har kigget på et meget, meget stort, bredt og forskelligt udvalg af tiltag, som man eventuelt kunne bruge.

Det er jo den proces, som jeg har nævnt rigtig, rigtig mange gange, vi er i fuld gang med. Ordføreren bliver selvfølgelig også inviteret til forhandlinger på et tidspunkt, og allerallersnæst til efteråret vil vi fremlægge noget konkret. Det har jeg sagt igennem rigtig, rigtig mange måneder, og jeg vil gerne blive ved med at gentage det, for det er en proces, vi er i, og jeg lover, at der selvfølgelig kommer en invitation. Den er der allerede, og jeg lover også, at der senest kommer noget til efteråret.

Kl. 14:05

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til ministeren for ligestilling og kirke er også fra fru Fatma Øktem.

Kl. 14:05

Spm. nr. S 2908

8) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Hvordan ser regeringen sig i stand til at svare på Kommissionens spørgeskema om ulige kønsfordeling i virksomhedsbestyrelser i EU, når regeringen først til efteråret vil lægge sig fast på indholdet i en dansk model for flere kvinder i bestyrelser?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:05

Fatma Øktem (V):

Mange tak formand. Vil ministeren redegøre for, hvordan regeringen ser sig i stand til at svare på Kommissionens spørgeskema om ulige kønsfordeling i virksomhedsbestyrelser i EU, når regeringen først til efteråret vil lægge sig fast på indholdet i en dansk model for flere kvinder i bestyrelser?

Kl. 14:05

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:05

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for det. På det samråd, som vi havde den 11. april 2012, gjorde jeg spørgeren opmærksom på, hvordan regeringen overordnet vil besvare høringen. Der er, som vi ved, først frist den 28. maj, og derfor arbejder regeringen lige nu på, hvordan høringen skal besvares. Når regeringen har lavet en endelig besvarelse af spørgeskemaet til Kommissionen, vil vi selvfølgelig også orientere resten Folketinget. Det sagde jeg også på samrådet.

Helt konkret spørges der til, hvordan regeringen ser sig i stand til at svare på Kommissionens høring, når vi først til efteråret vil præsentere indholdet af den danske model, som vi har talt om så mange gange. Svaret er, at der i høringen spørges ind til, hvordan en model på EU-plan kan se ud. Når det er sagt, er det klart, at der allerede i besvarelsen til EU naturligtvis vil være medtaget nogle af de elementer, som regeringen synes kan være interessante at arbejde videre med – selvfølgelig også i Danmark. Nogle af de konkrete ting har jeg selvfølgelig med her, og det var også nogle af dem, som jeg gennemgik på samrådet den 11. april. Så vidt jeg husker, var det omkring syv spørgsmål.

Kl. 14:07

Formanden :

Fru Fatma Øktem.

Kl. 14:07

Fatma Øktem (V):

Så vil jeg gøre mit spørgsmål meget kort: Agter regeringen at svare på det her skema?

Kl. 14:07

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:07

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Så vil jeg svare lige så kort: Selvfølgelig agter vi at svare på skemaet. Det var også det, jeg sagde på samrådet den 11. april, altså at vi vil svare på skemaet – selvfølgelig vil vi det.

Kl. 14:07

Formanden :

Fru Fatma Øktem.

Kl. 14:07

Kl. 14:10

Fatma Øktem (V):

Når jeg spørger, om regeringen agter at svare, er det simpelt hen, fordi jeg også var til stede, da ministeren gennemgik skemaet i samrådet, og jeg har efterfølgende – så sent som i dag – lyttet samrådet igennem, og det er korrekt, at ministeren nævner rækkefølgen på spørgsmålene, men det er jo ikke meget svar, der er på de ting. Der bliver henvist til Erhvervs- og Vækstministeriets afgørelse, og der bliver peget på Kommissionens anbefalinger, men det er jo ikke, hvad regeringen vil svare, som ministeren gennemgik den dag. Jeg har lyttet det igennem, og jeg vil opfordre ministeren til selv at lytte til samrådet en gang til, for jeg synes ikke, der er noget svar på det, og det er derfor, jeg spørger, om regeringen overhovedet agter at svare på det.

Men når det så er sagt, vil jeg sige, at hvis ministeren har i sinde at besvare det her og sende det ud, så Ligestillingsudvalget har det inden den 9. maj, så er der vel også en idé om, hvilken retning der er på det. For jeg synes, spørgsmålene i skemaet er meget konkrete. Og så er det, jeg siger: Jamen hvis man kan svare på det, så har man jo allerede fastsat, hvilken retning det skal tage. Hvorfor er det, at ministeren ikke kan svare på det, når jeg spørger om det her, altså om der vil indgå tvang, eller om der vil være lovgivning? Det er jo sådan set spørgsmål nr. 1 – vil ministeren svare på det?

Kl. 14:09

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:09

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Men det er jo ikke det, som de spørgsmål, vi skal svare på, handler om – det er jo noget helt andet. Et af dem handler om, hvordan vi effektiviserer virksomhedernes selvregulering, og det svarede jeg også på – jeg kan huske, at det var noget omkring soft law osv. Der er blevet spurgt ind til, hvilke yderligere initiativer der skal tages for at adressere problemstillingerne, der er også blevet spurgt ind til de økonomiske fordele, og der er blevet spurgt ind til, hvilke målsætninger og hvilken tidsramme der skal være. Altså, det har ikke noget med kvoter at gøre på nogen som helst måde.

Og igen vil jeg sige: Jo, regeringen vil selvfølgelig svare på det.

Kl. 14:09

Formanden :

Fru Fatma Øktem for sidste spørgsmål.

Kl. 14:09

Fatma Øktem (V):

Jeg vil høre ministeren, hvornår skemaet vil være færdigt, for jeg er ikke helt enig med ministeren, når han siger, at det her ikke har en betydning for det, vi taler om, når vi taler kønskvoter. Hvis det er sådan, at man svarer, at man ikke mener, det er tilstrækkeligt, at virksomhederne selv kan varetage opgaven, men at der skal lovgives på området, så synes jeg faktisk også, at ministeren har svaret på det, jeg spurgte om. Så det var sådan set det. Og nu har vi jo rigtig mange gange hørt, at den danske model først kommer til efteråret, men jeg har da en forventning om, at hvis det er sådan, at ministeren svarer på det her skema, så får vi også løftet sløret lidt for, hvilken retning regeringen er åben over for – om det er tvang, der kan bruges som redskab for at få flere kvinder i bestyrelser, eller om det udelukkende er frivillighedens vej.

Kl. 14:10

Formanden :
Ministeren.**Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):**

Det er jo fuldstændig rigtigt, hvad fru Fatma Øktem siger, at besvarelsen vil give en indikation om, i hvilken retning vi vil – det er fuldstændig rigtigt. Og det er også derfor, vi selvfølgelig vil svare, så hurtigt vi kan, og der er frist den 28. maj.

Jeg har ikke sagt, at det ikke har noget at gøre med kvoter. Det var ikke det, jeg sagde. Jeg sagde bare, at i spørgeskemaet bliver der ikke spurgt ind til kvoter. Og der er det vigtigt, at vi skiller tingene ad. Men ellers er det fuldstændig rigtigt, som fru Fatma Øktem siger, at det selvfølgelig vil give en viden om, i hvilken retning regeringen vil, og derfor bliver vi inden den 28. maj i hvert fald meget, meget klogere på, hvad der skal ske senest i efteråret omkring en dansk model – det er klart.

Kl. 14:11

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det sidste spørgsmål i dagens spørgetid er til kulturministeren fra hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 14:11

Spm. nr. S 2897

9) Til kulturministeren af:

Alex Ahrendtsen (DF):

Kan ministeren forklare, hvorledes Ligebehandlingsnævnet kan give en herboende udenlandsk forfatter, der skriver på russisk, medhold i, at hun kan få støtte fra Statens Kunstfond, når loven siger, at »Statens Kunstfond skal virke til fremme af dansk skabende kunst«?

Formanden :

Hr. Alex Ahrendtsen, værsgo.

Kl. 14:11

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for det, formand. Spørgsmålet er som følger:

Kan ministeren forklare, hvorledes Ligebehandlingsnævnet kan give en herboende udenlandsk forfatter, der skriver på russisk, medhold i, at hun kan få støtte fra Statens Kunstfond, når loven siger, at »Statens Kunstfond skal virke til fremme af dansk skabende kunst«?

Kl. 14:12

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:12

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jeg vil lige for god ordens skyld gøre opmærksom på, at jeg som minister naturligvis skal og vil respektere de afgørelser, der kommer fra et uafhængigt nævn som Ligebehandlingsnævnet. For så vidt angår Ligebehandlingsnævnets afgørelser, ser jeg det i første række som min opgave at sikre, at afgørelserne bliver efterlevet. Jeg mener ikke, at det tilkommer mig at forklare nævnets afgørelse. Nævnets forklaring fremgår af nævnets afgørelse, og som i alle andre afgørelser taler den for sig selv.

Som spørgeren nævner, fremgår det af lov om Statens Kunstfond, at Statens Kunstfonds formål er at virke til fremme af dansk skabende kunst. Det formål har i øvrigt været gældende for fonden siden dens grundlæggelse i 1964. Loven om fonden giver fondens fagudvalg mulighed for en meget selvstændig fortolkning af, hvordan dette formål opnås, dog med kvaliteten som det helt afgørende kriterium ved støttetildeling.

Som minister har jeg ikke og skal heller ikke have indflydelse på de konkrete beslutninger, som Statens Kunstråds faglige udvalg træffer. Her gælder armslængdeprincippet, og det respekterer jeg

selvfølgelig. Statens Kunstfond litteraturudvalg har meddelt Ligebehandlingsnævnet, at udvalget fremover vil åbne for udvalgets fortolkning af dansk skabende kunst, således at dansk litteratur fremadrettet fortolkes som litteratur, der er skrevet på dansk eller litteratur, der er skrevet af forfattere bosiddende i Danmark, som udgiver på dansk, og som har væsentlig betydning for dansk litteratur og kultur.

Da Ligebehandlingsnævnets afgørelse således kan efterleves inden for rammerne af den nuværende lov, ser jeg intet behov for at ændre loven.

Kl. 14:13

Formanden :

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 14:13

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for svaret. Jeg har kigget på Ligebehandlingsnævnets afgørelse, og det er helt rigtigt, at ministeren ikke kan forholde sig til den.

Det, der er interessant, er, at de faktisk ikke forholder sig til loven om Statens Kunstfond, som er meget klar. Den drejer sig om dansk skabende kunst. Nej, for at få forfatteren til at få medhold henter man argumentationen i EU-direktiver. Synes ministeren ikke, at det er betænkeligt, at et nævn for at kunne få den her kabale til at gå op henter argumentationen i EU-direktiver, som jo på en måde er en indblanding i indre anliggender? Altså, vi har jo EU-forbehold, bl.a. på kulturområdet, så Ligebehandlingsnævnet fraser sig egentlig loven, ser bort fra loven, som den er, og henter argumentationen i EU-direktiver.

Synes ministeren ikke, at det er for meget? Altså, loven er meget klar, det drejer sig om dansk skabende kunst, og russisk er nu ikke dansk skabende kunst.

Kl. 14:15

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:15

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Som jeg også sagde indledningsvis, tager jeg afgørelsen fra Ligebehandlingsnævnet til efterretning. Og jeg har på ingen måde intention om eller lyst til at sætte spørgsmålstegn ved, hvad grundlaget for den pågældende afgørelse er. Jeg anser Ligebehandlingsnævnets medlemmer og formand som særdeles kyndige personer udi den her juridiske afgørelse, og derfor sætter jeg overhovedet ikke spørgsmålstegn ved den.

Så kan man gå ind i den konkrete sag og selvfølgelig have forskellige positioner, i forbindelse med hvornår man vil definere noget som dansk skabende kunst. Den pågældende person er jo dansk statsborger og har for øvrigt fået udgivet flere bøger på dansk. Og den pågældende ansøgning har så været begrundet i, at man selvfølgelig ønskede at få den opbakning på lige fod med alle andre danske statsborgere.

I den konkrete sag har jeg fuld tillid til den afgørelse, der er blevet truffet. Politisk mener jeg også at den er helt korrekt.

Kl. 14:16

Formanden :

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 14:16

Alex Ahrendtsen (DF):

Sagen er i sin korthed denne: Kunstfonden siger først nej til ansøgningen fra forfatteren. Så klager forfatteren til Ligebehandlingsnævnet. Ligebehandlingsnævnet kan ikke rigtig finde ud af det der med

loven, og at der er medhold. Så henter de skyts i direktiverne. Herefter siger Kunstfonden pludselig ja. Og så er det, jeg siger: Altså, vi giver i Danmark støtte til danske kunstnere, fordi vi gerne vil have, at de udfolder sig som danskere.

En forfatters redskab er sproget. Vi giver støtte til forfattere, for at de kan udvikle det danske sprog. En forfatter, der skriver på russisk, udvikler ikke det danske sprog, så hvis man endelig skulle give støtte, skulle man jo give støtte til oversætteren af denne russiske forfatters værk, for det er oversætteren, der egentlig har ageret i forbindelse med det danske sprog. Så vil ministeren vitterligt ikke være med til at skærpe det og give en henstilling til Ligebehandlingsnævnet eller Kunstfonden om, at man skriver på dansk, og at man derfor også får støtte, når man skriver på dansk og ikke på russisk eller kinesisk?

Kl. 14:17

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:17

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jeg skal gøre det kort. Som sagt har jeg givet udtryk for, at jeg fuldstændig accepterer Ligebehandlingsnævnets afgørelse. I forhold til Kunstfondens afgørelse har armslængdeprincippet hævdt. Jeg har på ingen måde tænkt mig at gradbøje armslængdeprincippet, hvad angår ministerniveauet og Kunstfondens medlemmer.

Vi kunne sagtens starte en mere sådan polemisk diskussion om, hvornår man skriver dansk litteratur, og på hvilke præmisser man gør det. Der er flere af os, der er ordblinde, og alligevel har vi fået udgivet bøger på diverse forlag. Det har vi kun kunnet gøre, fordi vi har haft nogle gode redaktører, der har været med til at understøtte de tekster, vi eventuelt har skrevet, så der er mange måder at komme frem til det endelige resultat på.

Det, der er bundlinjen, er, at den pågældende forfatter er dansk statsborger og har fået udgivet bøger på danske forlag. Og jeg har på ingen måde grund til at sætte spørgsmålstegn hverken ved nævnets afgørelse eller den konklusion, som Kunstfonden efterfølgende er kommet frem til.

Kl. 14:19

Formanden :

Sidste replik til hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 14:19

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg har gode venner, der er udenlandske forfattere, som skriver på dansk, og som har brugt mange år på at blive forfattere på dansk. De har aldrig fået støtte. Så kommer der en person, der bliver dansk statsborger, og som fortsætter med at skrive på sit modersmål, får det oversat og så får støtte.

Det har aldrig været meningen med loven. Loven er meget klar. Man giver støtte til en forfatter, når vedkommende skriver på dansk. Kunstfonden har i første omgang sagt nej. Så går Ligebehandlingsnævnet ind og blander sig, og det er jo en indblanding i armslængdeprincippet. Kunstfonden har sagt nej.

Synes ministeren virkelig ikke, at det er problematisk, at vi nu skal til at give støtte til forfattere, der ikke orker eller ikke har evner til at skrive på dansk? Det kan ikke være rigtigt. Jeg vil da opfordre ministeren til at gøre noget ved det her i stedet for bare at fraskrive sig ansvaret og sige: Det er nævnet, der har truffet en afgørelse ud fra EU-direktiver. Det er for sølle, det er for slapt. Ministeren er kulturminister og dermed også ansvarlig for dansk sprog og ikke russisk.

Kl. 14:20

Kl. 14:23

Formanden :
Kulturministeren.

Formanden :
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 14:20

Kl. 14:23

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jamen altså, den dialog, som ministeren har med hr. Alex Ahrendtsen, afspejler jo meget godt forskellige politiske holdninger. Som sagt har jeg stor respekt for, at Dansk Folkeparti og hr. Alex Ahrendtsen ser sådan på det. Det gør ministeren ikke, og det skulle være svar nok.

Kl. 14:20

Frank Aaen (EL):

Der er her i Folketinget igennem årene efterhånden behandlet eller diskuteret mere end 20 bankpakker, enten lovforslag, aktstykker, der vedtages i Finansudvalget, eller initiativer, som er vedtaget af Nationalbanken, der jo går ud over, hvad overskud vi måtte få fra Nationalbanken – altså mere end 20 forskellige bankpakkeinitiativer. Hvor mange flere regner ministeren med at fremsætte?

Kl. 14:24

Formanden :
Spørgsmålet er sluttet.

Det er punktet besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene så også.

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:24

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Nu ved jeg godt, at der er en debat om, hvorvidt den seneste pakke er en decideret bankpakke, eller om det er det, som vi selv skitserer den som, nemlig en udviklingspakke, for det afgørende i den seneste pakke, som forligskredsen har lavet, går jo på at skabe udvikling, bl.a. i EBH og få den rekonstrueret på en måde, så den kommer tilbage til sin styrkeposition, som en bank, der servicerer og faciliterer små og mellemstore virksomheder med den nødvendige kredit, for at de kan udvikle sig. Det synes jeg på sin vis er et af de mere positive elementer igennem de seneste år.

Men når det er sagt, vil jeg gerne sige, at den række af bankpakker, der er blevet lavet, jo har haft det primære formål at undgå, at der skete en nedsmeltning af dansk erhvervsliv med den konsekvens, at der blev tabt i tusindvis af arbejdspladser, som ville være fulgt i kølvandet, hvis Folketinget ikke havde udvist politisk handlekraft. Så jeg mener, at det, der er sket med den forligskreds bag bankpakkerne, er, at det har været med til at sikre, at vi trods alt overordnet set har en sund finansiel sektor, som har kunnet sikre, at væksten i Danmark ikke led så stort et knæk som andre steder i Europa.

Kl. 14:25

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 58:
Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke H af 14. marts 2012 om overtagelse af værdiforringede aktiver i FIH-koncernen tilbage fra Finansudvalget.

Af Frank Aaen (EL) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).
(Fremsættelse 28.03.2012).

Kl. 14:20

Forhandling

Formanden :
Forhandlingen er åbnet. Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 14:21

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Aktstykket, som Enhedslisten opfordrer regeringen til at trække tilbage, omhandler statens muligheder for at indgå aftale med FIH om at overtage en række værdiforringede aktiver efter den model, som vi er blevet enige om i forligskredsen bag bankpakkerne. FIH Erhvervsbank har en betydelig fundingudfordring i forbindelse med udløbet af de individuelle statsgarantier i 2012 og 2013, og med aktstykket og modellen heri udviser vi efter min mening både rettidig omhu og politisk handlekraft i stedet for at sætte os tilbage og afvente, om det må lykkes FIH at komme i mål med den ellers påtænkte kraftige balanceslankning.

For en sådan kraftig balanceslankning ville være forbundet med en række ulemper: Den ville bl.a. kunne svække andre pengeinstitutter, der er involveret i de samme engagementer, hvorved risikoen for staten for tab på individuelle statsgarantier og statslige kapitalindskud i de pågældende institutter ville blive forøget. Det skal så i øvrigt også bemærkes, at modellen i modsætning til, hvad der står i beslutningsforslaget, ikke forlænger statslige garantier med et stort milliardbeløb frem til udgangen af 2019. Der er således ikke nye statsgarantier involveret i modellen, og de eksisterende garantier bliver ikke forlænget. Samtidig er det vigtigt at understrege, at afviklingen af de aktiver, som Finansiell Stabilitet overtager, sker for FIH-koncernens egen regning og risiko. Så med modellen er staten ikke stillet ringere end i dag, og på den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Formanden :
Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:25

Frank Aaen (EL):

Jeg har forstået, at ministeren støtter det forslag, der er lagt frem i Finansudvalget. Det gør vi ikke, men det har jeg forstået at ministeren gør, så ingen problemer med det, men jeg er uenig.

Nu spurgte jeg jo sådan set om noget, der slet ikke kom noget svar på. Hvis vi tæller op, og det er jo et svar fra ministeren selv, hvad der er kommet af aktstykker, lovforslag, initiativer fra Nationalbanken og initiativer fra ECB, altså eurobanken, for at redde bl.a. danske banker, kommer vi op på et tal, der ligger over 20. Så spørger jeg bare: Hvor mange flere initiativer af den slags kan vi regne med der kommer fra regeringen?

Kl. 14:26

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:26

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Det kan jeg ikke give noget svar på. Det afhænger jo helt af den økonomiske og finansielle situation i Europa. Det ville efter min opfattelse være særdeles uansvarligt, hvis en regering og et Folketing lod stå til, hvis man kunne se, at Danmark blev ramt af en finansiel uro,

som betød, at arbejdspladser måtte lukke, som følge af at et ansvarligt Folketing bare satte sig på halen. Derfor mener jeg, det helt afgørende er, at vi kan styre Danmark igennem den økonomiske krise, der er i Europa, på en måde, som giver færrest mulige gener for danske virksomheder og dermed for danske lønmodtageres beskæftigelse. Det er for mig helt afgørende.

Man kan jo ikke spå om fremtiden. Hvis man endelig skal sige noget, er det, at man kan se på en række indikatorer, at vi er dernede, om ikke i bunden, men i hvert fald dernede, hvor vi kan se lidt lys forude i dansk økonomi. Det er jo et positivt tegn, som forhåbentlig kan fortsætte. Det tror jeg bl.a. skyldes, at vi har haft de her bankpakker, som har kunnet sikre, at krisen ikke blev værre i Danmark, end tilfældet har været.

Kl. 14:27

Formanden :

Tak til erhvervs- og vækstministeren. Hr. Kim Andersen som ordfører for Venstre.

Kl. 14:27

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

I Venstre ønsker vi at medvirke til, at der er maksimal stabilitet på de finansielle markeder, og vi søger og ønsker at medvirke til at sikre så stabile vilkår som overhovedet muligt, både for indskydere og for låntagere i de forskellige institutter. Ligesådan ønsker vi, at der skal være maksimal stabilitet for såvel private som virksomheder i samarbejdet med den finansielle sektor. Det er klart, at med den krise af international karakter, vi har været udsat for, har der jo været turbulens, og det har der også været i den finansielle sektor her i landet. Der har vi fra første færd ønsket at skabe størst mulig tryk og sikkerhed ud fra de overordnede principper, jeg lige har skitseret.

Vi kan ikke støtte det her forslag. Vi mener, at det, der er aftalt i de seneste forhandlingerovre i Erhvervsministeriet, er fornuftigt, og at den problemstilling, der er gældende for FIH, kan håndteres som skitseret i det pågældende aktstykke. Det er altså en bevillingsmæssig hjemmel, der skal gives, idet den formelle materielle hjemmel til at foretage denne transaktion er til stede i gældende lovgivning. Vi mener, at det er en hensigtsmæssig måde at gøre det på, og der er ingen grund til at skabe fornyet usikkerhed omkring behandlingen af det aktstykke eller om FIH-situationen i det hele taget ved at trække aktstykket. Derfor kan vi ikke medvirke til at lægge stemmer til forslaget her.

Kl. 14:29

Formanden :

Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 14:29

Frank Aaen (EL):

Jeg har forstået, at Venstre også synes, det er i orden at støtte det, at vi så efterhånden er kommet op over 20 bankpakker og andre initiativer for at redde den finansielle sektor i Danmark. Det har jeg fanget. Synes Venstre så, at lovgrundlaget for, at staten køber ejendomme for 17 mia. kr., der ikke er så meget værd, at de kan sælges på det almindelige marked – det er derfor, det hedder værdiforringede – er i orden? Mener Venstre virkelig, det er i orden at give regeringen lov hjemmel til at købe værdiforringede ejendomme for 17 mia. kr. uden en egentlig lov om det i Folketinget? Er det virkelig noget, der bare kan vedtages i Finansudvalget? Er det en god måde at behandle statens finanser og statens værdier på, at man i Finansudvalget bare siger: Det er i orden, vi køber lige nogle ejendomme, de ikke kan sælge til andre?

Kl. 14:30

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:30

Kim Andersen (V):

Altså, det er jo ikke nogen god situation eller nogen god måde – for at bruge spørgerens formulering – at vi er i den situation, som vi er i. Men det er vi jo nu engang. Det er virkeligheden, det er jo den, som ansvarlige partier må forholde sig til, og det er så det, vi har forsøgt at afværge ved at have bankpakke I, bankpakke III, IV og lad os så kalde det bankpakke V også, det skal ikke skille os ad.

Det er jo et forsøg på at håndtere en situation, som bestemt ikke er optimal og bestemt ikke er tilsigtet eller ønsket. Men der er altså hjemmel i lovgivningen og i diverse pakker, og det, det drejer sig om nu, er at give en hjemmel til, at Finansiell Stabilitet kan agere på statens vegne, som det også er forudsat at Finansiell Stabilitet skal kunne gøre i forhold til de dispositioner, der er truffet omkring FIH for at undgå, at FIH-situationen får en afledt virkning, som kan få uoverskuelige konsekvenser for pengeinstitutter, men så sandelig også for virksomhederne og for arbejdspladserne her i landet.

Kl. 14:32

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:32

Frank Aaen (EL):

Der er ikke nogen hjemmel. Jeg kender ikke nogen lov, hvor der står, at staten må give 17 mia. kr. for noget, der ikke er 17 mia. kr. værd. Hvis ordføreren mener, der er sådan en lov, så vil jeg gerne høre om den, for så har jeg et par ting, jeg også gerne vil sælge. Men staten må da ikke købe ting til en pris, der er højere end det, de er værd. Det er også derfor, man går i Finansudvalget og beder om at få opbakning til det.

Men er det virkelig korrekt opfattet, at Venstre synes, det er i orden, at en så stor disposition som køb for 17 mia. kroner bare kan gennemføres ved et hemmeligt aktstykke, der i virkeligheden skulle have været vedtaget bag lukkede døre i Finansudvalget før påske? Er vi kommer så langt ud, at Venstre synes, det er i orden, at regeringen og ministeren bruger 17 mia. kr. i hemmelighed og bag lukkede døre, og at det kun er på grund af Enhedslisten, at der overhovedet kommer en debat om det her i Folketingssalen?

Kl. 14:33

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:33

Kim Andersen (V):

Jamen det er ikke rigtigt, at det er i hemmelighed og bag lukkede døre. Det her er altså en del af en aftale, som har været publiceret, efter at forligskredsen havde forhandlinger om det og besluttede det i marts på en række møder hos erhvervsministeren. Der er ingen tvivl om, at det, vi snakker om her i forhold til Finansudvalget, er at få den bevillingsmæssige dækning. Hjemmelen til at foretage transaktionen via Finansiell Stabilitet er naturligvis til stede. Men det er da ikke nogen ønskesituation. Det her er ikke noget, vi har stået på tæer for at nå frem til. Det er da noget, vi gør, fordi vi synes, det er nødvendigt, og for at begrænse nogle risici, som man ellers kunne se i horisonten.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Benny Engelbrecht som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 14:33

for er jeg også rigtig glad for den pakke, der blev lavet tidligere på året, og som vi har valgt at kalde udviklingspakken.

Det er rigtigt, at der har været et antal bankpakker – fire styk – og den udviklingspakke, vi lavede for nylig, har nogle benævnt som den femte bankpakke. Jeg synes faktisk, at det er vigtigt at understrege, at der er en væsensforskel på en udviklingspakke, som jo er udviklende, som skaber mulighed for, at erhvervslivet kan udvikle sig, som skaber mulighed for nye arbejdspladser, og som giver adgang til en række nye faciliteter i forhold til kapitaltilførsel til små og mellemstore virksomheder, og så noget, som alene har handlet om afvikling af banker. I det her tilfælde – med det aktstykke, vi står her med nu – handler det jo heller ikke om afvikling af banker, men derimod om en forebyggelse af, at banker skal afvikles.

Kl. 14:33

Kl. 14:38

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Det er tredje gang, vi står med et beslutningsforslag her i Folketinget, som er fremsat af Enhedslisten, og som handler om et konkret aktstykke i forbindelse med finansielle virksomheder. Jeg har sagt det ved tidligere lejligheder, men jeg vil sådan set gerne gentage det, nemlig at jeg har stor respekt for, at Enhedslisten vælger at anvende dette parlamentariske instrument til at gøre det, som jeg kan forstå er at skabe åbenhed omkring den proces, der foregår i Finansudvalget. Det er selvfølgelig rimeligt.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at Socialdemokraterne føler sig godt dækket ind af den tale, som ministeren holdt indledningsvis i forhold til beslutningsforslaget, og som sådan har jeg ikke meget at tilføje til det. Jeg synes dog på baggrund af den dialog, der var med Venstres ordfører, at jeg vil understrege, som jeg også mener ministeren gjorde det, at afviklingen af de aktiver, som Finansiell Stabilitet overtager, jo sker for FIH-koncernens egen regning og risiko, og dermed stiller den model, som vi anvender, ikke staten ringere end i dag – det er nok så væsentligt i den her sammenhæng.

Så summa summarum: Som ved andre lejligheder vil jeg gerne slå fast, at Socialdemokraterne selvfølgelig bakker op om de aftaler, der er truffet i bankforligskredsen. Det gjorde vi før valget, og det gør vi naturligvis også nu, hvor vi selv har overtaget ansvaret. Jeg er stadig væk glad for, at der er en bred forligskreds, som er parat til at handle, når det er nødvendigt. Og i forbindelse med udviklingspakken og ikke mindst de aktstykker, som er fulgt deraf, har det jo tydeligt vist sig, at der har været brug for handling, og derfor bakker vi selvfølgelig også op om det.

Det betyder også, at vi ikke kan støtte Enhedslistens beslutningsforslag, og jeg skal meddele fra Det Radikale Venstres ordfører, hr. Andreas Steenberg, at Det Radikale Venstre heller ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 14:36

Frank Aaen (EL):

Nu har vi altså haft mere end 20 initiativer af den ene og den anden art for at redde den finansielle sektor i Danmark. Synes Socialdemokratiet ikke, at det måske var en god idé, at man lavede et samlet forslag, hvor man i stedet for ligesom at sætte den tredje og fjerde lap oven på hinanden tog en diskussion her i Folketinget om, hvordan vi kan lave en finansiell sektor i Danmark, som er fri for spekulation, og som udelukkende tjener et behov, der er samfundsmæssigt, i stedet for bare at pumpe den finansielle sektor, som flere gange nu har vist, at den ikke kan klare selv, op?

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:37

Benny Engelbrecht (S):

Jeg er glad for, at hr. Frank Aaen fremhæver, at det er vigtigt, at vi understøtter samfundets behov – det er jeg faktisk meget enig i. Der-

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:38

Frank Aaen (EL):

Jeg kan godt forstå, at regeringen helst vil tale om alt muligt andet end det, der står i beslutningsforslaget, nemlig om det, man kalder en vækstpakke, en udviklingspakke, og hvad ved jeg. Det her drejer sig om det konkrete aktstykke, der har været til behandling i Finansudvalget, nemlig at staten skal købe for 17 mia. kr. ejendomme til en pris, der er højere end det, de er værd, fordi de ikke kan sælges på det almindelige marked. Altså, det er det, det drejer sig om. Og det er bare et led i at redde pengeinstitutter og redde pengeinstitutternes aktionærer, så de ikke taber så mange penge, men tværtimod i dag står til at få en gevinst, i forhold til da krisen var størst.

Derfor igen mit spørgsmål: I stedet for hele tiden at komme med det ene initiativ efter det andet for at redde den finansielle sektor, som den ser ud, burde regeringen så ikke komme med et udspil, der ligesom lagde op til en fundamental ændring af den finansielle sektor, så vi ikke bare kommer til den næste krise om et par år eller tre?

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Benny Engelbrecht (S):

Nu var det jo sådan set også, fordi jeg svarede specifikt på hr. Frank Aaens tidligere spørgsmål, at jeg var nødt til at forklare om selve udviklingspakken. Jeg går ud fra, at hr. Frank Aaen har forståelse for, at ligesom dette jo ikke er det eneste aktstykke, som handler om denne udviklingspakke, så vil der også være lovforslag, der bliver fremsat. Det er jo helt normalt, når man laver større aftaler, at der er flere elementer i komplekset, og da især når man vælger at trække et lille element, nemlig et aktstykke, herved i Folketingssalen. Så må det jo nødvendigvis være sådan, at det er en del af en større sammenhæng.

Derfor pointerer jeg også bare, at der er en større sammenhæng, og at den større sammenhæng lige præcis handler om at tjene samfundets bedste, handler om at skabe arbejdspladser, handler om at skabe vækstmuligheder for nye virksomheder, for eksisterende virksomheder, som i dag har svært ved at skaffe finansiering, altså som er ramt af det, som man populært kalder for kreditklemmen. Det er en alvorlig problemstilling, og selvfølgelig skal vi gøre noget ved det, og der er dette aktstykke en lille del af den samlede pakke.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Kl. 14:40

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo ikke første gang, vi har de her beslutningsforslag til behandling her i Folketinget fremsat af Enhedslisten. En af de væsentligste årsager til, at de bliver fremsat her i Folketinget, er tilsyneladende, at Enhedslisten jo som det eneste parti har valgt ikke at være en del af de partier, som står bag, at vi er nødt til at understøtte en stor troværdighed omkring den danske bank- og finanssektor. Det gør vi bl.a. ved at indgå alle de her aftaler om finansiel stabilitet, hvilket vi jo har gjort siden krisen desværre begyndte og også viste sit beskidte ansigt i Danmark tilbage i 2007. Det er så også det, der sker i dag.

Vi har fra politisk side, i hvert fald i Dansk Folkeparti og også i mange andre partier, sagt, at det er utrolig vigtigt, at der er stor troværdighed omkring den danske finanssektor. Det er nødvendigt, at der er troværdighed om det at sikre sine midler og det, at man tør lave indlån i bankerne, og det, at man tør låne ud i bankerne. Det er simpelt hen en af de helt store motorer og drivkræfter i det danske velfærdssamfund, altså at der også til stadighed skal være lånbar kapital til rådighed og også en stor grad af risikovillighed.

Det er det, som andre kalder rettidig omhu, og det betyder også, at vi, når vi har de her store konsekvenser af en finanskrise, også er nødt til indimellem at lave om på vores lovgivning og sætte ind med en ny lovgivning. Det er også derfor, at vi, sådan som Enhedslisten jo også pointerer, igennem de senere år har haft mange forskellige lovforslag til vedtagelse her i Folketinget. Det skyldes selvfølgelig, at der har været en del bankpakker, og det skyldes jo også som i det her tilfælde, at vi har lavet en udviklingspakke, som skal fremme initiativer, og som skal fremme, at det bliver nemmere for specielt de små og mellemstore danske erhvervsvirksomheder at få fornyet og også få nytildført lånekapital.

Derfor er det sund fornuft, synes vi i Dansk Folkeparti, at vi støtter op omkring de her initiativer. Havde Enhedslisten valgt at gøre det samme, havde de jo været med ved forhandlingerne, og de havde været med omkring bordet, så de kunne stille spørgsmålene, søge indflydelsen, få informationerne og også få en større grad af indsigt i, hvorfor det egentlig er nødvendigt, at vi bakker op omkring den danske finansverden. Det er vi altså nødt til. Og Dansk Folkeparti kan ikke anerkende, at det her beslutningsforslag skal vedtages. Vi synes, at det, som ligger til grund for hele udviklingspakken, er sund fornuft, også delelementerne omkring FIH-koncernen, som jo er baggrunden for den her drøftelse i dag.

Så på den baggrund er vi nødt til at sige nej tak. Det er det tredje forslag, vi får fra Enhedslisten, og kommer der flere af samme slags, vil jeg også gerne på forhånd allerede nu sige, at dem kan vi heller ikke støtte.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:43

Frank Aaen (EL):

Jamen det gør der med garanti, for jeg er sikker på, at der kommer flere udspil fra regeringen, og derfor kommer der også tilsvarende forslag. Nu har jeg hørt på lidt kritik om, at vi ikke er med i det, men helt ærligt: Hvis ikke Enhedslisten var der til at sørge for, at det kom i Folketingssalen, var der jo ikke nogen debat om det. Så ville det blive vedtaget i en lukket forligskreds bag lukkede døre her et par hundrede meter nede til højre i ministerens mødelokale, og så ville det gå derfra og til et lokale, der ligger heroppe i Finansudvalget, og blive vedtaget bag lukkede døre; og det var så det. Det er jo Enheds-

listen, der sørger for, at det overhovedet kommer frem til en større offentlig debat, og ikke Dansk Folkeparti.

Jeg skal ikke stille spørgsmål her, men jeg vil bare sige: Jeg synes, at Dansk Folkeparti måske skulle koncentrere sig mere om at have omsorg for, hvad der sker ude i kommunerne med velfærden og med andre ting i samfundet, i stedet for i den grad, som vi hører det her, bare at bakke op om bankerne og om, at de skal have den hjælp, de har brug for.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo egentlig det, der er ret interessant. Hr. Frank Aaen er jo inde på det her med bankerne og velfærden, og hver gang vi får forslag her i Folketinget fra Enhedslisten, som typisk ikke er finansieret med andet end vidtløftige ønsker og vidtløftig formåen, så siger man: Vi tager bare pengene fra de rige, banditterne i habitter osv. Det er sådan det typiske. I gamle dage var det også A.P. Møller-koncernen, som godt kunne give lidt mere, og Coca Cola og alle de andre.

Men det er jo bare sådan, at med de her tiltag er vi faktisk med til at sikre, at der er en god finanssektor i Danmark. Vi er med til at sikre, at virksomhederne faktisk kan få fornyet deres lånekapital. Hvis ikke man har en ordening med, at virksomhedskreditter kan blive fornyet, er der mange virksomheder og dermed mange danske arbejdspladser, som ville komme i en ganske alvorlig kreditklemme, fordi virksomhederne simpelt hen måtte lukke virksomheden og dreje nøglen om.

Det ønsker vi ikke i Dansk Folkeparti. Vi ønsker faktisk at stimulere vores erhvervsliv, så vi er sikre på, at vi kan bevare og forsvare så mange danske arbejdspladser i Danmark som overhovedet muligt. Vi synes, at vi har mistet mange job, og at det er dybt, dybt kritisk, at vi kan se, at der har været omkring 170.000 flere job i Danmark tidligere. Men vi gør, hvad vi kan, for det nytter ikke noget bare at sætte sig ovre i et hjørne og surmule, sådan som Enhedslisten har gjort.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:46

Frank Aaen (EL):

Nu er der vel ikke meget surmuleri i hele tiden at komme og få en debat hernelde i salen om de ting, man laver. Man må jo kunne tåle lidt kritik uden at sige, at det er surt.

Altså, det, der sker nu med bankpakkerne, er jo, at man bare genrejser den gamle finansielle sektor til fordel for aktionærerne i den finansielle sektor i stedet for at sige, at det jo gik galt, og at det gik fallit, og at man derfor gerne vil lave nogle helt andre principper for, hvordan man sikrer en ordentlig finansiell sektor i Danmark. Jeg kan ikke forstå, at Dansk Folkeparti ikke syntes, det var vigtigere at tage den principielle debat og forandre tingene i stedet for bare at genrejse det gamle, der var faldet.

Så har jeg bare noteret mig, at Dansk Folkeparti åbenbart synes, det er forkert at gå efter de multinationale selskaber, der ikke betaler skat, og andre store selskaber, der betaler for lidt i skat. Men det er jo Dansk Folkepartis valg, og det er også helt i orden, men det er ikke vores.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:47

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg kan jo anbefale hr. Frank Aaen at undersøge, hvor meget der egentlig bliver betalt ind i Danmark fra multinationale virksomheders side. Det er jo faktisk så som så med den påstand – som jeg da godt kunne ønske mig at vi fik et faktatjek af – om, at de multinationale virksomheder ikke betaler skat i Danmark. Det er nemlig ikke rigtigt. Ifølge de sidste tal, jeg har set, er det faktisk sådan, at mange af de multinationale virksomheder betaler mange, mange penge i Danmark. Det er jo også sådan, at de skaber arbejdspladser og vækst i Danmark, og der er også en stor grad af momsindbetalinger i Danmark. Så den her påstand fra Enhedslisten køber vi simpelt hen ikke.

Men jeg vil gerne sige til hr. Frank Aaen og Enhedslisten: Det kunne jo godt være, at nogle af de her bankpakker havde bare en snert af fornuft i sig. Derfor er det jo, at man godt kan undre sig over, at Enhedslisten til alle de her 20 initiativer siger nej. Fra ende til anden har man jo oplevet Enhedslisten sige: Nej, nej, nej. Men når det drejer sig om at bruge penge og foreslå nye udgifter til det danske samfund, så vil man gerne være med til at bruge pengene og sige, at vi bare kan øge vores beskatning af banker, at vi kan øge aktieavancebeskatningen, at vi kan lægge priser på optioner og alt muligt andet. Men det nytter jo ikke, hvis ikke vi sikrer, at der er ansvarlig lånekapital til rådighed i Danmark, så virksomhederne kan få fornyet deres kreditter og kan få lov til at konkurrere på et åbent og redeligt marked.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Annette Vilhelmsen som ordfører for SF.

Kl. 14:48

(Ordfører)

Annette Vilhelmsen (SF):

Som der også er andre ordførere, der har sagt tidligere, er det i dag tredje gang, vi behandler et forslag om at trække et aktstykke tilbage, som Enhedslisten har fremsat. Der har været nogle forslag om at trække aktstykker tilbage, som har været forholdsvis enslydende, og de sidste to gange har det været sådan, at vi her i salen er kommet frem til, at der skulle stilles en række fornuftige krav til de banker, som er omfattet af statens ejerskabspolitik og aftalen om statsstøtte.

Aktstykket indebærer, at staten overtager en del af aktiverne fra FIH-koncernen, mens der er en anden del, der bliver inden for koncernen. I SF finder vi, at løsningen med en opdeling er en god løsning. Vi synes ikke, at staten skal være ejer af alle delene, sådan som det lyder i forslaget. Aktstykket vil desuden ikke kunne medføre nogen økonomiske tab for staten, idet der er blevet givet en ubegrænset tabskaution for koncernen. Staten vil desuden modtage en del af et eventuelt overskud, når salget er overstået. Staten stilles med denne model altså ikke dårligere end i dag.

For SF er det essentielt, at vores små og mellemstore virksomheder klarer sig godt, og at de har gode rammevilkår. Det indebærer bl.a., at virksomhederne skal være i stand til at kunne optage lån, så de kan udvide deres forretninger. De skal være med til at fastholde job, og de skal være med til at skabe nye job til dem, der er arbejdsløse, og dermed kunne skabe vækst for Danmark. Netop derfor er vi glade for, at vi med aktstykket har sikret, at FIH igen vil kunne finansiere de små og mellemstore virksomheder.

I forhold til principperne om, hvordan staten agerer over for andre statslige selskaber, er det noget, vi kan synes meget i forhold til, men man kan ikke stille specifikke krav til beskæftigelsen, bæredygtigheden osv. i bankens udlånsarbejde. Og på baggrund af dette kan SF ikke stemme for Enhedslistens forslag.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 14:50

Frank Aaen (EL):

Nu har jeg nogle gange fået at vide, at Enhedslisten bare kunne være med i kredsen, for så havde vi indflydelse og kunne være med til at stille spørgsmål. Jeg kan så forstå, at SF synes, det er vigtigt at være med, for at man kan have indflydelse på, hvad der sker. Nu ved jeg selvfølgelig ikke, om det er SF, der har stillet et af spørgsmålene, men jeg har spurgt ministeren, hvor mange spørgsmål man fra forligskredsens side har stillet i forbindelse med det her aktstykke, der jo i virkeligheden drejer sig om 17 milliarder skattekroner. Hvor mange spørgsmål er der fra forligskredsens side blevet stillet til regeringen, inden man sagde: O.k., det er vi med på? Der kan man se, at der er blevet stillet fem spørgsmål, som hver har fyldt mellem halvanden og to linjer, og hvorpå der er kommet nogle relativt intetsigende svar. Mener SF virkelig, at det er den måde, man skal behandle 17 mia. kr. på, altså ved at man stiller nogle bittebittesmå spørgsmål? Eller er det sådan, at man i forhandlingerne har rejst nogle flere spørgsmål?

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:51

Annette Vilhelmsen (SF):

Jeg kan på SF's vegne jo sige, at vi er i den heldige situation, at vi nu både er en del af forligskredsen, og at vi så har muligheden for at have en samtale med hr. Frank Aaen, når de her aktstykker bliver fremlagt her i salen, og det sætter jeg stor pris på. Med hensyn til antallet af spørgsmål ser jeg ikke, at der er nogen grund til at tælle spørgsmålene. Jeg så sådan set hellere, at vi fandt ud af, hvad der er blevet stillet af kvalificerede spørgsmål, og om vi har fået nogen kvalificerede svar på de her spørgsmål. Men hvis vi ikke havde fået svar på det, vi ønskede, så var vi heller ikke gået ind og havde peget på, at aktstykket blev, som det foreligger nu. Så det må simpelt hen være sådan, at der her er tale om, at det er et tillidsforhold, som hr. Frank Aaen må tro på, og der går vi rimelig kritisk og med rimelig åbent sind til de her forhandlinger. Vi stiller nogle spørgsmål, som forhåbentlig er kvalificerede, til det materiale, der er, og på den baggrund tager vi så en beslutning. Og så er det jo også dejligt, at man her får stillet nogle spørgsmål fra hr. Frank Aaens side.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:52

Frank Aaen (EL):

Jo, det er jo rigtigt, at jeg har stillet mere end 20 spørgsmål til det her aktstykke, så jeg er nok kommet lidt dybere ned i det. Jeg har f.eks. stillet et spørgsmål, der har handlet om, om det overhovedet er lovmedholdeligt, at man med et aktstykke i Finansudvalget for 17 mia. kr. køber ejendomme, der ikke er 17 mia. kr. værd. Jeg synes da måske, det havde været meget relevant, hvis man i forligskredsen havde stillet det spørgsmål, om det overhovedet er i orden, at skatteyderne skal købe nogle ejendomme med den risiko, der er forbundet med det, når man ikke regner med, at ejendommene er de penge værd, som man giver for dem. Så kan man sige, at der godt nok er en garanti, men sådanne garantier har det jo med at fordufte, hvis pengene fordufter. Så det er 17 mia. kr., der er forbundet med en risiko,

og jeg siger bare, at jeg synes, det undrer mig, at der i forligskredsen ikke er en mere principiel debat om, hvad det er, man vil gøre med den danske finansielle sektor, ud over sådan et par relativt ydmyge spørgsmål, som der har været stillet.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:53

Annette Vilhelmsen (SF):

Med hensyn til de forhandlinger, vi har haft med ministeren, drejer det sig jo om nogle forhandlingssamtaler, der ikke er blevet skrevet ned ord for ord, så de spørgsmål, der er blevet stillet, har været spørgsmål, der er blevet stillet for yderligere uddybning, ud over hvad der har været af forhandlingsmateriale. I forhold til hr. Frank Aaens, hvad skal vi sige, opponeren med hensyn til de 17 mia. kr. vil jeg sige, at der jo er fuldstændig faste regler for, hvordan vi kan gå ind og byde på de her ejendomme, og det vil sige, at vi ikke kan gå ind og overbyde, og at vi ikke kan gå ind og give en pris for det, som ikke er blevet vurderet korrekt. Det vil jo også være sådan, at staten, den dag vi forhåbentlig får solgt de her ejendomme igen, så vil kunne få 25 pct. af merværdien i forhold til den del af overskuddet, der kommer ind. Så jeg vil sige, at vi som stat hverken kan eller bør gå ud og agere på ejendomsmarkedet, uden at det, vi gør, er lovmedholdeligt.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Ifølge min liste skulle det være hr. Ole Birk Olesen, der skulle på nu. Men han er forsvundet. Hr. Brian Mikkelsen er her heller ikke. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 14:55

(Ordfører for forslagstillerne)

Frank Aaen (EL):

Som sagt i de korte bemærkninger har vi altså nu over 20 forskellige initiativer fra lovforslag, der indbefattede en statsgaranti for – jeg kan ikke huske, om det var 3.000 eller 4.000 mia. kr. – til en stribe andre initiativer, der har stillet milliarder af skatteyderkroner på spil til mulighed for at låne. Jeg tror, det sidste var 116 mia. kr., som Nationalbanken har sagt at bankerne i Danmark kan låne til en rente, der er mindre end inflationen. Det vil sige, at bankerne faktisk kan låne 116 mia. kr. ovre i vores bank og dermed sikre et mindre overskud i Nationalbanken, end det ellers ville have været til gavn for staten. Det kan man altså gøre til en pris på under inflationen, dvs. ca. 1 pct., samtidig med at man så låner pengene ud til almindelige borgere, til de virksomheder, alle taler om i dag, og de betaler så 5 pct., 6 pct., 7 pct., og samtidig ser de stigende gebyrer, og samtidig ser de, at bankansatte bliver fyret, så arbejdsløsheden i Danmark vokser.

Efter min opfattelse er det en fuldstændig urimelig måde at begunstige bankerne på, og det her er bare en del af det samlede billede, hvor man altså propper milliarder ind i bankerne og ikke stiller ret mange krav til dem overhovedet. Her gør man det altså med 17 mia. kr., man køber ejendomme for, og jeg hørte før, at de skulle købes til markedsprisen. Men det skal de jo ikke, for hvis der var en markedspris på de her ejendomme, blev de jo solgt på markedet. Det er jo netop, fordi de ikke kan sælges på markedet. Det er derfor, man kalder det værdiforringede aktiver, vi så skal købe for 17 mia. kr. og så håbe på, at pengene kommer igen. Hvis pengene så kommer igen med lidt overskud, så skal FIH Bank have 75 pct. af overskuddet. Hvorfor skal staten ikke have 100 pct. af overskuddet, når staten tag-

er risikoen? Det er også sådan en af uforståelighederne i det forslag, der ligger her.

Jeg vil bare sige, at det, man nu gør, er dybt uansvarligt, for det er jo bare at pumpe den finansielle sektor op en gang mere, så den kan krakke en gang mere, i stedet for at sørge for at få en forandring, sådan at vi siger, at dem, der vil spekulere, har deres banker, og det må de selv om, og så har vi andre noget andet. For få år siden var det sådan, at når man havde penge, satte man dem i banken, og når man skulle bruge penge f.eks. for at købe et hus eller noget andet, gik man ned i banken, og det passende nogenlunde med indlån og udlån i den pågældende bank, og der var ikke stor risiko ved det. I stedet for er det i dag sådan, at vi har de her mastodonter, som skal låne hundredvis af milliarder ude i verden og på den måde påtvinge det danske samfund en enorm gæld. Tidligere havde vi altså banker, der var banker i stedet for spekulationsobjekter. Vi havde en realkredit, der kun sørgede for at hjælpe folk, når de skulle købe deres bolig. Hvis der var overskud, tilfaldt det i virkeligheden kunderne og ikke en eller anden bankaktionær. På tilsvarende måde var det med forsikring, livsforsikring og pensioner. Tidligere var det sådan, at det var selvejende institutioner, hvor der ikke var nogle aktionærer, der skulle tjene på det, men det var kun kunderne, der fik en fordel. Hvis f.eks. Statsanstalten for Livsforsikring, som var en statsvirksomhed, gav overskud, så var det kunderne, der fik overskuddet. Det er principper, der i virkeligheden har virket ikke bare i Danmark, men globalt set, i årtier uden store kriser og til fordel for brugerne. De, som vi har hørt man taler om i dag, hvor det var af hensyn til brugerne, havde faktisk en finansiell sektor bare for en snes år siden, som var velfungerende og billig i modsætning til det, vi har i dag, som går fra krise til krise, og hvor der er nogle aktionærer, der skal score milliardbeløb i overskud.

Det er derfor, jeg hele tiden siger, og det er også derfor, at man får forslagene ned igen: Næste gang man laver en aftale bag lukkede døre og tror, at man kan få den vedtaget bag lukkede døre oppe i Finansudvalget, så bliver det til behandling i Folketingssalen, så vi får en debat om det, og så vi ikke bare bliver ved med at pumpe milliarder i finanssektoren, men overvejer, hvordan vi kan lave en helt anderledes spekulationsfri finanssektor, der er demokratisk styret, i stedet for det, vi ser i dag, og som altså først og fremmest er fri for spekulation og sørger for at dække de behov, der måtte være. Det er jo det, der er brug for. Det er den principielle diskussion, vi har brug for, i stedet for bare at fortsætte med 24, 25, 26, 27 eller hvor mange bankpakker, vi nu når op på.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Frank Aaen. Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 15:00

Hans Kristian Skibby (DF):

Der var såmænd ikke noget nyt fra østfronten, må man sige. Det er jo den sædvanlige tale, som vi har fået ved de to andre beslutningsforslag af samme karakter, B 43 og B 45, som vi har haft i februar og marts. Men i forhold til alle de her forskellige bankaftaler og vækstaftaler, som vi jo har indgået, og som Enhedslisten opponerer så kraftigt imod, kunne ordføreren ikke prøve at beskrive, om der ikke er nogle af de initiativer, som Enhedslisten i det mindste godt vil bifalde ud fra en betragtning om, at de har sikret stabilitet i Danmark, og de har sikret job i Danmark, og de faktisk også ser ud til at skabe endnu flere job i Danmark. Bare den seneste vækstpakke her er jo også med til at generere flere job i Danmark. Anerkender Enhedslisten ikke, at det faktisk også har haft betydning – det lyder lidt, som om det er en ulejlighed, at vi har lovforslag her i salen om bankpakker – at vi har sikret mange danske små og mellemstore virksomheder bedre kreditmuligheder og dermed også har kunnet sikre en

bedre konkurrenceevne og dermed også har kunnet sikre job i Danmark? Anerkender Enhedslisten ikke det?

Kl. 15:04

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:04

Kl. 15:01

Frank Aaen (EL):

Frank Aaen (EL):

Nej, det gør vi ikke. Hvis det var sådan, at man ville sikre midler til udvikling i Udkantsdanmark, kunne man jo sørge for, at der var en statsbank, der gav penge til udviklingen i Udkantsdanmark. Det, man gør nu her, er, at man lader pengene gå omvejen omkring Danske Bank lige herhenne om hjørnet, og så er det Danske Bank, der bestemmer, om der skal gives penge til det ene eller til det andet, altså om man vil finansiere en udvikling. De siger mærkværdigvis nok nej, fordi de har mere travlt med at tænke på deres egne aktionærer, end de har travlt med at tænke på dem, der bor i Udkantsdanmark.

Derfor er vi fuldstændig imod den model at lade pengene gå via bankerne, fordi bankerne altså ikke tænker på samfundet, men tænker på aktionærerne. Hvis man har behov – og det har vi, det ved jeg ikke om Dansk Folkeparti har, men vi har i hvert fald – for at sikre udvikling i Udkantsdanmark, så skal man gøre noget, der er målrettet mod Udkantsdanmark i stedet for at sende dem via Danske Bank. Så enkelt er det.

Lad mig bare give det mest ekstreme eksempel, der har været i nyere tid, altså inden for 14 dage. Det var, at ECB, altså Den Europæiske Centralbank, sagde til bankerne, at de kunne låne 4.000 mia. kr. til 1 pct. i rente. Og det var for at hjælpe Italien, hvorefter bankerne så købte italienske statsobligationer til 3 pct. og tjente 2 pct. helt gratis. Det er jo vanvid at sende pengene via bankerne. Hvis man vil hjælpe Italien og købe statsobligationer, skal man da gøre det direkte.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:03

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu ved vi jo godt, at det tidligere også har stået i Enhedslistens kampprogram, at vi skal nedlægge det danske politi, fordi det jo bare er højrefløjens forlængede arm. Enhedslisten går også ind for at nedlægge forsvar, vores militær. Enhedslisten går også ind for at nedlægge vores frie, kommercielle bankvæsen; man ønsker en statsbank.

Jeg synes, det er rart, at vælgerne har et kendskab til de vilkår, der hersker i et parti, som jo er regeringens ubetingede støtteparti. Det er jo sådan set det, der er en kendsgerning, det faktuelle. Hr. Frank Aaen står jo her og taler for en statsbank, og det er absolut ikke en god medicin for et samfund som det danske. Det skulle jeg hilse og sige. Vi har faktisk behov for, at der findes kommercielle banker i Danmark. Og så ved vi godt, at banker også tjener penge på at låne penge ud. Det er logik; det er selvfølgelig en helt klar konsekvens af, at vi har frie markedsmekanismer og fri markedsdannelse i et åbent, demokratisk samfund.

Men ordføreren glemmer fuldstændig, at ved at Enhedslisten helt bevidst, culpøst og helhjertet har sagt, at man ikke ønsker at støtte nogle af de her bankinitiativer for at understøtte en sund økonomi i Danmark, så er det jo med til at sikre, at mange danske arbejdspladser reelt går fløjten. Og det synes jeg måske ordføreren skulle prøve at reflektere lidt over, næste gang ordføreren måtte komme ned med et lignende beslutningsforslag.

Nu snakker Dansk Folkeparti meget om frie banker. Jamen så lad dem da være frie. Det er helt fint med mig. Lad dem da være frie – også fri for statsstøtte. Altså, hvorfor skal staten støtte frie banker og dermed frie bankers aktionærer? Det kan jeg ikke forstå at Dansk Folkeparti skulle mene. Men man mener jo åbenbart, at frie banker betyder, at de skal have statsstøtte, når de er kommet ud i problemer. Vi synes, de skal være helt frie. De skal bare passe sig selv. Og så skal vi sørge for, at samfundet har nogle andelskasser eller nogle sparekasser eller for den sags skyld en statsejet bank, som kan varetage de ting, vi har behov for, og kun det, vi har behov for. Det er jo forskellen, synes jeg.

Så vil jeg sige noget om det der med, at vi skal låne private banker en masse penge til 1 pct., hvorefter de kan låne dem ud til forbrugerne til 5 pct. eller 6 pct. eller 8 pct. På den måde giver vi dem en statsgaranteret profit, og det mener jeg er svineri med penge. Dem vil jeg da hellere bruge til noget andet.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til hr. Frank Aaen. Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 15:05

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Når jeg tager ordet, er det ikke for at indlede en polemik med forslagsstillerne, men blot lige for at korrigere et par faktuelle misforståelser. Der er ikke tale om, at et flertal i Folketinget hælder milliarder i bankerne. Selv om man kan være politisk uenig, tror jeg ikke, der er et parti i Folketinget, der kunne forestille sig, at man skulle hælde penge i en privat virksomhed for at støtte den. Faktum er, at de øvelser, der har været foretaget med de forskellige bankpakker, har betydet, at samfundet har hjulpet en række virksomheder og husholdninger igennem krisen. Men på en måde, så skatteborgerne til dato har fået en merindtægt på 9 mia. kr. Det er det ene.

Det andet, jeg lige vil sige, det er i forhold til overtagelsen af de såkaldt værdiforringede aktiver fra FIH Erhvervsbank. Når det er vigtigt at understrege, at det foregår til en anslået markedsværdi, så er det, fordi at fakta er sådan, og alt andet ville også være i strid med reglerne for statsstøtte. Derfor vil jeg blot slå fast, at overtagelsen sker til den anslåede markedsværdi, og når det er en anslået markedsværdi, så er det da korrekt, at den kan anslås forkert. Skulle det med tiden vise sig, at det er anslået forkert, så har staten garderet sig ved, at der er en ubegrænset tabskaution. Det vil sige, at hvis det viser sig, at markedsværdien er sat for højt, så vil FIH dække tabet. Viser det sig, at den er sat for lavt, eller at Finansiell Stabilitet er nogle dygtige handelsfolk, som kan sælge produkterne videre med gevinst, så får man en del af den såkaldte upside.

På den måde har staten sikret sig at man ikke er stillet ringere end med de nuværende betingelser. Tværtimod er sandsynligheden for, at man er stillet bedre, inden for rækkevidde. Det synes jeg er dygtigt og ansvarligt gjort af et flertal i Folketinget.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 15:08

Kl. 15:11

Frank Aaen (EL):

Jeg bare sige, at hvis det var så god en forretning, som der bliver sagt, hvorfor er der så ikke nogle private, der tager den? Så ville det jo være helt enkelt. Så kunne man bare sælge det til en privat. Men her er staten nødt til at gå ind, og det viser jo i sig selv, at der er et problem og dermed også en risiko.

Hvad angår det med, om der er tjent eller tabt penge, vil jeg sige, at når Nationalbanken låner 116 mia. kr. ud til bankerne til 1 pct. i rente, og inflationen er 2 pct., så mister man 1 pct. af beløbet om året, og det er 11 mia. kr. Når man så oven i købet sælger pengene videre til forbrugerne og virksomhederne i Danmark til 5 pct. eller 6 pct., så mangedobles bankernes gevinst på Nationalbankens bekostning. Det er man nødt til at tage med. Og det fine regnestykke med, at bankpakkerne giver overskud, skyldes kun en ting, og det er, at man ser bort fra, at bankerne, når de f.eks. betaler en rente til staten – og det er jeg med på at de gør – trækker den fra i deres overskud og dermed sparer skat. Så når skattefordelen medregnes, er der et milliardunderskud på bankpakkerne. Sådan er det.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.**Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):**

Jeg vil godt sige, at det er en meget principiel debat, for det svarer til, at Enhedslisten mener, at det ikke skal være tilladt for virksomheder – uanset om de sælger penge eller møbler – at tjene på deres produkter. For virkeligheden er jo, at hvis man har en vare, man sælger, så sælger man den forhåbentlig til en lidt større pris, end man har givet for den. Det er jo derfor, man har en forretning. Og det er sådan, at hvis en møbelvirksomhed har nogle udgifter, så trækker man dem fra. Hvis et finansielt institut har udgifter, så trækker man dem fra. Der er ikke lavet nogen som helst særstilling i forhold til den finansielle sektor. De følger fuldstændig gældende afskrivningsregler. Det er bare lige for, at vi har fakta på plads. Man kan godt have en politisk diskussion – og den er foregået helt fint blandt partierne, synes jeg – men virkeligheden er altså, at afskrivningsreglerne er ens, uanset hvilken virksomhedstype man har.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:10

Frank Aaen (EL):

Det anfægter jeg ikke et sekund. Jeg synes bare, man skal tage med i regnskabet, at når man tæller indtægterne fra bankerne med – og det gør ministeren jo hver gang, jeg får et notat på det her punkt – så glemmer man at trække udgifterne fra, nemlig f.eks. det skattetab, der samtidig sker. Det synes jeg da bare, man skal tage med. Virksomhederne må gerne tjene penge. Det er jo en del af vores samfund. De køber noget og sælger noget, og kan de få en fortjeneste, så får de det. Men her er det jo staten, der låner dem pengene, og det er jo derfor, jeg stiller spørgsmålet, om staten skal låne en virksomhed penge, som den ikke kan låne andre steder. Skal vi det? Er det statens opgave at låne banker penge til en rente, de ellers ikke kan opnå, bare for at de kan tjene nogle milliarder med statsgaranti? Det plejer der ikke at være flertal for her i Folketinget.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.**Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):**

Jeg tror, at det om ikke andet, så for dem, der lytter, er vigtigt, at man lige forstår, at grunden til, at vi overhovedet har været igennem den her situation med de mange bankpakker, jo sådan set har været, at bankerne ikke har kunnet låne penge til at opretholde deres virksomhed. Så kunne vi måske have sagt, at vi var lige glade med, om den finansielle sektor kunne låne penge på de udenlandske fundingmarkeder, og at det så måtte betyde, at virksomheder, store som små, måtte lukke, og at man skulle sende tusindvis af danske lønmodtagere ud i arbejdsløshed. Det ville jeg personlig synes ville være temmelig uansvarligt. Derfor har vi sagt, at det er bedre, at vi gør det på en måde, så vi kan stille kreditfaciliteter til rådighed, men på en måde, så det også er samfundsøkonomisk forsvarligt. Og det, jeg blot gør opmærksom på, er, at det faktisk har vist sig til dato at have givet et provenu til staten på godt 9 mia. kr.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Kim Andersen.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Jeg skal ikke forlænge debatten her i anden runde. Jeg skal bare gøre en forsømmelse god igen. Jeg havde lovet den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen, at sige, at De Konservative har den samme indstilling som Venstre og ikke kan støtte forslaget. Det glemte jeg, men det er hermed sagt, og så håber jeg, at hr. Brian Mikkelsen tilgiver mig.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Det håber jeg så sandelig også her fra talerstolen.

Hr. Ole Birk Olesen, der ikke nåede det i første omgang, får chancen nu.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Det er heller ikke for at trække debatten i langdrag, men jeg missede min første mulighed for at sige noget på talerstolen, så jeg vil gøre det nu.

Liberal Alliance er imod beslutningsforslaget fra Enhedslisten.

Det er ikke, fordi vi elsker bankpakker, det er ikke, fordi vi elsker, at bankerne er en støttet branche i Danmark, men vi har jo i en situation, hvor vi mente, at verden nærmest stod for fald, og hvor Danmark i hvert fald var under et voldsomt pres, valgt at gå ind i nogle bankpakker. Og for at redde de penge, som den danske stat har ude at flyde, kan det indimellem være nødvendigt at gøre nogle ting for at optræde som en rationel kreditor, for at de penge ikke skal gå tabt. Det her handler om at sørge for, at danske skatteydere ikke taber penge, som den danske stat har ude at flyde. Derfor støtter vi aktstykket og går imod Enhedslistens beslutningsforslag.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Frank Aaen i anden omgang.

Kl. 15:13

(Ordfører for forslagstillerne)

Frank Aaen (EL):

Det er jo meget interessant, at når Liberal Alliance står over for sociale problemer eller kommuner, der ikke har penge nok, er man benhård, så skal der ikke gives så meget som en ekstra krone til velfærd

eller til at hjælpe folk; kun når det er banker, er det vigtigt at hjælpe. Jeg skal ikke prøve at gætte på, hvorfor Liberal Alliance har den tankegang, at banker er vigtigere end almindelige mennesker, men det er så åbenbart Liberal Alliances synspunkt.

Så vil jeg bare sige til ministeren, at vi aldrig nogensinde har sagt, at man bare skal lade tingene sejle, og at arbejdspladser skal lukke. Vi har bare sagt, at vi synes, at man skal hjælpe den økonomiske udvikling i Danmark på en måde, som ikke primært hjælper aktionærerne i bankerne, men hjælper de mennesker, der har brug for at have et velfungerende finansielt system, når de f.eks. skal udbygge deres virksomhed. Vi har hele tiden stillet forslag om at gøre det på en anden måde og aldrig bare været ligeglade.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Jeg tror ikke, at der er flere, der har bedt om ordet, og det er der heller ikke. Derfor er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 120:

Forslag til lov om indgåelse af protokol til ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Brasilien.

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).
(Fremsættelse 28.03.2012).

Kl. 15:15

Forhandling

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Troels Lund Poulsen som ordfører for Venstre.

Kl. 15:15

(Ordfører)

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg kan sige på vegne af Venstre og også Det Konservative Folkeparti, at lovforslag nr. L 120, som vi nu førstebehandler, kan vi støtte. Det er jo et forslag, der tager sigte på at lave en lang række fornuftige tilpasninger og ændringer af den eksisterende DBO mellem Danmark og Brasilien, som jo stammer fra 1974. Vi synes, at det er helt fornuftigt, og er tilhængere af, at man hele tiden får udviklet de DBO'er, der ligger mellem Danmark og andre lande, plus at der også indgås flere DBO'er, fordi det er med til at gavne det danske samfund.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til Venstres ordfører. Er hr. Jacob Bjerregaard her? Så tager vi hr. Dennis Flydtkjær som ordfører for Dansk Folkeparti.

Jeg vil sige, at det er vigtigt, at man er her i salen, når vi har forhandlingerne. Der kan være ting at gøre udenfor, men gør det før eller efter forhandlingerne.

Hr. Dennis Flydtkjær.

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Lovforslag om dobbeltbeskatningsoverenskomster er jo noget, der jævnligt kommer op her i Folketingssalen, og i Dansk Folkeparti er vi af den opfattelse, at det er rigtig godt, at Danmark laver dobbeltbeskatningsoverenskomster med de lande, som vi i større eller mindre grad har noget økonomisk samkvem med. I det her tilfælde er det jo så Brasilien, det handler om, og det er et forslag, som vi i Dansk Folkeparti kan støtte op om. Der sker ikke de store ændringer i forslaget, da det egentlig mest er en justering af en gammel dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 1974. Vi kan ikke se de store faresignaler i de ændringer, der kommer her, så det synes vi da er rigtig positivt. Derfor kan vi fra Dansk Folkepartis side støtte forslaget.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jacob Bjerregaard. Og det er ikke udtryk for, at Socialdemokraterne er blevet mindre end Dansk Folkeparti. Det skyldes, at hr. Jacob Bjerregaard ikke kunne være der før.

Kl. 15:17

(Ordfører)

Jacob Bjerregaard (S):

Jeg forlod mit kontor i det øjeblik, hvor jeg så, at forhandlingerne gik i gang.

Jeg skal bekendtgøre, at Socialdemokratiet selvfølgelig støtter det her forslag. Udfordringen i den nuværende beskatningsoverenskomst er jo, at personer og selskaber her i landet i nogle tilfælde kan slippe billigere i skat, og der kan være nogle skattely, vi skal undgå. Derfor ændrer vi det her og tiltræder den her protokol og får ajourført den fra 1974. Så vi støtter forslaget.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Nadeem Farooq som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 15:18

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak, formand. Jeg skal gøre det kortere endnu og sige, at jeg konstaterer, at det er et lovforslag, som er godt, og som Radikale Venstre kan støtte.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det, det er en dejlig hurtig behandling. Hr. Jonas Dahl som ordfører for SF.

Kl. 15:18

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Ja, man skal holde sig til her. Jeg skal på SF's vegne sige, at vi selvfølgelig også kan støtte lovforslaget. Det er jo endnu et forslag, som tager fat i forhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, den her gang mellem Danmark og Brasilien, og det er fornuftigt at få taget fat i det her. Det betyder netop, at vi får nogle fælles beskatningsregler.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen.

	Kl. 15:18		Kl. 15:20
(Ordfører) Frank Aaen (EL): Medmindre der skulle dukke nogle problemer op i udvalgsbehandlingen, vil vi også støtte forslaget.		(Ordfører) Troels Lund Poulsen (V): Jeg håber, at det er L 121 og ikke L 151, men det er nok en lille fortalelse.	
	Kl. 15:18		Kl. 15:20
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen): Hr. Ole Birk Olesen.		Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen): Undskyld, L 121, ja.	
	Kl. 15:18		Kl. 15:20
(Ordfører) Ole Birk Olesen (LA): Liberal Alliance støtter også lovforslaget.		(Ordfører) Troels Lund Poulsen (V): Det er ikke det, der vælter læsset. I forhold til L 121, som er en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Ungarn, har vi samme holdning, som vi havde til L 120. Det her drejer sig om en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Ungarn, og overenskomsten afløser den gældende, som er fra 1978. Vi synes, det er sund fornuft, at regeringen går videre med at lave en modernisering af dobbeltbeskatningsoverenskomsten, og vi kan støtte forslaget.	
	Kl. 15:19		Kl. 15:21
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen): Det her går over stok og sten. Skatteministeren.	Kl. 15:19		
Skatteministeren (Thor Møger Pedersen): Tak for en usædvanlig konstruktiv behandling. Jeg takker for den brede opbakning. Protokollen ændrer den metode, som Danmark skal anvende til at lempe dobbeltbeskatningen, når personer og selskaber her i landet modtager indkomst fra Brasilien. Ændringerne angår altså dansk skat af brasiliansk indkomst, som modtages af personer og selskaber her i landet. Den nuværende metode medfører, at personer og selskaber her i landet i nogle tilfælde kan slippe for at betale dansk skat af indkomst fra Brasilien, selv om Brasilien ikke opkræver skat af denne indkomst. I andre tilfælde kan personer og selskaber her i landet få den danske skat af brasiliansk indkomst nedsat med et større beløb, end Brasilien opkræver i skat af indkomsten. Ændringerne medfører altså, at personer og selskaber her i landet, som modtager indkomst fra Brasilien, skal betale en samlet brasiliansk og dansk skat, der svarer til et dansk skatteniveau.			
	Kl. 15:20	Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen): Tak til ordføreren. Hr. Jacob Bjerregaard som ordfører for Socialdemokraterne.	Kl. 15:21
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen): Tak til ministeren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet. Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. Det er vedtaget.		(Ordfører) Jacob Bjerregaard (S): Tak for det, formand. Socialdemokratiet er også tilhænger af det her forslag. Som det er nu, beskattes danske pensionister i Ungarn jo kun af deres sociale pension og deres tjenestemandspension. Vi synes, det er fuldstændig rimeligt, at man også kan blive beskattet af sine private pensionsopsparinger, ligesom de andre forslag også er noget, vi støtter. Så Socialdemokratiet bakker op om forslaget.	Kl. 15:21
		Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen): Tak til ordføreren. Hr. Dennis Flydtkjær som ordfører for Dansk Folkeparti.	Kl. 15:21
		(Ordfører) Dennis Flydtkjær (DF): Jeg tror, behandlingen af det sidste lovforslag næsten må slå rekord herinde. Jeg har ikke oplevet så mange korte taler før, men noget andet behøves der jo heller ikke, hvis det er et simpelt forslag, man støtter. Det her er så også en dobbeltbeskatningsaftale, og i det her tilfælde er det med Brasilien. Det er en aftale, der erstatter den gamle aftale fra 1978. Det er et lovforslag, vi støtter fra Dansk Folkepartis side, for vi synes, det giver god mening, at man laver nogle regler med de lande, man har samhandel med, eller i de tilfælde, hvor borgerne har bosat sig i det ene eller andet land, så man sørger for, at de ikke bliver dobbelt beskattet. I øvrigt kan man sige til forslaget, at det overholder de gængse regler, som vi plejer at bruge, og vi gør det på samme måde, som vi plejer at gøre, når vi laver dobbeltbeskatningsaftaler. Det synes vi er ganske fint, så derfor kan vi støtte det her forslag.	Kl. 15:22
Forhandling		Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen): Tak til ordføreren. Hr. Nadeem Farooq som ordfører for Det Radikale Venstre.	
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen): Forhandlingen om lovforslag nr. L 151 er åbnet. Hr. Troels Lund Poulsen som ordfører for Venstre.			

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 121:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Ungarn.

Af skatteministeren (Thor Møger Pedersen).

(Fremsættelse 28.03.2012).

Kl. 15:20

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak. Radikale Venstre støtter forslaget.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Hr. Jonas Dahl som ordfører for SF.

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Nu går det så stærkt, men jeg går ud fra, at det er Ungarn, vi behandler nu. Der var nogle, der begyndte at snakke om, at det er Brasilien. (Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen): Nej, det er ikke Brasilien, det er Ungarn i øjeblikket. Selv om vi foretrækker Brasilien, er vi altså i Ungarn). Hvis formanden inviterer på en privat ferie, ville jeg også foretrække Brasilien, men lad det nu ligge.

Fra SF's side kan vi støtte forslaget. Det er ligesom forslaget om Brasilien et fornuftigt forslag, som sikrer dobbeltbeskatningsregler med Ungarn.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Hr. Frank Aaen.

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Vi har ikke noget at tilføje, vi vil også støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Birk Olesen.

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Liberal Alliance støtter også dette forslag.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Så er det skatteministeren.

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Jeg vil igen takke for en god og konstruktiv første behandling. Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen. Jeg skal ikke gå voldsomt i detaljer, men blot understrege, at den vigtigste ændring vedrører beskatning af grænseoverskridende pensionsbetalinger, og at den i øvrigt følger den praksis, som Danmark har for indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:22 Det sidste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 122:

Forslag til lov om ændring af lov om registrering af køretøjer, registreringsafgiftsloven og love om energiafgifter. (Hæftelse m.v. for registreringsafgift, justering af priser for registrering m.v. af køretøjer, regler om nummerpladeoperatører og teknisk justering af energiafgifter).

Af skatteministeren (Thor Møger Pedersen).

(Fremsættelse 28.03.2012).

Kl. 15:22

Kl. 15:24

Forhandling

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Kristian Pihl Lorentzen som ordfører for Venstre.

Kl. 15:24

(Ordfører)

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for det. Med det her lovforslag lægger skatteministeren op til en forhøjelse af prisen for registrering af køretøjer og for nummerplader. Det kan Venstre ikke støtte. Vi har ikke brug for lovmæssige tiltag, der gør det dyrere for borgere og virksomheder.

Til gengæld kan Venstre støtte den række af administrative forenklinger og præciseringer, der også er en del af lovforslaget, herunder at de autoriserede nummerpladeoperatører ikke alene kan indregistrere et køretøj og udlevere nummerplader, men også bemyndiges til at afmelde køretøjer fra registrering i køretøjsregisteret. Det ser vi som en vigtig landvinding, en vigtig forenkling, der letter hverdagen for borgere og erhvervsliv landet over. Der bliver nemlig mindre kørsel og mindre tidsforbrug i forbindelse med indregistrering og afmelding af køretøjer.

Men som nævnt mener Venstre ikke, at der skal opkræves i omegnen af 15 mio. kr. ekstra om året ved forhøjelse af afgifter og gebyrer. Eksempelvis indebærer dette lovforslag, at prisen for en papegøjeplade hæves fra 160 kr. til 1.180 kr. Også ejere af små knallerter rammes hårdt; det drejer sig typisk om unge borgere eller ældre borgere, der ikke har råd til en bil. Regeringen foreslår, at prisen på en nummerplade til en lille knallert hæves fra 90 kr. til 590 kr.

Jeg har i øvrigt fra høringssvarene noteret mig, at der har været en meget kort høringsfrist på dette relativt omfattende lovforslag – blot 11 dage. En så kort høringsfrist står i skærende kontrast til regeeringsgrundlaget, hvor man netop gør rimelige høringsfrister til et særligt fokusområde for regeringen med henblik på at fremme god regeringsførelse og højne lovkvaliteten; men sådan er der så meget.

Sammenfattende kan Venstre ikke støtte det samlede lovforslag. Vi vil dog gerne anmode om en opdeling af lovforslaget, så vi får mulighed for at støtte dets positive elementer vedrørende de administrative forenklinger. Jeg skulle hilse fra den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen, og meddele, at De Konservative støtter samme linje som Venstre i denne sag.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:26

Thomas Jensen (S):

Tak. Tak til Venstres ordfører. Nu kan jeg høre, at linjen er, at man ikke vil støtte det her på grund af en afgiftsudvikling. Det er jo sådan, at afgiftsvirkningen af det her forslag faktisk samlet set holder stigningerne nede på under, hvad prisudviklingen har været igennem årene. Det er jo sådan f.eks. for ønskenummerplader, at det er 1992-

prisen, der er gældende. Hvis det er sådan, at Venstre står så benhårdt fast på, at de her priser skal holdes i ro, så vil jeg høre, om hr. Kristian Pihl Lorentzen som Venstres trafikordfører vil gå ind og sørge for, at priserne i den kollektive transport bliver holdt nede på et prisniveau, som f.eks. svarer til 1992-niveaue.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:27

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jamen det er jo således for den kollektive trafik, at der er indført et takstloft, der betyder, at de ret kraftige stigninger, der var indtil 2007, er fladet ud, således at taksterne i den kollektive trafik kun stiger med pris- og lønindekset.

Det er jo med hensyn til den her stigning i prisen på nummerplader, at vandene skiller. Der ønsker Venstre ikke at det bliver dyrere at være borger eller at drive en virksomhed. Det her rammer jo netop mange små virksomheder, der typisk har de her varebiler på pappeøjplader. Der skiller vandene. Det kan Venstre ikke medvirke til, men vi erkender, at der er en række positive elementer i det her forslag, som vi i øvrigt har været med til at starte op i lovprocessen. Dem vil vi naturligvis gerne støtte, og derfor vil vi gerne have lovforslaget opdelt.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:28

Thomas Jensen (S):

Der fik vi i hvert fald et klart vidnesbyrd om, at Venstre går ind for privatbilisme og ikke går ind for kollektiv trafik. Hvis det er sådan, at Venstre har sådan en politik med, at lige pludselig efter at man er kommet i opposition, må der ikke ske nogen udvikling i afgifterne, vil jeg bare gerne bede hr. Kristian Pihl Lorentzen om at bekræfte, at hr. Kristian Pihl Lorentzen, dengang han støttede en borgerlig regering, en højreorienteret regering, var med til at stemme for en masse afgiftsstigninger. Det var f.eks. på alkoholsodavand, mættet fedt, og han var med til at indføre en multimedieskat og med til at gennemføre en lavere værdi på rentefradraget. Listen med de her afgiftsstigninger er alenlang, den kan ikke være på et A4-ark, altså stigninger, som Venstre og hr. Kristian Pihl Lorentzen har indført under hr. Lars Løkke Rasmussens statsministertid. Cirka en afgiftsstigning om ugen blev der indført af hr. Lars Løkke Rasmussen. Kan hr. Kristian Pihl Lorentzen bekræfte i dag, at alle de afgiftsstigninger er gennemført under hr. Lars Løkke Rasmussen?

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:29

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Punkt 1: Hr. Thomas Jensen kan ikke konkludere, at Venstre er imod kollektiv trafik og kun for privatbilisme. Det er et både-og; store dele af landet kan ikke undvære bilen på nogen måde. I andre dele af landet har den kollektive trafik sin meget store styrke; det er et både-og ikke et enten-eller, så det er en fejlkonklusion.

Punkt 2: Med hensyn til de afgiftsstigninger, som hr. Thomas Jensen remser op her, er der jo en væsentlig forskel, for det var led i en større skatteomlægning, forårspakke 2.0, hvor vi gennemførte lettelser i skatten på lønindtægt, men det skulle være fuldt finansieret, så vi ikke fik en klagesang om, at vi gav ufinansierede skattelettel-

ser. Den finansiering indebar jo, at der kom en række afgiftsstigninger på andre forslag, så der er en stor forskel her. Jeg ser ikke, at det her forslag er kombineret med nogen form for skattelettelser andre steder. Desuden må vi sige, at det er en ret voldsom procentuel stigning, når man hæver noget fra 160 kr. til 1.180 kr. og for knallerter fra 90 kr. til 590 kr.; det er meget store stigninger.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Kristian Pihl Lorentzen. Hr. Thomas Jensen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 15:30

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Det lovforslag, vi behandler i dag, rummer en række tekniske ændringer, der giver færre regler og mindre bureaukrati i den offentlige sektor. Samtidig forbereder lovforslaget, at opgaven med at registrere køretøjer og håndtere nummerplader kan varetages digitalt af forhandlere, leasingvirksomheder og syns- og omsynsvirksomheder.

Lovforslaget indeholder tre vigtige tiltag. Det første er en forenkling af priserne for registrering af køretøjer og for nummerplader. Det andet er at sikre større effektivitet og gennemsigtighed i forhold til registrering af køretøjer og den registreringsafgift, der betales af køretøjerne. Det tredje er at gøre energiafgifterne mere tidssvarende.

Gennem mange år er priserne for registrering af køretøjer og for nummerplader forblevet uændrede. Derfor findes der et hav af forskellige priser, som ligger langt under det prisniveau, vi har i 2012. Vil en bilejer eksempelvis gerne selv bestemme, hvad der skal stå på nummerpladen, følger prisen for ønskenummerpladen et prisniveau, der blev fastsat tilbage i 1992. Det er ikke i orden, for det betyder, at priserne for registrering af køretøjer og for nummerplader faktisk er blevet lavere og lavere år for år. Derfor justerer og forenkler vi med det her lovforslag priserne, så de både bliver tidssvarende og modsvarer de administrative omkostninger, der er forbundet med at registrere et køretøj og håndtere nummerplader. Det er i den forbindelse vigtigt at understrege, at priserne samlet hæves mindre, end den almindelige prisudvikling er steget. Bilismen bliver altså ikke stillet ringere end andre transportformer.

I dag er det sådan, at autoriserede nummerpladeoperatører kan registrere og omregistrere ejere og brugere af et køretøj, mens de ikke kan klippe nummerpladerne. Afmelding og destruktion af nummerpladerne er en sag, som SKATs motorkontor tager sig af. Det giver nogle bøvlede arbejdsgange for nummerpladeoperatørerne, der både spilder tid og penge. Derfor sikrer vi med det her lovforslag, at nummerpladeoperatørerne både kan registrere og omregistrere og afmelde et køretøj. Det betyder foruden en større effektivitet hos nummerpladeoperatørerne, at vi sikrer, at det bliver muligt at opnå de fulde administrative og økonomiske gevinster ved at gøre opgaven digital og lægge den ud til nummerpladeoperatørerne.

Registreringsafgiftsloven er for mange danskere ganske uigenomskskelig. Derfor forenkler vi på to måder loven til gavn for almindelige danskere, der ejer eller er brugere af et køretøj. For det første gør lovændringen det lettere at gennemskue, hvem der skal betale registreringsafgiften, når ejeren og brugeren af et køretøj ikke er den samme person. Samtidig skabes der også klare retningslinjer for, hvornår afgiften skal betales. For det andet sikrer vi, at det fradrag i registreringsafgiften, der gives på grund af en bils sikkerhed, bliver beregnet på en mere nuanceret og tidssvarende måde, end det er tilfældet i dag, hvor man kun tager højde for bilens kollisionssikkerhed.

Med forårspakke 2.0 blev godtgørelsen for energiafgiften gjort mindre. Det har betydet, at flere virksomheder ikke har kunnet leve op til kravene for brugsregistrering, dog uden at de samtidig er blevet afmeldt registrering hos SKAT. Det har givet en uoverensstem-

melse mellem den gældende lovgivning og praksis, og med det her lovforslag bliver energifgifterne gjort tidssvarende, så loven og praksis stemmer overens.

Det her lovforslag giver mere ensartede regler og mindre bureaukrati i den offentlige sektor, samtidig med at måden, hvorpå vi registrerer køretøjer, bliver gjort mere effektiv og tidssvarende. Derfor støtter Socialdemokraterne lovforslaget.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er lige et par korte bemærkninger, først fra hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 15:33

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Jeg kan forstå på hr. Thomas Jensen, at de her stigninger i afgifter og gebyrer skal modsvare administrative omkostninger. Sådan var det vist, det blev formuleret. Derfor vil jeg spørge hr. Thomas Jensen: Hvordan kan det så være, at der opstår et nettoprovenu på 15 mio. kr. årligt, når det her er fuldt implementeret? Og er det ikke i virkeligheden en skattestigning, vi taler om her?

Det andet spørgsmål går på den voldsomme stigning, der er på f.eks. papegøjeplader, der stiger fra 160 kr. til 1.180 kr. – altså en stigning på mange hundrede procent. Er det noget, der ifølge ordførerens opfattelse vil gøre det lettere at drive en virksomhed, herunder en lille virksomhed med mange papegøjeplader, eller vil det blive sværere og dyrere at drive virksomhed?

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:34

Thomas Jensen (S):

Jeg vil sige, at når vi tager f.eks. knallerterne, hvor prisen for pladerne i dag er 90 kr., så er det vist åbenlyst for enhver, at den pris ikke svarer til at betale de omkostninger, der måtte være for at administrere opgaven. Og derfor er det helt reelt, at der også sker en prisstigning på det område. Det samme gør sig gældende for papegøjepladerne, som i dag har en pris på 160 kr., og her er det også helt rimeligt, at man sørger for at skruer op, sådan at det, der bliver betalt, svarer til, at man kan dække de omkostninger, der måtte være.

Så samlet set får vi dækket de omkostninger, der er til det her, og vi får gjort afgiftssystemet enklere og priserne mere ensartede. Det er også meget vigtigt, for i dag er det jo simpelt hen blevet en jungle af forskellige knopskydninger, i og med at der er blevet indført forskellige priser. Nu får vi prispolitikken gjort ensartet, og dermed bliver det også enklere at administrere.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 15:35

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Det fik jeg ikke meget svar ud af, men jeg kan forstå på ordføreren, at det er vigtigt at få ensartede priser. Men det er så i opadgående retning. Det kunne jo også have været den anden vej, så det var provenuneutralt. Men det er det så ikke.

Ordføreren var også inde på de små knallerter, og jeg ved, at hr. Thomas Jensen kommer fra en egn, hvor det er rigtig meget brugt at køre på knallert, og det er vigtigt for mange unge at have en knallert, fordi de bor på landet og har langt ind til aktiviteter, til uddannelse osv. Og derfor vil jeg spørge ordføreren, om han synes, det er en god ting over for de unge, som jo alt andet lige ikke er særlig bemidlede,

at de nu skal til at betale 590 kr. for en lillebitte nummerplade til en knallert i stedet for 90 kr. – altså en stigning på 500 kr.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:36

Thomas Jensen (S):

Først vil jeg godt lige anholde noget i hr. Kristian Pihl Lorentzens spørgsmål, for det er jo sjovt, at hr. Kristian Pihl Lorentzen kun hæfter sig ved de steder, hvor der sker nogle ændringer i opadgående retning. Hr. Kristian Pihl Lorentzen hæfter sig jo ikke ved de steder, hvor afgiften bliver fastholdt, og slet ikke ved de nummerplader, hvor der sker en afgiftsfritagelse, f.eks. grænsenummerpladerne. Hvor de under den borgerlige regering har kostet 250 kr., siger vi, at de bliver gjort gratis.

Så på den måde synes jeg, at hr. Kristian Pihl Lorentzen skulle se sådan lidt nuanceret på de harmoniseringer, vi laver her, og også se lidt mere frisk på forslaget og se, om Venstre ikke kunne støtte det samlede forslag.

Endelig vil jeg sige om afgiften på knallerterne, at jeg synes, det er helt reelt, at en pris på 90 kr. ikke svarer til at kunne betale de omkostninger, der måtte være ved at udlevere pladerne. Så derfor synes jeg, det er helt reelt, at man skruer op for prisen på det område også.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 15:37

Dennis Flydtkjær (DF):

Som opfølgning på det sidste spørgsmål vil jeg sige, at jeg godt kan forstå, hr. Kristian Pihl Lorentzen ikke brugte rigtig meget tid på at fortælle om de steder, hvor prisen bliver sat ned, for det er der faktisk ikke ret mange steder at den gør. Der er kun ét sted, og så er der ellers utrolig mange steder, hvor man sætter prisen op.

Det, jeg gerne vil spørge om, er i forbindelse med prisen på nummerplader på en lille knallert, som stiger fra 90 kr. til 590 kr., for der er jo nogle, der kan huske, da man i Folketinget diskuterede, hvad det skulle koste at få et knallertbevis. Der blev prisen 420 kr., og det var ordførerens parti en stor modstander af, fordi man syntes, det var urimeligt at pålægge 16-årige, at de skulle betale 420 kr., for det var rigtig mange penge i deres økonomi. Hvordan hænger det så sammen med, at man nu siger, at prisen på nummerpladen skal stige fra 90 kr. til 590 kr.? Det er måske ikke så mange penge? Altså, hvad er logikken i det? Er det ikke bare ren dobbeltmoral, når man dengang kritiserede, at det skulle koste 420 kr. for et knallertbevis – i øvrigt noget, man selv har fastholdt, efter man kom i regering – og man så nu vælger at sige, at det skal være 500 kr. dyrere for en nummerplade?

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:38

Thomas Jensen (S):

Jeg synes, der er en god logik i, at vi ikke på et område, hvor vi kan se at man med den pris, man betaler, slet ikke dækker de administrative omkostninger, der er ved at udlevere en nummerplade, leger Palles Gavebod i den offentlige sektor og udleverer den til en for lav pris. Det er ganske fornuftigt. Så derfor er det på sin plads, at vi får den betaling, som det koster.

Ellers vil jeg sige, at harmoniseringerne jo også dækker over, at der er en lang række af priserne, som forbliver uændret, og at man regulerer op til et niveau, hvor en lang række af priserne ligger, og på den måde sker der ikke for den almindelige bilkøber en ændring i afgiften.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:38

Dennis Flydtkjær (DF):

Vi synes jo sådan set i Dansk Folkeparti, at det kan være fornuftigt nok, at man laver en udligning af priserne og prøver på at harmonisere dem, så det bliver mere simpelt for borgerne at finde ud af det, men hvorfor er det, at man kun tager den højeste fællesnævner? Det her forslag giver jo et provenu på 44,6 mio. kr. Hvorfor er det, at man ikke har sørget for at holde det udgiftsneutralt, så der var nogle priser, der kunne stige, mens andre kunne falde, når man laver den her harmonisering? Hvorfor tager man altid den højeste fællesnævner, som gør, at det bliver dyrere for de danskere, som har en bil eller en knallert?

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:39

Thomas Jensen (S):

Jeg vil godt prøve at gentage det, som jeg sagde til Venstres ordfører, hr. Kristian Pihl Lorentzen, nemlig at det jo er sjovt, at ordførerne fra Venstre og Dansk Folkeparti ikke nævner de områder, hvor prisen bliver sat ned, eller hvor der faktisk bliver lavet en afgiftsfritagelse, og det er f.eks. på tillægget for grænse nummerpladerne. Det bliver fjernet, og det synes jeg også at man ligesom skulle kipe lidt med hatten for, det er da positivt.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Dennis Flydtkjær som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 15:40

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Det her lovforslag, som vi behandler nu, indeholder flere forskellige ting, hvoraf de fleste er ganske positive, men der er også nogle ting i forslaget, som vi i Dansk Folkeparti bestemt ikke kan støtte op om. Men jeg vil gerne starte med at nævne nogle af de positive ting i forslaget.

Det er bl.a. delen om digital motorregistrering, som jeg synes er rigtig positiv. Man justerer reglerne, så det bliver sådan, at autoriserede nummerpladeoperatører både kan ind- og afregistrere nummerplader, og det synes vi da er rigtig godt. Der er også kommet rigtig mange positive høringssvar på den del, så det er noget, vi kan støtte.

Så er der ændringen af reglerne for forholdsmæssig registreringsafgift ved leasing, hvor man åbner for skifte af leasingtager, og det mener jeg også er helt fornuftigt. Man kan dog undre sig over, hvorfor man skal betale 1.180 kr. for at omregistrere en leasingkontrakt, når man ved andre omregistreringer kun giver 380 kr. Så hvis formålet med lovforslaget er at ville harmonisere de her priser, rammer det lidt uden for skiven, når man pludselig mener, det skal koste 1.180 kr. at omregistrere en leasingkontrakt.

Vi kan også støtte justeringen af reglerne om fradraget i grundlaget for beregning af registreringsafgift efter bilens sikkerhed, altså

den der Euro NCAP – jeg er ikke helt klar over, hvordan man udtaler det – sådan at reglerne tilpasses nye målemetoder, og det synes jeg også er ganske fornuftigt.

Vi kan også støtte ændringen om virksomheders mulighed for forbrugsregistrering, hvor kravet om godtgørelse nedsættes fra 90 til 80 pct.

Alle de tiltag er som sagt noget, vi kan støtte fra Dansk Folkepartis side, men nu vil jeg så gå over til det, vi ikke kan støtte.

Det er den del, hvor man nu laver en række stigninger, som kommer til at betyde, at det bliver dyrere at få nummerplader. Undskyldningen for ændringen af prisen er ifølge lovforslaget, at man ønsker at forenkle og udligne priserne, men sjovt nok er det kun en regulering i opadgående retning og kun et enkelt sted, nemlig hvad angår grænse nummerpladerne, vælger man at sætte prisen ned. Det er sådan i dag, at priserne for ønskenummerplader er 7.380 kr. for sådan et sæt. Der stiger prisen til 12.180 kr. Der må man jo bare sige, at det er et endeligt opgør fra regeringens side med det skattestop, som vi har haft fra den tidligere regering og Dansk Folkepartis side, for det er en fremregning af priserne fra 1992 til i dag, som gør, at man får den store prisstigning. Så vi må bare slå fast, at det er skattestoppet, man endeligt vil gøre op med.

Prisen i forbindelse med en lille knallert er også i dag 90 kr., og den stiger til 590 kr. Som det var indeholdt i mit spørgsmål til hr. Thomas Jensen, er det jo lidt dobbeltmoralisk, når man tidligere kritiserede det tidligere flertal for, at det kostede 420 kr. for et knallertbevis, mens det er o.k., at det stiger 500 kr. for at få nummerplade til en lille knallert.

Prisen for papegøjenummerplader ligger mellem 160 kr. og 1.180 kr., og det bliver så fremover 1.180 kr. for alle, så der er også en stigning.

I dag er det også gratis at omregistrere til en ny ejer eller bruger, hvis det f.eks. er fra den ene ægtefælle til den anden, det skal fremover koste 380 kr., og det er igen en prisstigning for at være bilist i Danmark.

Alt i alt gør disse stigninger, at det bliver dyrere at være bilejer i Danmark, og det er vi i Dansk Folkeparti imod. Hvis målet reelt var at forenkle og udligne priserne, kunne man jo bruge de her 44,6 mio. kr., man får ind med det her forslag i ekstra provenu, til at nedsætte taksterne på nogle områder, så det i det mindste var skatteprovenu-neutralt, men det har man så valgt ikke at gøre. Det er noget, vi godt kunne tænke os i udvalgsbehandlingen, altså at prøve at se, om vi kunne påvirke i lovforslaget, så det trods alt bliver udgiftsneutralt, og kan det ikke lade sig gøre, vil vi allerede nu gøre opmærksom på, at vi ligesom Venstre gerne vil bede om at få forslaget opdelt, så vi kan få lov til at stemme for de positive ting og kan afvise de negative ting.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Jonas Dahl som ordfører for SF.

Kl. 15:44

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Formålet med lovforslaget er at rette op på nogle af de u hensigtsmæssigheder, der er i reglerne om registrering af køretøjer og registreringsafgift på køretøjer og forbrugsregistrering af energifgifter. Samlet set forventes lovforslaget at give administrative lettelser for såvel erhvervslivet som for SKAT. Det synes jeg sådan set er en vigtig pointe at slå fast, nemlig at det her i sidste ende medfører lettelser også for erhvervslivet og dermed jo i sidste ende også for den enkelte forbruger.

I lovforslaget indgår der forslag om regler, der skal bane vejen for den digitalisering af arbejdet med at registrere køretøjer, som skal finde sted her i løbet af 2012. Der indgår også regler om forenk-

ling og udligning af priserne for registrering af køretøjer og for nummerplader, og et tredje element er endelig, at reglerne om forholdsmæssig registreringsafgift ved leasing bliver smidiggjort, ved at man åbner op for muligheden for at skifte mellem leasingtager og leasinggiver i en godkendt leasingkontrakt.

Desuden indeholder forslaget en klargøring af reglerne om, hvem der hæfter for betaling af registreringsafgift af et køretøj, idet der verserer en række sager ved domstolene, der viser, at reglerne ikke har været hensigtsmæssige.

Endelig er der i lovforslaget en justering af reglerne om forbrugsregistrering efter energifgiftsloven.

Så har der været nævnt flere ting, i forhold til at det her bare skulle være sådan nærmest en – har man indtryk af – pengemaskine, og der har jeg bare lyst til at slå fast, at der er tale om, at det giver en varig provenugevinst efter korrektioner på omkring 10 mio. kr. Det vil sige, at det er relativt begrænset. Og man skal også huske på, at der er en række af de her afgifter, bl.a. på ønskenummerplader, som jeg tror en af ordførerne var inde på, som ikke er blevet reguleret siden 1992, og der er immervæk sket relativt meget de sidste 20 år. Så derfor synes jeg måske, at det er en lidt søgt forklaring.

Men det er rigtigt, at der er et provenu, men det er et relativt begrænset provenu, og for mig at se er det helt rimeligt, at vi nu laver en indeksering af det her. Priserne for registrering af køretøjer og for nummerplader hæves samlet set med lidt mere end den almindelige prisudvikling, men det er jo netop også det, som ligger fast; men der er altså også stor forskel på det, netop i og med at ønskenummerpladerne bliver relativt dyrere, fordi de ikke har været reguleret siden 1992, og der er altså også, som flere har været inde på, steder, hvor der faktisk bliver lettet.

Så jeg synes faktisk – alt i alt – at det er et fornuftigt forslag, som netop viser, at regeringen rent faktisk også lytter og netop lægger op til en forsimpning af reglerne. Det har jeg svært ved at forstå hvorfor folk kan have den store modstand imod.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 15:46

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for det, formand. I sidste uge havde formanden for SF, hr. Villy Søvndal, en kronik i nogle aviser, hvor han bl.a. nævnte, at nu havde man fået den politik, at man ikke ville lade skatter og afgifter og gebyrer stige mere fremover. Det var vi egentlig glade for at se på den borgerlige fløj, men det holdt så åbenbart kun en uge. Nu stiger skattetrykket jo så yderligere for bilejerne i hvert fald, fordi man kræver 44,6 mio. kr. ekstra ind, når folk skal have nummerplade til deres bil.

Hvordan hænger det sammen, synes SF's ordfører, når man for en uge siden sagde, at der ikke skal komme nye skatter og gebyrer til borgerne, og så kom de alligevel en uge efter?

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:47

Jonas Dahl (SF):

Der er her tale om en indeksering og en regulering af skatter og afgifter, som for nogles vedkommende har været ureguleret i helt op til 20 år. Jeg synes faktisk, det er rimeligt, at man regulerer sådanne afgifter.

Så bare en enkelt ting yderligere, som jeg glemte tidligere, nemlig at jeg på vegne af også De Radikale skulle sige, at de støtter lovforslaget.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:47

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er da meget flot, hvis det er en indeksering. Hvordan kan det så gå fra at koste 90 kr. for en lille nummerplade til at koste 590 kr.? Jeg går ikke ud fra, at der er tale om en indeksering. Eller hvad med papegøjennummerpladerne, som for nogles vedkommende stiger fra 150 kr. til 1.180 kr. – det er vel heller ikke bare en indeksering?

Jeg ved ikke, hvor meget man skal lægge i de ord, hvormed hr. Villy Søvndal prøver at foregøgle befolkningen, at man gik ind for, at der ikke skulle komme skattestigninger, men at når der så var gået en uge, ville man noget andet. Jeg synes, det virker lidt utroværdigt med den slingrekurs, men det kan SF jo selv forklare noget nærmere.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:48

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes sådan set, at det er lidt søgt at bruge en diskussion, som drejer sig generelt om hele den offentlige sektor, som er det, der blev slået an i den kronik. Jeg tror, at der henvises til den i Berlingske Tidende, som jo netop gik på de udfordringer, vi står over for i det danske samfund efter 10 år med borgerligt styre, hvor man ikke har kunnet forholde sig til nogen skatter og afgifter. Hver gang der har været en diskussion om det, har man trukket skattestopskortet. Så vidt jeg husker, var det i hvert fald nogle hundrede skatter og afgifter, der steg under den borgerlige regering på trods af et skattestop, så jeg synes måske, at det er et lidt mærkværdigt argument at bruge, når man kommer fra den borgerlige side af salen.

Når vi så tager det her konkrete forslag om nummerplade til en knallert, som stiger fra 90 kr. til 590 kr., så synes jeg også, man skal have proportionerne lidt på plads. Jeg synes stadig væk, at 590 kr. for en knallertnummerplade er relativt billigt.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Pihl Lorentzen for en kort bemærkning.

Kl. 15:49

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg må jo notere, at hr. Jonas Dahl kører frem med den samme myte som hr. Thomas Jensen om, at der under den borgerlige regering var evindelige skattestigninger. Sandheden er, at det var skatteomlægninger, bl.a. til finansiering af forårspakke 2.0.

Men det, der ligger fast, er, at SF gerne vil have gang i et ideologisk felttog imod privatbilismen, imod bilismen som helhed. Det har vi set i det store og i det små. I det store forsøgte man sig med en betalingsring, der lige pludselig skulle beskutte mobilitet. Den faldt heldigvis med et brag. Nu forsøger man det så i mindre skala med at opkræve et merprovenu fra bilismen som helhed. Det er nok det sidste, der er brug for i den økonomiske situation, vi står i i øjeblikket. Når hr. Jonas Dahl siger, at det er uforståeligt, at vi er nogle, der ikke kan støtte det her, så er det i virkeligheden meget enkelt, og det er, fordi vi ikke medvirker til, at det skal være dyrere at være dansker.

Så har hr. Jonas Dahl nævnt, ligesom hr. Thomas Jensen, det her med grænseplader som et eksempel på en skat, der bliver sænket. Ja, men hvis man læser i opgørelsen over de økonomiske konsekvenser af det, vil man se, at det betyder en lettelse på 100.000

kr. om året, hvorimod f.eks. papegøjenummerplader giver et provenu til staten indledningsvis på 20 mio. kr. og de små knallerter giver et provenu på 7,5 mio. kr. Så kan vi lige få en forklaring på de proportioner?

Kl. 15:50

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 15:50

Jonas Dahl (SF):

Jeg skal ikke kunne sige, om det er Venstres ordfører, der har det med at vende tallene lidt på hovedet. Mig bekendt er den umiddelbare provenugevinst i 2012 på samlet set 15 mio. kr. og den varige provenugevinst på omkring 10 mio. kr.

Så har jeg bare en enkelt ting i forhold til det her med den almindelige dansker, som Venstres ordfører nu kører frem med. Det er faktisk sådan, at prisen for en almindelig nummerplade, som den almindelige dansker har, sådan set ikke bliver ændret i forhold til det her. Prisændringerne vedrører alene særlige relativt lave priser, og så er det bl.a. ønskenummerplader, som man regulerer, efter at man i 20 år ikke har reguleret dem. Jeg synes faktisk, det er en rimelig bestrægtning.

Så bare lige en kommentar i forhold til det her med registreringsafgifter og skatteomlægninger: Mig bekendt lovede den tidligere borgerlige regering gang på gang, at man ville se på registreringsafgifterne; der var behov for en omlægning. Og hvad endte det med? Nul og niks! Ingenting præsterede man fra borgerlig side. Nu har regeringen sagt: Vi vil se på en registreringsafgiftsomlægning. Det har vi selvfølgelig tænkt os at føre ud i livet. Jeg håber, og det regner jeg sådan set også med, at vi kan holde, hvad vi lover, modsat hvad den tidligere borgerlige regering snakkede om i 10 år.

Så i forhold til skatteomlægningerne: Faktum er, at den borgerlige regering gang på gang regulerede skatter og afgifter op. Så det der skattestop var sådan set en fis i en hornlygte.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Oh, det var sådan lige på kanten. (*Jonas Dahl* (SF): Beklager, formand). Ja, tiden er også gået, hr. Jonas Dahl.

Så er det hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 15:51

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Ja, ja, men jeg kan lige til hr. Jonas Dahls oplysning sige, at den varige årlige virkning er på 15 mio. kr., og at virkningen i finansåret 2012 er på 10 mio. kr. – bare for lige at være på det rene med det. Men det egentlige provenu er eksempelvis på 20 mio. kr. om året fra papegøjepladerne, og det er altså nogle penge, som virksomhederne skal ud og betale i en situation, hvor mange af dem slås med for store omkostninger og for at beholde konkurrenceevnen.

Jeg vil så godt kvittere for, at hr. Jonas Dahl nævner det med omlægningen af registreringsafgiften. Det hilser vi da meget velkommen, og jeg noterer mig, at regeringen i regeringsgrundlaget skriver om en provenuneutral omlægning af registreringsafgiften, problemet er bare, at det ikke bliver sådan. For SF og andre har jo forlods valgt at tage 1 mia. kr. fra bilisterne og putte pengene ind i en redningsplan, der kommer i kølvandet på betalingsringen, så det bliver desværre ikke en provenuneutral omlægning af registreringsafgiften. Men Venstre ser frem til at medvirke til og forhandle om den omlægning, for det er noget, vi har brug for. Det er vi fuldstændig enige i.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:53

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg er glad for, at Venstre nu kvitterer ved at ville være med til at gennemføre den omlægning af registreringsafgiften, som regeringen har annonceret ville komme, og vi glæder os selvfølgelig over at kunne regne med, at tingene kan føres ud i livet, hvad den borgerlige regering manglede lidt at gøre.

Så bare for lige at tage den her med provenuet en sidste gang vil jeg sige, at kigger man i Folketingstidende A under L 122, ser man, at der står:

»Lovforslaget forventes at give en umiddelbar provenugevinst i 2012 på 15 mio. kr., og en varig provenugevinst efter korrektioner på 10 mio. kr.«

Det er bare for at slå endeligt fast, at det er 10 mio. kr., som ligger i forhold til den varige del af provenuet.

For mig at se er det sådan set en helt rimelig regulering, at der nu f.eks. i forhold til ønskenummerpladerne efter 20 år reguleres. Jeg har meget svært ved at se, at det kan skabe den helt store konflikt, men jeg kan så forstå, at det er det, man gerne vil italesætte fra borgerlig side.

Jeg må bare minde om, at den borgerlige regering også gang på gang indeksregulerede og brugte nogle andre argumenter for at omgå et skattestop. Jeg vil gerne stå frem her og sige, at vi ikke har en ideologisk tilgang til, at der skal være skattestop for gud, tid og evighed, ligesom den tidligere borgerlige regering havde, men jeg synes faktisk, det her er en fair og rimelig omlægning, som i sidste ende kommer danskerne til gode, netop fordi det også letter byrderne på erhvervslivet.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:54

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan støtte alle de ting i det her, der har at gøre med forenkling og administrative lettelser – ingen problemer i det overhovedet. Vi vil gerne have mere af det.

Hvad angår det provenumæssige, har vi heller ikke nogen principielle problemer andet end det, at vi har en hel del debatter med regeringen i øjeblikket om statens fremtidige økonomi, herunder hvordan velfærden i samfundet skal udvikle sig ...

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er altså en fordel, hvis man lige hører efter, hvad taleren siger.

Det er mangel på respekt, at man ikke gør det.

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:55

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg er da glad for, at jeg ikke tror, at man diskuterer, om det hedder 10 mio. kr. eller 15 mio. kr., og der glæder jeg mig til at høre resultatet af debatten. Men det er et lille beløb – 10 mio. kr. eller 15 mio. kr. – og det er derfor ikke nogen stor brik i de samlede diskussioner, vi har med regeringen i øjeblikket om den fremtidige økonomi, og hvad der er muligt at bruge til velfærd. Men da vi nu har den debat med regeringen, og den ikke er afklaret, vil vores stillingtagen til det

provenumæssige afhængige af de samlede aftaler og diskussioner med regeringen.

Kl. 15:59

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Frank Aaen. Hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til skatteministeren. Der er ingen korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Kl. 15:55

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Lovforslaget er jo en blandet buket af pæne blomster og tidsler. Det kan jo være lidt svært at tage stilling til sådan noget, når regeringen insisterer på at blande det sammen, så derfor må vi tilslutte os det ønske, der har været rejst tidligere af Venstres ordfører, om, at forslaget splittes op, sådan at det er muligt at stemme for det, der i vores optik er pæne blomster – og det er bl.a. indførelsen af et digitalt motorregister, som vil gøre det administrativt lettere for det offentlige og for de berørte virksomheder – og så have et andet forslag med de gebyrstigninger, som regeringen lægger op til, for det er jo set med vores briller de tidsler, som er i det her forslag.

Det bliver i høringssvaret fra FDM pointeret, at det næppe kan koste meget mere end 50 kr. at producere en nummerplade til en bil, men at gebyret er sat til 1.180 kr. Vi er tilhængere af, at folk betaler den brugerbetaling, som er nødvendig for at producere en ydelse – i større udstrækning sågar end i dag – men vi er ikke tilhængere af, at man opkræver et gebyr på 1.180 kr. for noget, der kun koster en brøkdel af det at producere. Det betragter vi som en skat, og vi betragter dette forslag som en skatteforhøjelse. Vi går ikke ind for skatteforhøjelser, vi går ind for lavere skat. I Danmark betaler man verdens højeste skatter, og vi vil have det skattetryk ned, og derfor kan vi ikke stemme for det her forslag, som det ligger her. Men vi opfordrer ministeren til at opdele forslaget, så man kan stemme for det gode og stemme imod det onde.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Ole Birk Olesen. Det er skatteministeren.

Kl. 15:57

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak, formand, og tak for en god første behandling. Jeg skal også takke et flertal af Folketingets partier for at tilslutte sig forslaget, og jeg kan sådan set også forstå på oppositionen, at man tilslutter sig store dele af forslaget. Der er så nogle få punkter, der skiller, og det er jo også rimeligt nok i politik.

Lovforslaget går kort sagt ud på at foretage en række primært tekniske justeringer af reglerne om registrering og beskatning af køretøjer og justeringer af forbrugsregistrering af virksomheder efter energiafgiftslovene. Det primære formål er altså at justere regler, der ligger til grund for den kommende udlægning af opgaven med registrering af køretøjer og håndtering af nummerplader til forhandlere, leasingvirksomheder og synsvirksomheder, og det er også det, jeg fornemmer at hele Folketinget sådan set synes er fornuftigt.

Derudover sikrer vi en forenkling af priserne på registrering af køretøjer og på nummerplader. Reglerne om hæftelse for registreringsafgift gøres tydeligere, reglerne om forholdsmæssig betaling af registreringsafgift ved leasing gøres lidt enklere, og til sidst gøres reglerne om forbrugsregistrering efter energiafgiftslovene mere tidsvarende. Kort sagt er det et fornuftigt lovforslag. Jeg respekterer fuldt ud, at der er forskellige synspunkter vedrørende de her prisændringer, og det må vi jo så også fortsætte debatten om, men jeg kvitterer alligevel for den brede tilslutning til de justeringer, som jeg mener er helt centrale. I øvrigt ser jeg frem til en konstruktiv udvalgsbehandling.

Kl. 16:00

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 19. april 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 16:00).